

Svět outdooru

VYBAVENÍ, CESTY, EXPEDICE, OSOBNOSTI

4 / 2013

Na dosah smrti

Podcenil všechny zásady
bezpečného pohybu v horách

Tatry: 15 dní na hřebeni

Slováci jako první po 35 letech
přešli hlavní hřeben Tater

Skialp v Aostě

Češi na Nosaqu

Údržba stoupacích pásů

23 recenzí vybavení

SNOW

ČASOPIS PRO SJEZDOVÉ LYŽOVÁNÍ

SNOW

**DÁREK KE
KAŽDÉMU
PŘEDPLATNÉMU**

objednejte na
[www.snow.cz/
mojepredplatne](http://www.snow.cz/mojepredplatne)

SNOW.CZ

TESTY LYŽÍ
POČASÍ A SNÍH
NA HORÁCH
RECENZE VYBAVENÍ
A LYŽAŘSKÝCH
STŘEDIŠK

SKIPASOMAT.CZ

**SKIPASY
SE SLEVOU**

najdete na webu
s prvním sněhem

NORDIC

NORDIC
jediný časopis
pro lyžaře-běžce
www.bezky.net

SKIPAS-ZDARMA.CZ

**SKIPAS
ZDARMA**
v každém
časopise
SNOW

WWW.SNOW.CZ

Obsah

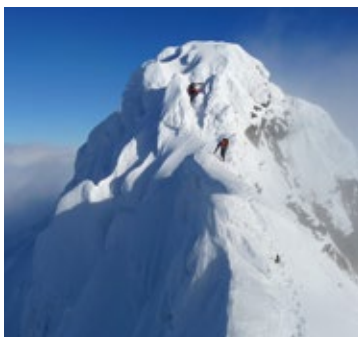
- 1 Foto na obálce: **Tierra Snow Film Fest**
(foto z filmu **Crossing the Ice**,
režie Justin Jones)
- 4 **Vychytané akce** (kalendář)
- 5 **Cestovatelské novinky**
- 6 **Outdoorové zimní Alpy**
(skialp v Aostě a 4 další typy)

- 12 **Švýcarsko** (na lyžích, skialpech
i sněžnicích, tip na cesty)
- 14 **Na dosah smrti** (příběh Horské služby,
hory a bezpečnost)
- 15 **Do hor s horským vůdcem**
(Janek Bednařík, Hudy Mountain Guide)
- 16 **Heliskiing v Kanadě**
(Janek Bednařík, osobnost)
- 18 **Martin Černík**
(snowboardista tváří SFF, osobnost)
- 19 **Napříč ledy** (Tierra Snow Film Fest)
- 20 **Na předsudky nehledím**
(René Kujan, vyběhněte s námi)
- 22 **Beskydská sedmička**
(závod, vyběhněte s námi)
- 26 **Ledový hřib**
(zimní výstup na Cerro Torre, expedice)

- 28 **Lezte bezpečně**
29 **Svět expedic**
30 **Tatry: 15 dní na hřebenech**
(zimní přechod, expedice)

- 34 **Ledolezení a drytooling** (příprava)
36 **Cestování v praxi** (informace o zemích)
38 **V mrazivém oceánu**
(z Ruska do USA v plavkách)
40 **Češi opět na Noshagu**
(Afghánistán, expedice)

- 42 **Střípky z outdooru**
44 **Elektrické vytápění** (vybavení)
46 **Údržba stoupacích pásů** (vybavení)
48 **Co civilizace dala a vzala** (vybavení)
52 **Recenze Světa outdooru**
52 Adidas **Terrex Active Shell** (bunda)
Zajo **Volcano Tech** a **Argon**
(bunda a kalhoty)
54 Marmot **Variant** (bunda)
The North Face **Imbabura** (bunda)
Adidas **Terrex Ndosphere** (bunda)

- 56 Reima **Tania** a **Bill**
(dětské lyžařské oblečení)
Alpine Pro **Alpe di Siusi** (bunda)
Penguin **Quantum Technical** a **Flow**
(kalhoty)
- 58 Osprey **Kestrel 38** (batoh)
Fenix **HP25** (čelovka)
Warmpeace **Sneaker TL** (bunda)
- 60 Led Lenser **SEO** (čelovky)
Esee **Knives** (nože)
Gerber **Bear Grylls Ultimate** (nůž)
- 62 The North Face **Point Five** (bunda)
Montane **Further Faster** (bunda)
Klättermusen **Ask** (bunda)
- 64 Vaude **Flaine** (batoh)
Bergans **Stryn** (bunda)
High Piont **Protector** (bunda)
- 66 Thorlo **Experia** (ponožky)
Keen **Gypsum** (boty)
Esbitt **termosky** (na jídlo a pití)
- 68 **Jak vznikají recenze a testy**

Outdoorový magazín

Držte v rukou čtvrté číslo Světa outdooru. Pokračujeme nejen v tradici ročenky Malý Průvodce světem outdooru s informacemi o vybavení, ale předsevzali jsme si víc. Chceme ukazovat také rostoucí možnosti outdoorových aktivit a zároveň hledat optimální kombinaci obojího.

Myslel si, že stojí za to vydat se do přírody v dobrém vybavení. Ještě víc ale získá, kdo k vybavení přibálí do svého batohu i respekt a úctu k dílu lidí i přírody, jedno bez druhého nevytvoří správnou rovnováhu.

První ročník Světa outdooru je za námi a nás čeká bilancování. Už teď víme, že příští rok vyjdeme v březnu, květnu, říjnu a listopadu. Rádi se s vámi znovu potkáme a uděláme vše pro to, aby to bylo setkání oboustranně příjemné.

Jiří Červinka, šéfredaktor Světa outdooru

VYCHYTANÉ AKCE Co nesmíte minout

Sport Life (7. – 10. 11. 2013, Brno) – Nejvýznamnější outdoorový veletrh v Česku tradičně proběhne paralelně s dalším příbuzným veletrhem Caravaning Brno. www.sport-life.cz

Snow film fest (říjen a listopad 2013, 140 měst v ČR a 47 měst na Slovensku) – Celovečerní pásmo špičkových filmů o extrémním lyžování, zimním lezení, snowboardingu, snowkitingu a dalších zimních radovánkách. www.SnowFilm.cz

Kolem světa (8.–10. 11. 2013, Brno a 16.–17. 11. 2013, Praha) – Cestovatelský festival pod taktovkou cestovatele a fotografa Karla Wolfa nabídne řadu projekcí a besed s předními českými cestovateli. www.kolemsveta.cz

Mezinárodní festival alpinismu (21. – 24. 11. 2013, Praha) – Zřejmě největší setkání celosvětové horolezecké špičky letošního roku na území České republiky. Promítání, přednášky, besedy. www.festivalalpinismu.cz

Outdoorový festival Rajbas (22. – 24. 11. 2013, Blansko) – Festival plný filmů a přednášek (Lenka Klicperová, Dan Přibán, ...), ale také muziky a doprovodných akcí. www.festivalrajbas.cz

Clau Wau (30. 11. 2013, Samnaun, Graubünden, Švýcarsko) – Stovky účastníků ze všech koutů světa převlečených za Mikuláše soutěží o nejlepší masku, sportovní výkon a vtip. cz.graubuenden.ch

Freeride World Tour (18. 12. 2013 – 22. 3. 2014, Kanada, USA, Itálie, Francie, Rakousko, Švýcarsko) – První zastávka největšího světového freeride klání proběhne v kanadském Revelstoke. www.freerideworldtour.com

Jizerská 50 (10. – 12. 1. 2014, Bedřichov, Jizerské hory) – Největší zimní běžeckou událost v sobotu odstartuje Intersport Jizerská 25. V neděli pak následuje hlavní závod Jizerská 50. www.jiz50.cz

Skialpinistický kurz v Raxalpe (24. – 26. 1. 2014, Waxriegelhaus, Rakousko) – Skialpinistický a snowboardový kurz pro členy Klubu Hedvábná stezka je zaměřený na veškeré aspekty pohybu ve volném terénu. www.HedvabnaStezka.cz/klub-hedvabna-stezka

Adidas 24 hodin na Lysé hoře (25. – 26. 1. 2014, Moravskoslezské Beskydy) – Během tzv. „LH24“ jde o dosažení maximálního počtu výstupů na Lysou horu v časovém limitu 24 hodin. Jednotlivci i štafeta dvojic. www.lh24.cz

Císař Winter Challenge (25. 1. 2014, Zadní Telnice, Krušné hory) – Netradiční zimní závod trojic ve štafetovém víceboji obsahuje disciplíny obří slalom, běh na lyžích a snowkiting. www.cisarchallenge.cz

Veletrh ISPO (26. – 29. 1. 2014, Mnichov, Německo) – Jeden ze dvou největších evropských veletrhů zaměřených (nejen) na outdoorové vybavení. www.ispo.com

Filmový festival Expediční kamera (únor a březen v téměř 160 městech ČR) – Celovečerní promítání filmů o dobrodružství, divoké přírodě a extrémních zážitcích. www.ExpedicniKamera.cz

Splouvání Vydry a Otavy (15. 3. 2014, Šumava) – Od poloviny března je možné legálně splouvat řeku Vydru (Modrava – Antýgl, WW III) a Otavu (Čeňkova píla – Rejstěj, WW II – III). Je nutné bedlivě nastudovat propozice ohledně dnů a časů, kdy je splutí povoleno. www.npsumava.cz

Další tipy najdete v kalendáři akcí na www.Pohora.cz.

Cestovatelské novinky a zajímavosti

Nové knižní průvodce pro dobrodruhy

Cestovatelé a milovníci hor se konečně dočkali kvalitního český psaného průvodce Nepálem od Lonely Planet. Kniha se skvěle hodí k plánování výpravy z tepla domova, ale i k orientaci přímo na cestě, protože je plná praktických rad a mapek. Dobrodruzi jistě ocení, že velká část obsahu je věnována trekingu, divoké vodě nebo cyklistice.

Příznivce evropských dobrodružství vice nadchne nový cykloprůvodce Sever Rakouska (taktéž česky), kde najdou mapy i výškové profily tras, doplněné o zajímavá místa, tábořiště a půjčovny i servisy kol.

TIP: Oba průvodce snadno seženete na www.MapyKiwi.cz.

Obleťte celý svět na jednu letenku!

Cesta kolem světa? Super nápad! Jak ale zajistit všechny letenky? Máte na výběr z více variant. Můžete například koupit jednotlivé letenky od nízkonákladových aerolinek a cestu si zajistit sami. Existuje však i pohodlnější způsob.

S jedinou letenkou si můžete naplánovat trip po světových metropolích nebo poznat všechny obydlené světadíly. Letecké společnosti, a zejména aliance, nabízejí speciální tarify pro cesty kolem světa. Můžete si tak prohlédnout úchvatné stavby v Jižní Americe, ochutnat asijské dobroty nebo zažít západ slunce v poušti a to vše s jedinou letenkou.

TIP: Plánujete cestu kolem světa? Nechte si sestavit itinerář u specialistů na www.letuska.cz.

Letecká záchrana na treku v Nepálu

(foto R. Tkáčová)

Devět zlomených obratlů na treku kolem Manáslu

Zkušená průvodkyně Radka Tkáčiková už patnáct let vede poznávací zájezdy do Indočíny a horské jízdy v Asii. Z jedné z nedávných cest do Nepálu si odvezla zážitek, na který nejspíš nezapomene do konce života. Na treku kolem osmitisícovky Manáslu se zřítíla do třicetimetrové hloubky a přivodila si zlomeniny ramene, zápěstí, žeber a devíti obratlů, přičemž jeden se při pádu zcela rozdrtil. Co se dělo dál? Radka měla ohromné štěstí, že pád utrpěla v místě, kde mohl přistát vrtulník. Ten byl na

místě za pět hodin a transport do nemocnice v Káthmándú pokračoval hodinovou jízdou po silnicích plných výmolů. Následovala řada operací, ale to nejhorší teprve přišlo v podobě otřesné komunikace s českou pojišťovnou...

Celou výpověď české průvodkyně a mnoho dalších nejen jejích historek z cest najdete na www.HedvabnaStezka.cz/historky. Začátkem října například vyšel článek o tom, jak Radka po roce prožívala svůj návrat do Himálaje.

HedvabnaStezka.cz
cestovatelský portál

Do Kanady bez přestupu

Po několika letech získá Praha od poloviny června přímé spojení s Kanadou. Soukromá kanadská letecká společnost Air Transat začne každou středu odpoledne od 18. června do 15. října létat z Prahy do Toronto s mezipřistáním v Montrealu letadlem

Airbus A330 pro 345 cestujících. Zpáteční lety poletí z Toronto vždy v úterý večer.

Pro cesty do Kanady potřebují držitelé českého pasu vízum, vše potřebné k jeho získání naleznete na stránkách kanadské ambasády v Praze www.canada.cz.

Svět outdooru hledá další spolupracovníky do obchodního týmu

Nabízíme perspektivní, zajímavou a tvořivou práci s flexibilní pracovní dobou v přátelském týmu. Hledáme komunikativní, obchodně zdatné a samostatné kolegy. Zkušenosti a orientace v outdoorovém prostředí je výhodou, nikoliv podmínkou. Strukturovaný životopis zašlete na adresu: david.gladis@pohora.cz.

Outdoorové zimní Alpy

Co tuto zimu udělat malou změnu? Třeba klíčky od auta nechat doma a na skialpy vyrazit letadlem? Je to snadnější a dostupnější, než si myslíte. Pokud neradi šlapete do kopce, můžete zkusit freeride v trochu zapadlém ale o to krásnějším středisku Sulden. Ani teď jsme vás nenalákali? Tak zkuste třeba jízdu se psím spřežením, ledolezení v Pitztal nebo snowkiting v Obertauern.

Snowkiting v Obertauern

Rakousko je bez diskuze mekkou alpského lyžování. Ve výšce od 500 do 3450 metrů nad mořem tu najdete více než 6000 km sjezdařských tratí. V posledních sezonách, kdy je cena tuzemských skipasů srovnatelná Alpami, je jedinou bariérou vzdálenost.

Sjezdové lyžování je úžasný sport, který má miliony příznivců (a neustále jich přibývá geometrickou řadou). Kapacity skiareálů se ale na proti tomu příliš nezvětšují. Možná i proto se snowkiting v posledních letech těší stále větší oblibě po celém světě.

Nejpopulárnější je logicky v zemích, které mají pro jeho provozování ideální podmínky v podobě rozsáhlých zasněžených plání, po kterých se neustále prohání vítr. Řeč je především o Kanadě, Švédsku nebo Finsku. Alpské země ale rozhodně nijak nezaostávají.

Na lyže bez skipasu

Snowkiting je alternativou lyžování, která vám nabídne přísun adrenalinu bez skipasu, bez čekání, bez hranic. Jedná se o poměrně mladý sport, který rychle zvládne každý, kdo umí obstojně lyžovat nebo jezdit na prkně.

Minulá zima byla u nás na sněh v nižších polohách velmi skoupá, a proto jsme s přáteli začali hledat náhradní řešení kam vyrazit za sněhem. Jedním z nejlepších míst, které jsme na našich výpravách do Alp objevili, je Obertauern. Cesta z Prahy přes České Budějovice a Linec měří 480 km, což je pro sportovní fanatiky ještě poměrně přijatelné.

Rakušané o místním spotu mluví takto: „Ganz Oben, wo der Schnee und der Wind zuhause sind,“ což se dá přeložit asi takto: „Velmi vysoko, kde jsou sněh a vítr jako doma.“ A opravdu tomu tak je. Místní freeridearena, nacházející se v těsné blízkosti sjezdovek, se rozkládá ve výšce 1600 až 2300 metrů. Sněh tu proto najdete od poloviny listopadu až do konce dubna, a někdy údajně ještě déle. O to, že by tu nefoukal potřebný vítr, se také bát nemusíte.

Místní aréna je pod patronátem školy snowkitingu Hang On!, což pro příchozí znamená nic jiného, než že tu za den ježdění zaplatí 10 eur a pak si už jen užívají kiting na perfektním svahu. Zdá se vám zbytečné platit za prostor pro snowkiting, když jste vlastně narodil od lyžařů soběstační? Na spotu v Obertauern nebudete litovat. Místní svah

upravují rolbou, starají se o lavinovou bezpečnost a neustále dohlíží na to, aby se k vám v případě problému co nejrychleji dostala potřebná pomoc. Výhodou přítomnosti místní kite školy je také potřebné zázemí v podobě možnosti zapůjčení vybavení a asistence instruktora. Aréna je z jedné strany pomyslně ohraničena přibližně asi třímetrovým valem, na kterém se dají tropit nejrůznější šílenosti, a na straně opačné patnáctimetrovým pahorkem. Neextrémnější podmínky jsme tam zažili na začátku února, kdy teploměr v autě ukazoval -10 °C. Ani to nám ale nebránilo v tom, abychom se na tento skvělý spot minulou zimu vydali hned několikrát.

Poté, co si nachystáte kite a úspěšně jej odstartujete, můžete si bez přestání užívat ježdění, skoky a nejrůznější triky. Do kopce vás táhne vítr a z kopce plachtíte vzduchem nebo si s kitem nad hlavou užíváte perfektní freeride.

Marek Vejrosta je vystudovaný ekonom a kiteboardingu se věnuje mimo jiného v rámci windsurfingové a kiteboardingové školy F4 jako instruktor.

autor

Skialp v Aostě

Na dvou či vícedenní skialpové výjezdy do Alp obvykle vyrazíme autem do oblastí, kam dojedeme za ne více než osm hodin. Tím je daný radius pohoří, které během zimy navštěvujeme: Dachstein, Totes Gebirge, Ötztal, Pitztal, Sellrain, Silvretta... Loni v zimě jsme ale zjistili, že na skialpy se dá vyrazit i jinak než autem. Koupili jsme levné letenky do Milána a naplánovali si čtyři dny lyžařských túr v údolí Aosta.

Náš výlet začal zpestřením hned z kraje na letišti Bergamo. V půjčovně aut totiž spletli naši objednávku a místo rezervovaného auta nás čekal maličký Fiat Cinquecento (Flat 500). Čtyři páry bot, lyží, mačky, cepíny a zbytek vybavy vyplnily veškerý prostor

uvnitř auta a jak sardinky v plechovce jsme vyrazili do údolí Aosta na jeho samý konec k osadě Valnontey. První den byl v plánu jen výstup na chatu Vittorio Sella, a tak nebyl žádný spěch. S lyžemi na zádech jsme pomalu stoupali serpentinami v jehličnatém lese až do míst, kde začíná souvislá vrstva sněhu. V tu chvíli se poprvé otevřel výhled na údolí před námi, obehnané hradbou vrcholů. Ve chvíli, kdy jsme na pásech přišli k chatě, měli jsme v nohách 900 výškových metrů. Zbytek dne jsme lenošili a těšili se na večeri, která nám naprosto vyrazila dech. Chatař servíroval několikachodové menu, za které by se nemusela stydět žádná restaurace dole v údolí. A to se odehrálo na chatě ve výšce více než dva a půl kilometru!

Na první túru volíme jistotu v podobě nejfrekventovanějšího vrcholu okolí Gran Serz (3552 m). Zpočátku nám sice trochu kazí náladu davy směřující naším směrem, to se ale brzo mění. Dvě velké skupiny s horskými vůdci se otáčejí u prvního technického místa trasy a po překonání strmého žlebu už před sebou ani za sebou nevidíme ani živáčka. Pozvolným traverzem úbočí Gran Serzu stoupáme do nevýrazného sedýlka, kde lyže vyměňujeme za mačky a cepín. Jednoduchým mixovým hřebínkem stoupáme na skalnatý vrchol s malým kovovým křížem. Najednou se otevírá parádní kruhový výhled na celou Aostu, který mě nutí přemýšlet nad tím, čím mě okolí tak uchvacuje. Nedokážu to popsat, asi je to prostě tím, jak moc se liší západní Alpy od těch východních, které už notoricky znám. Opatrně sestupujeme k depotu s lyžemi, přepínáme boty do modu sjezd a v tunách prašanu se pouštíme zpět ke strmému žlebu a pak mírnými stráněmi s výhledem až na zelené dno údolí sjíždíme zpět k chatě. Tam nás večer opět překvapuje chatař, který nám ještě před večerí jen tak na účet podniknu servíruje výbornou italskou pizzu.

Předpověď hlásí změnu počasí, a tak na další den plánujeme výstup na vrchol Grivola a následný sjezd zpět k autu. Počasí se ale kazí trochu dřív, a tak výstup na vrchol vzdáváme kdesi uprostřed mlhy a hustého sněžení. Sjíždíme a scházíme na dno údolí a dvouapůlhodinovou pohodlnou jízdu se přesouváme zpět do Milána.

TIP: Před cestou si poříďte skipřůvodce Neve Libera, který popisuje 60 výletů s podstatnými informacemi o nástupu, obtížnosti, převýšení, časové náročnosti, orientaci svahu kvůli lavinám ap. Zakoupíte jej na www.MapyKiwi.cz.

i LETENKY

Zpáteční let z Prahy do Milána pořídíte okolo 2000 Kč. Stejnou částku zaplatíte za zpáteční odbavení lyží. A jeden malý tip: do jednoho obalu se bez problému vejdou dva páry lyží.

Freeride v Suldenu

Itálie každoročně láká v zimním období davy lyžařů, avšak především těch, kteří si užívají perfektně upravené sjezdovky. Příliš freeriderů sem v zimě nejedí. Není to z důvodu, že by snad sever Itálie nenabízel dostatek vhodných terénů nebo sněhu, ale lyžování mimo sjezdové tratě v této zemi zkrátka na většině míst není tolerované. Kdo se vydá mimo sjezdovky, má velkou šanci, že ho místní patrola odchytí a udělí mu pokutu. Existují však výjimky. Jednou z nich je středisko Sulden v Jižním Tyrolsku.

Sulden je poměrně malý areál v srdci Ortlerských Alp. Dalo by se říct, že je protipólem velkých středisek, která jsou pro freeridery vyhlášená, jako třeba rakouský San Anton nebo švýcarský Davos. V Suldenu je sice pouze 40 kilometrů upravovaných sjezdových tratí, o to více je tu ale možnost užít si jízdu mimo ně. Navíc je Sulden poněkud zapadlý a leží

mimo hlavní trasy, kterými do Alp přijíždějí (nejen) čeští lyžaři. To je pro Sulden škoda, pro nás je to však výhoda. O pláň plné prašanu se tak dělíte jen s několika dalšími lyžaři a pokud nasněží, máte velkou šanci, že na liniích, které sjíždíte, bude vaše stopa ten den první.

Do centrální části střediska vás skrz jednu mezistanici vyveze gondolová lanovka s vcelku nadprůměrnou kapacitou 220 osob na jednu jízdu. Pokud se z horní stanice gondoly vyvezete ještě další lanovkou na úroveň chaty Madritschütte, můžete se na rozlyžování pustit do nejsnáziho a nejvíce frekventovaného sjezdu výrazným žlebem, jehož velkou část si můžete prohlédnout předem už při jízdě gondolou od mezistanice. Sklon je konstantní okolo 35°, i tak je však třeba dávat pozor na lavinky, které se odpoledne začnou samovolně spouštět z přilehlé stěny. Pokud nepočítáte drobné zkratky mezi několika málo sjezdovkami, na zbytek sjezdů je třeba

od horní stanice gondoly vyjet ještě dalšími dvěma vleký do nejvyššího místa střediska v 3250 metrech těsně pod vrcholem Hintere Schöntaufspitze (P. Beltovo di Dentro). Zde jsou dvě možnosti: buď hodíte lyže na záda a během asi desetiminutové chůze dojdete na nástup sjezdů okolo zmíněného vrcholu, nebo se vydáte po sjezdovce dolů a vyberete si jeden ze sjezdů začínajících přímo vedle ní po pravé ruce. Dohromady je tu asi sedm běžně ježděných linií různých obtížností. Pokud si nejste jistí v kramflecích, je dobré počkat, než některé z nich projedou místní průvodci, kteří tu pravidelně lyžují se svými klienty. A na závěr ještě jeden malý tip. Posledních několik sezon se v Suldenu jezdil oblíbený závod Freeridehero (v roce 2014 bude přesunut do italského Val Senales), jehož trasa rozhodně stojí za vyzkoušení. Sjezd začíná kousek pod stanicí nejvyšší lanovky v nevýrazném sedýlku pod Vordere Schöntaufspitze a pokračuje po svahu, který v celém Suldenu nabízí nejvíc možných linií. Převýšení všech sjezdů s výjimkou prvního jmenovaného na rozehrátí je víc než tisíc metrů, začněte proto posilovat nohy a zvětšovat objem plic!

Ledolezení v Pitztal

Do Pitztalu můžete vyrazit se sjezdovými lyžemi a svést se na ledovci ve výšce přes tři tisíce metrů, vyrazit na oblíbenou skialpinistickou túru na druhý nejvyšší vrchol Rakouska Wildspitze nebo vzít cepíny a pustit se do ledové vertikály. Pitztal je totiž skvělým odrazovým můstkem pro začínající ledolece. Kromě řady několikasetmetrových výstupů je tu také dobře přístupná soutěska s množstvím jenodélkových leďů nižší obtížnosti, které je případně možné obejít a odjítit shora. Kdybych měl někomu doporučit oblast pro první seznámení s ledolezením v Alpách, neváhal bych a doporučil právě Pitztal.

Pokud máte pro návštěvu vyčleněný víkend, nejlepší je první den začít ve zmíněné soutěsce Kitzgartenschlucht, kterou vyhloubila údolím protékající říčka Pitze. Výhoda soutěsky je nejen v tom, že se tam nachází větší množství snadných cest. Je totiž také chráněná před lavinami, přístup do ní zabere jen několik minut a díky její šířce na led velkou část dne nesvítlí slunce. Pokud Kitzgartenschlucht navštívíte, doporučuji začít s níže popsanými ledopády.

Übungsfall je padesát metrů vysoký led obtížnosti WI 3, který se dá výhodně rozdělit na dvě délky zaštanďováním u stromku se smyčím přibližně uprostřed výstupu. Kvůli nízké obtížnosti a možnosti rozdělení na dvě krátké délky je skvělou příležitostí na „osahání materiálu“, případně na vyzkoušení vrtní šroubů. Led není příliš strmý a díky stromku uprostřed není nutné komplikovaně stavět

štanď ze šroubů, což bych začátečníkům ani nemohl doporučit. Kitzgartenfall je jen o kousek těžší, zato ale po většinu sezony nenabízí možnost zaštanďování uprostřed. Snad jen na začátku a na konci sezony bude odtátný borhák uprostřed výstupu v ledovém okně. Samozřejmě záleží na podmínkách, ale nejsnadnější (WI 3-4) výstupová linie vede v levé části ledu mírným vhloubením, okolo ledového okna zleva a pak hned zpět vpravo a vzhůru ke smrku ověšeného smyčkami. I když je dvojité nebo poloviční lano pro lezení leďů samozřejmé, tady to platí dvojnásob. Slanění s jednoduchým lanem tu totiž není možné. Na pravé břehu říčky jsou ještě další výstupy, jako například Hals über Kopf, Harvest a několik dalších. Na levém břehu stojí za zmínku asi jediný ledopád s příznačným názvem Easy.

Pokud se po prvním dni budete cítit rozlezení, doporučuji vyrazit na jeden z mnoha více-délkových ledopádů v údolí, třeba na parádní celodenní výstup Luibisdobenfall. Jedná se o tři výšvihy po asi padesáti metrech lezení, které jsou oddělené chodeckými nebo mírně lezeckými pasážemi. To je příjemné v tom, že mezi jednotlivými lezeckými sekcemi máte vždy dost času na odpočinek. Při troše štěstí a šikovnosti se dají všechny štanďy postavit za vzrostlé stromy podél ledu, nedá se na to ale stoprocentně spolehnout. Sestoupit je možné buď slaněním podél výstupové trasy, nebo po pěšince zpět pod nástup do vesnice Stillebach. Při pěším sestupu velký pozor na laviny!

i PRŮVODCE

Kromě knižních průvodců existuje také velmi pěkný on-line průvodce na www.climbers-paradise.com. Je sice pouze v němčině, ale nechybí v něm přehledné mapky a kreslené popisy cest, které pro základní orientaci postačí.

Mushing ve Štýrsku

„Po zamrzlé krajině se pachtí spřežení saňových psů, podobných vlkům. Zježenou srst mají ojiněnou mrazem. Dech jim mrzne ve vzduchu, sotva vyjde z tlamy, vyrážející v oblacích páry, která jim sedá na kožích v sněžných krystalech. Bílá pláň a po ní se žene psí spřežení. Jiskřící sníh odletuje od psích tlapek.“ Takto romanticky popisuje psí spřežení Jack London ve své knize Bílý tesák. Představte si, že na saních tažených psy stojíte vy a užíváte si ten zvláštní pocit, který prožívali v minulosti polární lovci, objevitelé polárních krajin nebo zlatokopové pachtící se za drahým kovem. Všechny tyto lidi spojovala sounáležitost s jejich psy, protože na nich závisel jejich život.

V dnešní přetechtované a uspěchané době není nic neobvyklého, že lidé hledají sami sebe a touží po návratu k přírodě, po kontaktu s ní. I proto se někteří z nás vydávají do přírody ať už se sněžnicemi, lyžemi nebo pěšky. Sami nebo s partákem. Co ale zkusit tak trochu jiného partáka? Snili jste někdy v dětství o tom, vyzkoušet si život jako z knížky od Jacka Londa? Pokud ano, máme pro vás tip na jedno z několika míst v Alpách, kde se dá tento sen splnit.

Husky Camp Hebalm se nachází poblíž stejnojmenného lyžařského střediska na pomezí Štýrska a Korutan, asi šedesát kilometrů západně od města Graz. Zakládal jej před třemi lety v Rakousku dobře známý musher

Alex Serdjukov, který se naposledy výrazně proslavil během musherského závodu na jižní pól. „Pracovat s musherskými psy jsem se naučil během svého pobytu v Kanadě od nejlepšího rakouského mushera a čtyřnásobného vítěze prestižního závodu Yukon Quest Hanse Gatta,“ vzpomíná Alex na své začátky. Ted' na základně Hebalm celoročně žije pětadvacet sibiřských psů plemene husky. Zajímavostí je, že část psů má český původ. Pocházejí od chovatele Štěpána Krkošky, který s Alexem dlouhodobě spolupracuje.

Jak probíhá samotná vyjížďka? Nejprve vás instruktor zavede do mushingu obecně a provede instruktáž o jízdě se psím spřežením. Pak je třeba připravit psy k jízdě, to znamená napojit je, připravit sáně a zapráhnout. Následuje už samotná vyjížďka, které se obvykle účastní přibližně pět spřežení o dvou až čtyřech psech. Příjemné je, že se nepohybujete po běžných cestách, kde byste se proplétali mezi běžkaři či pěšími. Alex a jeho tým na sněžném skútru upravuje několik desítek kilometrů pěšin výhradně pro své použití. Podle výkonnosti skupiny je možné absolvovat okruh o délce mezi pěti a čtyřiceti kilometry. Po celou dobu projíždíte lesy a loukami mírně zvlněného alpského podhůří ve výšce okolo čtrnácti set metrů, která je zárukou sněhové pokrývky až do začátku jara. Příjemným rozloučením se psy na konci vyjížďky je závěrečná péče o zmrzlé tlapy a krmení.

**Nová zimní
kolekce LOAP
právě dorazila.**

Navštivte co nejdřív
svůj oblíbený
obchod se
sportovním
zbožím*.

*Seznam prodejen najdete na:
www.loap.cz/cz/prodejny

Švýcarsko na lyžích, skialpech i sněžnicích

Jen napadne první sníh, můžete vyrazit do Švýcarska. Vysoko položená střediska garantují nádherné výhledy a prašan na sjezdovce i mimo ni. Přinášíme několik tipů jak si švýcarskou zimu pořádně užít.

Sněžnicová trasa na Muottas Muragl

Po dvou dnech lyžování ve Svatém Mořici, kdy jsme si nejvíce oblíbili černé svahy a off-pisty pod divokým vrcholem Piz Corviglia jedeme vlakem do stanice Punt Muragl Staz. Přecházíme řeku k zubačce, která nás veze na Muottas Muragl (2456 m). Tady, vysoko nad údolím Engadinu, leží terén pro bezpečný půldenní sněžnicový výlet. Terén nejprve trochu klesá, abychom se potom otočili čelem ke skalnatému štítu Il Corn. Cesta je perfektně značená a postupně stoupá po hřebeni Val Champagna až na planinu Plaun dals Müls. Odtud pokračujeme po značené pěší trase nazvané „Cesta filosofů“ až do výšky 2740 m. Výhledy jsou čím dál pěknější, vylézá stále více a více horských vrcholů, zatímco my jsme na planině, kde se nemusíme bát lavin. Cestou dolů máme výtečný nápad: půjčme si sánky a dáme si sjezd dlouhý sedm set výškových metrů.

TIP: Lyžařský region Engadin Svatý Mořic (www.Engadin.StMoritz.ch) nabízí 350 km sjezdovek a čtyři hlavní lyžařky. Mezi resorty Corviglia, Corvatsch, Zuoz a Diavolezza se můžete posouvat jednoduše vlakem. Ten je už zahrnut v ceně skipassu.

Samnaun-Ischgl arena láká sportovní lyžaře

Na samém severovýchodě Švýcarska, na okraji Graubündenu leží místo, kam po staletí vedla cesta pouze z Rakouska. Dnes má mezinárodní Silvretta Skiarena Samnaun-Ischgl 238 kilometrů sjezdovek a patří mezi nejlepší švýcarské lyžařské areály, přitom za rakouské ceny. A hlavně: není pro žádné začátečníky!

Z mnoha vyhříváných, polstrovaných a krytých sedačkových lanovek vybíráme tu, která nás s přestupem doveze až na nejvyšší vrcholek areálu, Greitspitze (2872 m). Odtud padá nejprve těžká, později pěkně dlouhá, 11 kilometrová sjezdovka číslo 13 až do rakouského Ischglu. To byla ostrá ranní rozcvička! Z Greitspitze vedou na rakouskou stranu ještě dvě další černé sjezdovky (14a a 14b), které dosahují až 70% klesání. Po obědě prcháme do odlehleho údolíčka Fimba. Tady, na úbočí impozantní hory Palinkopf, je hned několik sjezdovek a značených volných terénů.

Letos bude dostavěna nová lanovka na vrchol Piz Val Gronda. K ní náleží několik značených, ale neupravovaných freeridů. Z vrcholu Palinkopfu se také spouští jedna ze dvou odjezdových cest do Samnaun-Dorfu.

V několika obloucích sjíždíme travers okolo majestátní Piz Ot. Po pravé straně se vynořuje další štít a pod ním hluboká propast. Jedeme dál. Rozeklaný průsmyk se mění v širokou louku s několika budkami na seno, objevují se první domy.

TIP: Mezi největší akce v Samnaun patří Clau-Wau – mistrovství světa Mikulášů. Stovky účastníků ze všech koutů světa převlečených za Mikuláše tu soutěží o nejlepší masku, sportovní výkon a vtip.

Více informací o lyžování a akcích v Samnaun najdete na cz.Graubunden.ch.

Švýcarsko.
MojeSvycarsko.com

(foto Switzerland Tourism)

Engadin Svatý Mořic.
Snowboarding na sjezdovkách Corviglia.

Skialpinismus pod Jungfrau

Brzy ráno nastupujeme na jeden z nejkrásnějších panoramatických vláček Švýcarska a vezeme se do stanice Jungfrauoch, tedy do sedla mezi horami Mönch a Jungfrau. Zatímco severní stěna Eigeru byla zdolána až v roce 1938, tunelem pod touto horou šplhá zubačka do nejvýše položené železniční stanice Evropy už od roku 1912. Nasazujeme lyže a náš výlet začíná. Po krátkém sjezdu na ledovci si dáváme výstup do sedla Louwitor (3676 m). Nad ním se tyčí Louwihorn (3777 m), další z možných výletů z Jungfrauoch. Přes vrchol je to na chatu Hollandiahütte pět hodin. My se ale spouštíme nádherným sjezdem po ledovci až ke křižovatce Aletschglestcher a Jungfraufrirn. Dva kilometry se plácáme po rovném platu a nakonec vyběháme asi sto metrů po železném žebříku k chatě Concordia (2850 m), která se krčí na skále nad ledovcem. Chatka je ideálním výchozím bodem pro výstup na Trugberg (3880 m), my ale pokračujeme dál po Grosser Aletschfrirn do chaty Hollandiahütte (3240 m). Zatahuje se a sedm kilometrů stoupáme vzhůru téměř v mlze. Naštěstí je ale další den už zase krásně, a tak plánujeme relativně obtížný výstup na Äben Flue, oblíbenou heliski-

(foto Switzerland Tourism)

Engadin Svatý Mořic.
Skialpová cesta na Piz Palue.

govou horu, a následně se přehoupneme přes ploché sedlo do údolí Lötschental. Sjíždíme po ledovci Langgletscher i po loukách až k vesnici Blatten. Údolí patří k nejzapadlejším ve Švýcarsku a mají tu jednu specialitu: mezi Hromnicemi a masopustním úterým tu můžete narazit na maskované příšery nadlidské velikosti, Tschägäggättä.

TIP: Na Jungfrauoch můžete navštívit ledový palác. Vstupné je zahrnuto v ceně jízdenky. Více na www.Jungfrau.ch.

Walliská Haute Route. Skialpinistická nádhera

Švýcarská „Haute Route“ nás několik dní povede kolem nejkrásnějších alpských vrcholů, abychom nakonec sjeli pod severní stěnou Matterhornu až do Zermattu. Začínáme ve Verbier, kde se to žlutými sjezdovkami jen hemží. Jsou to tak zvané off-pisty, značené freeridy navázané na lanovky. Úžasný je sjezd z Mont Fort nebo Mont Gelé do Tortinu. Navečer přijíždíme na Cabane du MontFort a scházíme se s naším průvodcem. Brzy ráno nás čeká lehký výstup do Col de la Chaux. Za dalším sedlem, Col de Momin, už se otevírá ledovcové plato a nad ním vrchol Rosa Blanche (3336 m). Je krásně, a tak horu před sjezdem do chaty Plafleuri vylézáme. Třetí den je docela snadný. Musíme překonat

VEŘEJNÁ DOPRAVA

Nejlevnější možností jak využívat nejhustší síť veřejné dopravy na světě je pořídit si Swiss Pass. S ním můžete jezdit vlakem, autobusem, lodí nebo hromadnou dopravou v 75 městech. Máte volné vstupy do více než 470 muzeí a v ceně jsou i panoramatické vlaky a sleva 50 %.

Více na www.MojeSvycarsko.com/sts.

150 metrů do sedla, potom 5 kilometrů po zamrzlém jezeře Lac des Dix a vyšplhat dalších 600 výškových metrů ke stejnojmenné chatě. Čtvrtý den se opět dostáváme do světa ledovců a zasněžených štítů. Troufáme si na trochu lezení a dáváme vrcholek Pigne d'Arolla (3796 m). Odpoledne sjíždíme ke Cabane des Vignettes. Odtud sklouzneme do sedla a zase stoupáme vzhůru a zase sjíždíme... a nakonec je tu závěrečná odměna: sjezd z Col de Valpelline do Zermattu.

TIP: Informace o zajímavých místech a túrách nejen ve Wallisu najdete na www.MojeSvycarsko.com.

Petra Greifová pracuje jako šéfredaktorka největšího cestovatelského portálu v ČR, www.HedvabnaStezka.cz. Nejraději chodí dlouhé treky v exotických horách.

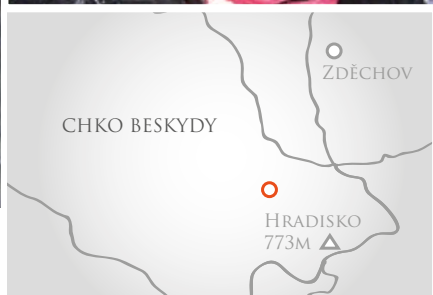
autor

Zima pronikla do morku kostí a každý další pohyb mu přišel zbytečný. Cítil absolutní únavu, nevěděl kudy dál a vlastně už ani moc nechtěl. Tma a únava bylo jediné, co vnímal. Toužil na chvíli si odpočinout. Posadil se na břeh horského potoka a jen kdesi hluboko zablikala signální kontrolka: „To nesmíš!!!!“ Marně. Hleděl, jak voda proudí přes jeho boty, a v mysli měl uklidňující prázdno.

Když pokusy zavolat na jeho mobil selhaly a po muži nebylo vidu ani slechu, zapojil dispečink Policie ČR do hledání Hasičský sbor a Horskou službu. Do noci se postupně vydalo pátrat téměř padesát policistů, hasičů, místních dobrovolníků a členů HS. Mobil ztraceného byl zaměřen v okolí hřebene s vrcholy kolem 750 m, ale lokalizace byla bohužel v příliš velké výšce, než aby bylo možné jednoduše ho najít. Čas letěl rychlostí blesku, jako vždy, když jde při

*„podcenil všechny zásady
bezpečného pohybu
v horách“*

Konečně! Hasiči záchranáři ze Zlína našli ve sněhu stopy a části výstroje. Okamžitě byly ostatním zaslány koordináty místa a všichni zamířili k Pulčinskému potočku nedaleko Radošovského sedla, kde byly stopy nalezeny. Krátce po třetí hodině ráno se záchranářům ve světle čelovek a reflektorů objevil osvobozující, ale zároveň hrůzostrašný obraz. S nohama v potoce seděl zcela dezorientovaný, promáčený, silně podchlazený, ztuhlý a k smrti vyčerpaný muž, který už se nedokázal ani pohnout, ani komunikovat.

Záchrana prišla doslova v poslednú chvíľ!
 Díky rychlému transportu bylo noční pátrání po běžkaři v Beskydch úspěšně zakončeno. Podle zasahujících členů Horské služby byl ale nalezený muž v takovém stavu, že už o hodinu později mohl být mrtev.

Hlavní cíl byl splněn a lidský život zachráněn, zůstávají ovšem nezodpovězené otázky. Vyčerpaný muž nebyl schopen přijmout telefonní hovor, proč ale nezavolał o pomoc včas, kdy ještě byl schopen vnímat? Hrál v celém případě nějakou roli alkohol? „Hledaný běžkař podcenil všechny zásady bezpečného pohybu v horách. Především se vydal na túru osamocen. Před něčím takovým důrazně píší turisté i běžkaři v Beskydech varují. Stejně tak musím doporučit všem návštěvníkům našich hor, aby měli v mobilu uložené číslo 1210 a v případě nouze nás okamžitě kontaktovali. Podobně slouží i možnost aplikace Horská služba v mobilu pro chytré telefony, která vyšle v případě nouze koordináty GPS, což výrazně usnadní pátrání,“ dodává k úspěšné noční akci náčelník HS Beskydy Radim Pavlica. Stačilo dodržet elementární zásady a padesát záchranářů nemuselo strávit celou noc v terénu. A hlavně, jednapadesátiletý muž nemusel být od smrti vzdálen jen pár desítek minut.

Janek Bednařík

S Jankem Bednaříkem jsme si povídali o kanceláři HUDY Mountain Guide a o profesi horského vůdce.

Ačkoli jsme se potkali v rozpáleném letním Brně, skončili jsme – jak jinak – u zimních aktivit a také u Kanady a tamního prašanu.

Jednoho dne horolezec, skialpinista a horský vůdce Janek Bednařík zjistil, že už ho hory pohltily zcela. Odešel z dobře placeného manažerského místa a začal se živit výukou horolezectví a lyžování. Vrcholem jeho dosavadní kariéry je práce heliguída v Kanadě.

Do hor s horským vůdcem

Co obnáší profese horského vůdce a jak vlastně probíhají zkoušky na horského vůdce?

Nejdříve musíš předložit seznam toho, co už máš v horách vylezeno. Pak jdeš na přijímací zkoušky, kde tě otestují, jak umíš lyžovat, lézt po skalách a ledu, pohybovat se po ledovci. Když projdeš, nastoupíš do školy horských vůdců, která trvá zhruba tři roky. Není to denní studium, ale jezdíš se během roku do různých koutů Alp na jedno až dvoutýdenní výukové bloky, tematicky specializované. Učí se např. skialp, freeride, krátké lano, lezení big wall, záchrana, první pomoc, psychologie, počasí, laviny, navigace, výškové túry, ledovcové túry atd. Po dvou letech se dělá aspirantská zkouška. Jako aspirant pak musíš rok vodit pod vedením jiného zkušeného vůdce. Když to všechno splníš, děláš závěrečné zkoušky a dostaneš licenci.

Jako horský vůdce máš tedy velmi obecné vzdělání pro široké spektrum aktivit. Bavi tě některé víc?

Úplně nejvíc mě baví lezení po skalách a lyžování v prašanu, taky rád vodím kopce jako je třeba Gerlach. Co mě osobně moc nebaví, jsou dlouhé letní pochody po ledovci, protože v letním horku se raději než horizontálně hýbu vertikálně. Tím nechci ledovcové túry podceňovat – všechno má své, jak se říká, „proti gustu žádný dišputát“!

Kolik je vůbec horských vůdců v Česku a kolik z toho je v rámci Kanceláře horských vůdců HUDY Mountain Guide?

Celkově v Česku nevím přesně, ale už asi kolem 25. V rámci HUDY Mountain Guide je nás 12.

Jak probíhá cesta s horským vůdcem? Přijdu s nápadem, že chci vylézt nějaký konkrétní kopec, a ty mi řekneš, že na to nemám, nebo mě tam nějak vytáhneš?

Vše se snadno dozvíš v naší Kanceláři horských vůdců HUDY Mountain Guide a na www.HudyMountainGuide.cz. Tam tě budeme informovat o všem, co je potřeba. Jak bys na tom měl být fyzicky, jestli je túra pro tebe vhodná, případně umíme najít vhodnou alternativu. Vybavení zapůjčíme zdarma v rámci půjčovny naší kanceláře.

Kolik dnů běžně strávíš ročně v horách jako horský vůdce?

V průměru 100–150 dní, jak který rok. V Kanadě jsem dělal třeba tři měsíce non-stop a pak jsem naopak mohl půl roku cestovat. V Česku dělám s pauzami celý rok, protože nemám vysoké hory za domem, abych mohl chodit denně nahoru a dolů jako do práce. V zimě děláme lavinové kurzy, heliskiing, freeride, skialpinismus,

lezení v ledu a kurzy lezení na umělé stěně. Na jaře skialpinistické přechody, v létě se nejvíc leze a chodí po horách. Podzim bývá pro horského vůdce odpočinkový, práce je málo, na horách bývá špatné počasí.

Nakousl jsi práci v Kanadě, ale než se k ní dostaneme, chci se zeptat na vybavení pro prašanové lyžování.

Na skutečný prašan kanadského typu je třeba mít speciální široké lyže, žádné kompromisy. U heliskiingových a catskiingových společností je běžné, že vám lyže zdarma půjčí. Trik je v tom, že ty lyže mají stejnou nebo větší šířku než snowboard. A o to jde, díky ploše lyže „plavou“ a prožitek z jízdy je něco, co je těžké uchopit slovem. Nejlepší je jít, vyzkoušet a zažít. Ze zkušenosti proto doporučuji na takové podmínky opravdu široké lyže s rockerem (prodloužená zvednutá špička), např. Black Diamond Megawatt nebo nejširší Dynastar Legend Pro, které jsem si osobně velmi oblíbil. V evropských podmínkách je využijete třeba jen pět dní za sezonu, ale ten zážitek za to rozhodně stojí. Samozřejmě, pokud se vám nechce kvůli pár dnům utrácet, je možnost si vhodné lyže půjčit v půjčovně, to ale musíte být ve střehu a v den, kdy nasněží prašan jak z peřiny, být ve frontě mezi prvními. ➤

TIP: Přečtete si rozšířenou verzi rozhovoru na Pohora.cz.

Heliskiing v Kanadě: Jak jsem dostal práci snů

Pokračuje rozhovor s Jankem Bednaříkem.

Janku, jak ses vlastně dostal do Kanady?

V Kanadě jsem byl třikrát. Poprvé jsem se jel podívat na pravý kanadský prašan, o kterém jsme už mluvili. Viděl jsem film Sinners o lyžařích z Nelsonu a chtěl jsem si ověřit, jestli je to všechno pravda. Bylo to ještě lepší, než jsem čekal, a tak jsem se hned ptal, jestli je možné stát se horským vůdcem a lyžováním v Kanadě se žít. To je ale bohužel velmi složité, protože to je vysněná práce i pro místní horské vůdce a práce není tolik, aby se všem ten sen splnil.

Podruhé jsem přijel na pozvání kanadské lavinové asociace přiučit se něco o lavinách, ale to už mi nezbyl čas na lyžování. A naposledy, s programem Zažijte Kanadu, se mi splnil sen a dostal jsem práci jako horský vůdce pro heliskiing a lyžoval jsem denně daleko v horách mimo civilizaci. Poznal jsem hory, do kterých bych se asi normálně vůbec nedostal.

Jak program „Zažijte Kanadu“ funguje?

Výhodou programu je, že dostanete otevřené pracovní vízum na rok a můžete dělat v podstatě jakoukoli práci. Moje žádosti o práci horského vůdce v Kanadě byly stále odmítány, a přestože jsem věděl, že šance je malá, rozhodl jsem se, že tam stejně pojedou a zkusím to na místě. Měl jsem poslední

možnost toho využít, protože tento program funguje pouze do 35 let a přesně tolik mi bylo. Žádná práce mě neponižuje, nevadí mi dělat uklízečku, a tak jsem to zároveň bral jako možnost na rok změnit svůj život a cestovat. Bez pracovního povolení je to nemyslitelné.

Odjel jsem s přítelkyní do Revelstoke a zkoušeli jsme štěstí. Práce pro mě, jako horského vůdce zatím nebyla, a tak jsem nastoupil jako údržbář v hotelu přímo ve středisku. Řediteli hotelu se asi můj přístup líbil a chtěl mi pomoci. „Někde“ se asi přimluvil, a já dostal pozvání jako „mezinárodní host – pozorovatel“ na trénink heliskiingu před sezonou, abych viděl práci místních vůdců a mohl si zalyžovat na helikoptérách zadarmo. Po tréninku přišlo překvapení: získal jsem kontrakt jako „vůdce náhradník“, kdyby se někdo z místních zranil. Netrvalo to dlouho; na Silvestra mě poprvé volali do práce.

Šlo ti to?

První den jsem se lidem představil jako horský vůdce z Čech, který špatně rozumí chrapťící angličtině z vysíláčky, a taky že neznám terén, ve kterém budeme dneska lyžovat. Všichni se zasmáli, ale nikdo mě neodmítl a šli do toho se mnou. Večer za mnou přišel

do kanceláře šéf a povídá, že v mé dnešní skupině byl majitel této heliski společnosti a že si přeje, abych pro ně pracoval! A tak se jeden obyčejný Čech stal heliguidem.

Dostal jsem kontrakt na pár týdnů práce v zimě a mezitím jsem měl dost času pracovat v hotelu a chodit na skilapové túry. Jenže jak už to v malém městě uprostřed hor chodí, informace se šíří velmi rychle. Za dva dny mi volali z jedné společnosti, kde se lyžuje s rolbami (catskiing), a nabídli mi práci pro všechny dny, kdy nebudu na helikoptérách. A tak jsem poděkoval a dal výpověď v hotelu a stal se ze mě heliguide na plný úvazek. Zkrátka, měl jsem štěstí jako hrom!

Jak vypadá běžný den takového heliguida?

Je to náročné. Člověk brzo ráno vstává. Už v 6:00 jsem seděl v kanceláři, abychom s ostatními „gajdy“ zpracovávali data o lavinách, sněhu a počasí a připravovali denní program. Pak se kontrolovala výbava v helikoptéře a šlo se na snídani s hosty. S těmi jsem pak strávil celý den lyžováním v terénu. „Gajd“ jede vždycky první. Vybírá, kudy se pojede a dělá všechno pro to, aby lyžaři neskončili v lavině a taky aby si to co nejvíce užili. Dávali jsme v průměru 5–12 km převýšení za den. Lyžuje se pořádkem, a to i za lavinových stupňů 3 a 4, kdy je tlak na zodpovědnost „gajdů“ enormní. Po takových dnech jsem jezdil večer domů totálně zničený. A tak to šlo téměř každý den až do konce března. Přesto můžu říct, že nebylo ráno, kdy bych se do práce netěšil a kontroloval čas, kdy už bude konečně konec“. Jednoduše: byl to můj splněný sen.

Je heliskiing je pokládán za vrchol kariéry?

Mezi vůdci ano, je to velmi respektovaná práce, protože míra nebezpečí a odpovědnosti je vysoká. Každý vůdce to dobře ví. Heliskiing v Britské Kolumbii patří mezi to nejlepší, co jsem zažil; divoké hory, prvotřídní prachový sníh, nekonečný prostor, pastva pro duši každého lyžaře a dobrodruha.

Kdybys měl vybrat jednu túru za všechny, která by to byla?

Těžká otázka, vyberu první, která se mi vybaví. Šel jsem s kamarádem Mikim do Rogers Pass na Ursus Peak (Medvědí kopec). Na lyžích jsme rychle stoupali hlubokým

sněhem strmě vzhůru. Kličkovali jsme mezi štíhlými smrky, až jsme se dostali nad hranici lesa na ostrý skalní hřeben, který nás přivedl do sedla pod vrcholem. Udělali jsme si sondu, abychom věděli, jak to vypadá v kuloáru s lavinami, prohodili pár vět, našlápli do vázání a napálili jsme to rovnou dolů, dlouhým sjezdem zpátky k autu.

Proč je v Kanadě lepší sníh?

Úhrny sněhu jsou v Revelstoke 12–16 metrů za zimu. Do toho povětšinou mrzne. To je jistota, díky které vám společnosti na heliskiing prachový sníh garantují, což je v Evropě nemožné. A ten sníh... to je, jako když roztrhnete babiččinu peřinu.

„Kanadský prašan - to je světový top!“

Předpokládám, že jsi každou volnou chvíli využil ke skialpovému túráru. Která místa tě nejvíce oslovila a proč?

V zimě jsem si oblíbil Revelstoke a Nelson. Před a po sezoně jsem měl pár dní volno, kdy jsem stihl udělat i několik túr do Rogers Pass, místní skialpinistické Mekky.

Doufám, že se tam ještě někdy vrátím, protože rozměry, atmosféra a podmínky, ve kterých se tady jezdí, jsou opravdu unikátní. Když na to člověk má, za den se dá udělat několik kilometrů převýšení.

Co se stane, když roztaje sníh?

V létě jsme vyměnili lyže za horolezecké lano a trekové boty. Nejvíce se mi líbilo ve Squamishi, Banffu a Jasperu. Vůbec Banff a Jasper koncem léta byla pecka! Nebylo jiné místo, kde bych viděl a narazil na tolik divokých zvířat jako tady – grizzly, sob, dikobraz, jelen a další zvířata, všechno z bezprostřední blízkosti! Zatímco v Evropě máme už jen ostrůvky divočiny, v Britské Kolumbii zase mají jen ostrůvky civilizace.

Potkal jsi medvěda tvář v tvář?

Potkal jsem medvěda hnědého i grizzlyho. Nejblíže ve Vancouveru v parku, když jsme si šli zaběhat. Víc zážitků měla přítelkyně Markéta. Ta se medvědů bojí. Jednou se na ni lesem řítit medvěd, který o ní nevěděl a prchal před jiným člověkem. Když uviděl Markétu, jak mu nečekaně stojí v cestě, leknul se tak, že vyděšením vylezl do koruny smrku. Rychle, až větve praskaly. Názorný příklad, že je zbytečné před medvědem prchat na strom.

i

ZAŽIJTE KANADU!

Program Zažijte Kanadu – cestování a práce v Kanadě

Chcete strávit až rok v Kanadě cestováním, prací a případně studiem? Je vám 18–35 let a jste občanem České republiky? Chcete se zdokonalit v angličtině nebo francouzštině a získat pracovní zkušenosti, které vás zvýhodní na trhu práce a obohatí na celý život? Chcete poznat kanadskou kulturu a společnost? Přihlaste se do kanadského vládního programu Zažijte Kanadu!

Na stránkách www.canada.cz najdete další informace o podmínkách účasti, účastnickém poplatku a době vyřízení, formuláře přihlášky, odpovědi na často kladené otázky a průvodce životem v Kanadě.

Na www.facebook.com/ZazijteKanadu se můžete spojit s českými účastníky programu a získat od nich cenné osobní zkušenosti s pobytem v Kanadě.

Vydejte se za dobrodružstvím do Kanady!

International
Experience
Internationale

Zažijte Kanadu

(foto Jan Kasil)

(foto Dan Vojtěch)

Martin Černík: Z lesa až na filmové plátno na prkně

Martin Černík je osobností
filmového festivalu Tierra SNOW FILM FEST.

Martinův film Snow way ukazuje cestu českého snowboardingu

Profesionální snowboarding v Česku rovná se Martin Černík. Se snowboardem procestoval celý svět, jako první Čech vyhrál velký snowboardový závod a zúčastnil se olympijských her. O Martinově dvacetileté sportovní kariéře byl loni natočen film *Snow way*, ve kterém můžeme sledovat vývoj snowboardingu v Čechách od úplných počátků. Film byl zařazen do programu letošního Tierra Snow Film Festu.

Jsi průkopník snowboardingu v Česku, jak ses k tomu dostal? Tehdy to byla dost rarita.

Tenkrát za komunismu jsme všichni dělali takové klasické sporty – fotbal, hokej, z individuálních judo. Když mi bylo nějakých dvanáct, třináct, bydleli jsme na sídlišti. Začal jsem jezdit na skateboardu. Na lyžařském výcviku na gymnázium jsem viděl snowboardáky. Prkno jsem si koupil od kamarádů skateboardistů, postupně jsem se začal snowboardingu věnovat a hrozně mě to chytlo. Takže poprvé jsem stál na prkně ve čtrnácti letech.

Kdyby dnes někdo stál poprvé na snowboardu ve čtrnácti, tak se asi těžko dostane do špičky...

Určitě, ten sport prošel ohromným vývojem; po stránce vybavení, přes podmínky v resor-

tech po tréninkové metody. V resortech, kde nás nepouštěli na vleky, jsou dnes snowparks.

*„poprvé jsem stál
na prkně ve 14 letech“*

Děti místo toho, aby snowboarding dělaly jen o vikendech v zimě, celoročně skáčou na trampolínách, trénují na kartáčích, skáčou do speciálních molitanových jam. V Japonsku nedávno otevřeli resort, který je celý na gumových matracích, kde se jim nemůže nic stát. Takže děti dnes začínají s triky, s nimiž my jsme končili. Ty podmínky jsou úplně jinde a vrchol musí mít člověk tak ve osmnácti letech.

Kdy začal být snowboarding v Česku chťený? Cítil jsi nějaký zlomový moment?

Já myslím, že ten proces byl hodně postupný. Předem mnou byla starší generace, která jezdila jen v lese, to byli úplní pankáči.

My jsme se postupně do některých resortů dostávali, nakonec do všech, začaly závody a k tomu všeobecnému sportovnímu povědomí pomohla hodně olympiáda (pozn. red.: poprvé se snowboarding na ZOH objevil v roce 1998 v Naganu), díky které celý svět pochopil, že to není módní výstřelek, ale seriózní sport.

Jak jsi na tom vlastně jako lyžař?

Na lyžích jsem stal naposledy na tom výcviku na gymnplu. Od té doby vůbec, a ani nemám chuť. Mně se totiž nechce do těch přeskáčů a přijde mi, že je potřeba strašně moc vybavení – hůlky, dvě lyže, přeskáče... už jsem si zvykl na to prkno. Spousta kamarádů jezdí a baví je to, což respektuju, ale myslím, že nemusí každý dělat všechno.

Se snowboardem jsi objel celý svět, několikrát jsi byl na Novém Zélandu, na Aljašce i třeba v Jižní Americe. Která místa bys hodnotil jako nejlepší?

Na Aljašce je určitě nejlepší ježdění, když vyjde počasí. Říkám to pokaždé a opravdu to nejde s ničím srovnat. Ale jak jsem měl možnost cestovat, tak mě to nejvíce baví doma.

Co ty a olympiáda? V roce 2006 v Turíně jsi se jako první český freestyle snowboardista zúčastnil OH...

Já jsem se zkoušel dostat už na tu první olympiádu, kvůli neshodám se svazem lyžování to ale nevyšlo. To mě motivovalo jezdit freeride a skákat big air. Zkusil jsem téměř všechny velké závody, které se na světě pořádají, tak jsem si chtěl odškrtnout i tu olympiádu. Těch šancí tam jet za život není tolik. Navíc se podmínky změnily a svaz lyžařů měl zájem, abych to absolvoval, a podpořil mě.

Díky za rozhovor!

TIP: Rozšířenou verzi tohoto rozhovoru naleznete na Pohora.cz.

Z filmu *Crossing the Ice*.

Napříč ledy

Jedním z největších lákadel letošního Tierra Snow Film Festu je film **Napříč ledy** (v originále *Crossing the Ice*) o polární expedici dvou australských dobrodruhů. Svět outdooru je partnerem festivalu, proto vám přiblížíme dokument, který vyhrál hlavní cenu na mezinárodně uznávaném Banff Mountain Film Festivalu v roce 2012.

Je to více než sto let, kdy se odehrál tvrdý souboj o dobytí jižního pólu. Ten se tehdy odehrál mezi norským polárníkem Roaldem Amundsenem a Britem Robertem Falconem Scottem. Jižního pólu se po několika měsících strádání podařilo dosáhnout oběma

expedicím, úspěch v rodné zemi však oslavil jen Amundsen. Vysílený a vyhladovělý Scott zahynul na konci března 1912, jen 18 km od zásobovacího tábora, který byl jeho poslední možnou záchranou.

Od té doby na jižním pólu stanuly desítky expedic, žádné z nich se však nepodařila cesta tam i zpět bez jakékoli podpory. Polární „zelenáči“ James Castrission a Justin Jones se vydávají na 2200 kilometrů dlouhou trasu bez jakékoli pomoci. Aby dali šanci úspěšnému dokončení, musejí se vypořádat s podmínkami jednoho z nejděsivějších míst planety. Dohromady táhnou neuvěřitelných 160 kilogramů zásob, probíjejí se čtyřicetistupňovým mrazem, bojují s omrzlinami, zraněními, trhlinami, selháními materiálu a pomalu, ale o to jistěji hladově.

Protože se jedná o přechod bez podpory, jsou oba Australané odkázáni jen sami na sebe. Žádní tažní psi, žádný kite, žádné zásobovací tábory. A co víc, mladíci se záhy dostávají do podobné situace jako kapitán Scott před sto lety: na ledě je Nor! Má stejný plán, ale více zkušeností a velký náškok. Odehraje se na nejsušším, největrnějším a nejstudenějším místě planety závod známý z let 1911–1912?

James a Justin nejsou zdaleka prvními, kdo se o takovýto přechod v poslední dekádě pokusil. Krajané Jon Muir, Eric Phillips a Novozélanďan Peter Hillary (syn prvního muže na Everestu Edmunda Hillaryho) se na zpáteční cestu na jižní pól vydali v roce 1998, ale neuspěli. Stejný osud čekal další expedici Kevina Biggara a Jamie Fitzgeralda v roce 2007. Zajímavostí je, že pokud se Australanům zpáteční cesta podaří, kromě prvních, kdo takovýto přechod dokázali, se stanou zároveň nejmladšími dobrodruhy, kteří jižního pólu dosáhli. Budou partáci ze země klokanů úspěšní?

i Tierra SNOW FILM FEST

Filmový festival přináší ty nejlepší snímky uplynulé sezóny ze zimního prostředí. Festival probíhá ve více než 140 městech ČR a 40 Slovenska. V mnoha městech se můžete těšit na nabitý doprovodný program. Podrobné informace o filmech a místa promítání najdete na www.SnowFilm.cz. Děkujeme partnerům, kteří umožňují konání festivalu v tolika městech, zejména značkám Tierra, Marmot, Loap, Rock Point, Devold a Petzl, dále Švýcarsku a zimnímu středisku Les Menuires.

V říjnu a listopadu
ve 140 městech ČR a 40 SR!

www.SnowFilm.cz

Extrémní lyžování, freeride, snowboarding, ledolezení, snowkite a další zimní šílenosti na filmovém plátně

Na předsudky nehledím

Rozhovor s René Kujanem o jeho běhu napříč Islandem

Českému ultramaratonci se v roce 2012 podařilo jako prvnímu na světě oběhnout Island. 1311 km dlouhou trať loni překonal za třicet dnů, aby se letos na ostrov v Atlantickém oceánu mohl vrátit s novým, neméně ambiciózním plánem: zcela bez podpory přeběhnout Island od severu k jihu.

Téměř 560 kilometrů dlouhou trať uběhl za 14 dnů s časem běhu 86 hodin. Padesát kilo vybavení a zásob si vezl ve speciálně upraveném sportovním kočáru a po celou dobu běhu se musel spolehnout jen sám na sebe: „Chtěl jsem si zaběhat ve vnitrozemí Islandu, užít si trochu té syrovosti místní přírody a naprosto neobydleného kraje,“ vysvětluje René.

Tvůj první běh na Islandu se odehrál v rámci pomoci vozíčkářům. Proč zrovna vozíčkáři?

Loňský oběh Islandu startoval přesně na den pět let poté, co jsem přežil vážnou autonehodu na sedadle smrti. Měl jsem zlamaná žebra, hrudní kost a také jeden obratel. Celý sešroubovaný jsem se po čase dostal do rehabilitačního ústavu v Kladru, kde bylo plno vozíčkářů, kteří neměli takové štěstí jako já. Když jsem tedy plánoval první běh na Islandu, propojení pomocí Sportovnímu klubu vozíčkářů Praha s mou expedicí se přímo nabízelo.

Jak probíhal trénink? Pokusil ses o simulování islandských podnebných podmínek?

Připravil se na takový běh v našich podmínkách jde jediným způsobem: Běháš celý rok bez ohledu na to, jaké je počasí. Svítí sluníčko, běžíš. Je třicet nad nulou, běžíš. Je deset pod nulou, běžíš... V našich hlavách existuje řada předsudků, jako například, že zmoknout je něco špatného. Když běžíš, tělo vydává teplo a jsi v komfortu. Jen je třeba naplánovat, aby ses po doběhnutí mohl převléknout do suchého nebo se jinak zahřát.

„nejdelší etapa měřila 90 kilometrů“

Na terén se připravit nešlo, ale na zátěž ano. Běhal jsem se synkem nebo jinou zátěží v kočáru. Vyzkoušel jsem si, jaké to je déle běžet a tlačit kočár před sebou, případně táhnout za sebou.

V dnešní době ultralehkého vybavení je až překvapivé, že tvá výbava vážila padesát kilo. Čím celková váha nejvíce narostla? Přestože jsem kočár co nejvíce odlehčil, sám o sobě vážil přibližně 15 kilo. K tomu bylo poměrně dost techniky. Fotáky, kamera, akumulátory, adaptéry, solární nabíječka; to vše dohromady dalo téměř deset kilo. Váha také hodně narostla kvůli tomu, že jsem se důležité části výbavy snažil zdvojit pro případ selhání, přeci jen jsem běžel dva týdny odkázán sám na sebe. Zbytek hmotnosti zabralo další vybavení, jídlo, a hlavně voda.

Mnoho závodníků na dlouhých tratích nedokončí běh kvůli odřeninám. Jejich vzniku napomáhá i vlhkost. Jak jsi s ní bojoval? S odřeninami samozřejmě může být problém. Pokud ale máš dost vazelíny, kterou aplikuješ na správná místa před tím, než vyběhneš, žádný problém nenastane. Trochu nepříjemný byl islandský jemný sopečný prach, který se neustále dostává do bot. Stále ale platí pravidlo, že je třeba hojně používat vazelínu a je po starostech. Jednou však skutečně problém nastal. Když jsem se blížil k jižnímu pobřeží, dost surově jsem si seděl záda. To bylo způsobené tím, že jsem byl donucen vyměnit vozík za batoh. Ten měl přibližně 15 kilo a běžel jsem s ním dva a půl dne. Dokážeš si představit, jak moje záda potom vypadala...

Jak jsi měřil délku jednotlivých etap?

Letos to, narozdíl od loňského běhu okolo Islandu, nešlo vzhledem k náročnosti terénu naplánovat tak, abych mohl zaručit, že každý den uběhnu maraton. Měl jsem spočítané, že každý den musím uběhnout přibližně 33 kilometrů. Jednou se mi dokonce podařilo, že jsem během čtyřadvaceti hodin uběhl 90 kilometrů.

90 kilometrů se zapráženým vozíkem? Co tě k tomu donutilo?

Po uběhnutí první etapy jsem dostal echo, že přijde větrná smršť. Věděl jsem, že není možné běžet s vozíkem, který by mne strhával. Po tříhodinové pauze jsem se tedy rozhodl vyrazit na další, tentokrát šedesátikilometrovou etapu, na jejímž konci měla být k dispozici chata. Ve čtyři hodiny ráno jsem byl už uprostřed vichřice na místě, ale chata byla prázdná a zamčená! V zoufalství jsem hledal

otevřenou okenicí nebo jakýkoli jiný způsob, jak se před tou čínou schovat. V naprostém zoufalství jsem vlezl pod chatu, jestli tam nebudou klíče – a ony tam fakt byly!

Vloni jsi absolvoval více než dvojnásobnou trať, ale s podporou. Proč ses letos rozhodl běžet odkázán jen sám na sebe?

To bylo velmi jednoduché rozhodování. Ve vnitrozemí totiž nevedou žádné asfaltové silnice, ale pouze cesty pro džipy. Pronájem takového auta je tak drahý, že by nedávalo smysl investovat do pronájmu, když cílem běhu je nasbírat peníze pro vozíčkáře. Dostal jsem od kamarádů tříkolový kočár na dvojčata, nabalil ho a vyrazil.

VYBĚHNĚTE S NÁMI

Jedna dobrá zpráva pro běžce! Od tohoto čísla Světa outdooru pro vás budeme pravidelně připravovat články do rubriky o běhání se zaměřením na trailrunning.

DIDRIKSONS1913 – slavíme 100 leté výročí

Rok 2013, rok plný oslav, bilancování i očekávání.

Značka Didriksons přinesl mnoho nového – již nejsme jenom o deště. Letní kolekce byla obohacena o produkty z nových přírodních materiálů – Tencelu a organické bavlny, které v podobě triček rozšířily letní kolekci Heritage, Outdoor a Junior. Nový materiál – recyklované polyesterové vlákno přichází s novinkami zimní kolekce, zejména v izolačních vrstvách.

Rok 2013 je pro Didriksons především prvním stoletím ochrany člověka proti vodě. Stoleté výročí bylo podnětem pro vznik zcela nové výjimečné kolekce „Heritage“ (výroční).

Heritage kolekce pro podzim a zimu 2013 je především o nevsedním designu. Barevné ladění v modro-bílé kombinaci pro ženy a modro-oranžové pro muže evokuje barvu moře, zimy a v neposlední řadě značku Didriksons. To vše v dokonale propracovaných modelech perfektního střihu, kvalitních materiálů a neotřelého designu. Heritage kolekce je určena všem, kteří se chtějí odlišit a mají rádi originalitu.

Rok 2013 je pro značku Didriksons1913 velkou událostí – nové kolekce, nové materiály, nové směry vývoje. Nechte se inspirovat i Vy!

DIDRIKSONS1913
Grundsund SWEDEN

www.didriksons1913.cz

A night photograph showing a city skyline with numerous lights, likely from buildings and streets, visible in the upper half of the frame. The foreground is dark, showing silhouettes of trees and vegetation. A prominent, wavy, light-colored streak, possibly from a long-exposure light trail or a reflection, runs horizontally across the lower half of the image. The overall scene is dark, with the city lights providing the primary illumination.

A large crowd of people is gathered outdoors for a public event. In the background, there are large black Adidas banners and a red flag. The crowd is diverse in age and appearance, and many people are wearing sunglasses. The event appears to be taking place in a public square or street with buildings in the background.

(foto Ondřej Veselý)

adidas

Devadesát kilometrů po hřebeni Beskyd

Jak dlouho a jakým způsobem se na takový závod připravuješ?

Na konkrétní závod jsem se nepřipravoval. Tím myslím čistě na horskou vytrvalost. Jinak samozřejmě sportuji průběžně. Myslím, že nejvíc jsem těžil ze své letní přípravy na kole, kdy jsem ujel zhruba 2000 kilometrů v terénu, a částečně i z naběhaných kilometrů.

Kolik jsi na trati zažil fyzických nebo psychických krizí a v jakých místech?

Jednu pořádnou asi v polovině, při sestupu z Lysé hory. Šlo o spánkovou krizi, kterou jsem zahlal asi pětiminutovým spánkem a energy drinkem. Samozřejmě, parták byl také důležitý. Pak už byla krize v podstatě jen jedna, ale ta byla spíše zdravotní, a to v podobě bolesti v kotníku, který mě trápil od Pustevn. Tu jsem překonal silou vůle a prostě jsem šel. Tady jsem poznal, že se dají všechny krize překonat právě hlavou.

Co při závodě jíš? Knedlo-vepřo-zelo to asi nebude, co?

Právě na takové jídlo by chuť i byla. Jedl jsem vše s maximálním obsahem cukru. Jinak klasika na „občerstvovačkách“ v podobě banánu,

tatranky, jablka a samozřejmě dostatek tekutin. Trošku jsem zhroutil a dal si cestou párek.

Měl jsi na trati problémy s orientací?

Trat' byla perfektně značena, a to od startu až po cíl. Jediné, co mi nevyhovovalo, byla cesta na Smrk, kterou mám rád trošku po svém.

Jak se ti líbilo v Beskydech?

Beskydy jsou prostě srdcovka, a to pro mnohé. Kdybych mohl mluvit za lidi, kteří je neznají, tak si dovolím tvrdit, že většina z nich si jejich krásu při té únavě ani neuvědomovala.

Jaká je atmosféra Beskydské sedmičky?

Je to spíše kamarádké setkání, nebo mezi závodníky panuje nevraživost?

K atmosféře toho asi moc neřeknu. Od Travného jsem měl sluchátka a šel si to své. Jediné, co bych možná změnil, je start, který bych rozdělil na „hobby“ a „sport“. Tam si myslím, že „sportáci“ byli hodně naštvaní, když museli pořád obíhat a zdržovat se ve „špuntech“, což nevyhovovalo ani hobby závodníkům.

Zúčastníš se i příští rok?
Samozřejmě!

FOTO V CÍLI

Popularita a úroveň závodu každým rokem roste. Už se stalo pravidlem, že závod je několik týdnů před startem plně obsazen. Také organizace je s nabytými zkušenostmi každým rokem lepší. Za zmínku stojí třeba aplikace, která vám poradí, jak se na závod obléct a případně dovybavit.

Poslední novinkou před startem letošního ročníku závodu byla tzv. „ADIDAS B7 FINISHER PHOTO 2013“. Každý závodník byl vyfocen při kontrole čipu v místě startu a pak stejným způsobem v cíli. Na absolventském listu na vás pak „kouká“ obličej před startem a strhaná tvář po dokončení závodu.

Cestovatel a horolezec **Honza**

Haráč spolupracuje jako redaktor Pohora.cz se Světem outdoru pravidelně. V tomto čísle si můžete přečíst také o jeho expedici Noshaq 2013.

autor

Adidas Terrex Gore-tex Active Shell Jacket

Pánská lehká nepropru bunda

Pánská outdoorová bunda z lehké tkaniny Gore-Tex Active Shell nabízí výbornou ochranu proti nepříznivým klimatickým podmínkám a zároveň vyniká svou prodyšností a skladností. Využívá technologii Formotion navrženou pro naprostou volnost pohybu a stahovací kapuci, kterou lze přetáhnout přes helmu.

Infocena: 7 599 Kč

www.adidas.cz/outdoor

Adidas Terrex Cocona Fleece Jacket

Pánská flísová bunda z přírodní tkaniny

Pánská flísová bunda je vyrobena ze 100% přírodní tkaniny Cocona, která díky aktivnímu uhlíku urychluje chlazení a zkracuje dobu nutnou k uschnutí. Střih Formotion zaručuje maximální volnost pohybu. Praktická hrudní kapsa.

Infocena: 2 499 Kč

www.adidas.cz/outdoor

Adidas Terrex Hybrid pants

Pánské windstopperové kalhoty

Hybridní konstrukce kombinuje výhody různých funkčních tkanin. Kalhoty poskytují skvělou ochranu proti větru a mírnému dešti. Střih Formotion, doplněný o pásek, je ideální právě pro různé sportovní aktivity.

Infocena: 4 299 Kč

www.adidas.cz/outdoor

Adidas Bunda Terrex Korum Hooded

Dámská skladná péřová bunda

Už žádné mrznutí! Lehká a mimořádně skladná dámská péřová bunda, která se vejde do své vlastní boční kapsy. Vysoce kvalitní náplň z husího prachového peří 90/10 s plnivostí 700+, ripstopová tkanina a střih Formotion.

Infocena: 6 699 Kč

www.adidas.cz/outdoor

Adidas Bunda Terrex Stockhorn Fleece

Dámská flísová bunda z přírodní tkaniny

Flísová bunda s kapucí je vyrobena z technického elastického materiálu, který kombinuje dvě různé tkaniny. Materiál Cocona s aktivním uhlíkem urychluje chlazení a zkracuje dobu schnutí, zatím co tkanina Pontetorto Tecnostretch poskytuje odolnost, izolaci a skvělé absorpční vlastnosti.

Infocena: 3 299 Kč

www.adidas.cz/outdoor

Adidas Kalhoty Terrex Skyclimb 2

Dámské strečové softshellové kalhoty

Softshellové kalhoty z elastického materiálu využívající technologie Body Mapped Hybrid Construction kombinující různé funkční tkaniny. Nohavice mají stahovací lem, takže je lze snadno přetáhnout i přes lyžařské boty. Střih Formotion vám při jakémkoli pohybu zaručuje pohodlí.

Infocena: 3 799 Kč

www.adidas.cz/outdoor

volnost pohybu i v extrémní zimě

terrex n'dosphere jacket

Jediná plně izolující bunda z materiálu PrimaLoft®, která zaručuje 360° teplo a maximální volnost pohybu.

Více informací o nové bundě Terrex N'dosphere najdete na adidas.com/outdoor.

Zahřejte se a nezastavujte.

PRIMALOFT®

Ledový hřib

(foto visualimpact.ch | Matias Villavicencio)

Červenec je pro zimní výstupy v Patagonii nejvhodnější

Zimní výstup na Cerro Torre

Červenec byl v Česku ve znamení teplotních rekordů, zatímco v Andách panoval krutý mráz. Právě za velkým zimním dobrodružstvím se vydali čtyři špičkoví horolezci Thomas Huber, Dani Arnold, Stephan Siegrist a Matias Villavicencio. Jejich cílem bylo vystoupit na vrchol Cerro Torre, což je v zimním období extrémně náročný a nevídaný podnik.

Cerro Torre se svou výškou 3128 metrů není vrcholem, kde byste potřebovali uměly kyslík. Patagonský žulový útvar má však jiné „zbraně“. Jedná se především o nestálost počasí a vysokou technickou obtížnost.

deset metrů vysoká formace ledu a sněhu. Ty v Patagonii často tvoří pro alpské horolezce naprosto nepředstavitelné útvary. Vystoupit

až na absolutní vrchol byl tehdy za daného počasí zbytečný hazard. O jedenáct let později se Stephan do Patagonie vrátil a spolu s dalším členem letošní expedice Dani Arnoldem se úspěšně pokusili o vrchol Torre Egger (2685 m).

Poslední cenné zkušenosti před letošním podnikem nasbíral Stephan v loňském roce během úspěšného zimního výstupu na Cerro Stanhardt (2730 m).

V cestě k vrcholu stál ledový hřib

Nejprve se trochu vraťme v čase. Rok 1985 pamatuje vůbec první zimní výstup na Cerro Torre, který uskutečnili Italové Paolo Caruso, Maurizio Giarolli, Ermanno Salvaterra a Andrea Sarchi dnes velmi slavnou cestou „Compressor route“. V roce 1999 člen letošní expedice Stephan Siegrist podnikl teprve druhý zimní výstup na Cerro Torre. Partáky mu tehdy byli Gregory Crouch, David Fasel a Thomas Ulrich a výstup provedli cestou „Via dei Ragni“. Nutno však dodat, že skončili pouhých deset metrů pod vrcholem, který tvoří tzv. ledový hřib (Mushroom). To je asi

Matias, Thomas, Stephan a Dani na vrcholu Cerro Torre (zleva)

(foto visualimpact.ch | Dani Arnold)

Vyzkoušel si především, jak se vypořádat s místní krutou zimou. Teploty totiž při lezení padaly až k minus dvaceti stupňům Celsia.

Jak proběhl letošní výstup?

Na základě Stephanových zkušeností se horolezci rozhodli výstup uskutečnit koncem července, který je pro lezení vzhledem ke stabilitě počasí a terénu nejvhodnější. Z vesnice El Chaltén vyrazili 28. 7. a další den překonáním sedla Col Standhardt dosáhli dalšího sedla Col de la Esperanza.

„letos jsme výstup zakončili překonáním ledového hříbu“

Výstupová linie byla stejná jako v roce 1999, kdy se téměř na vrchol dostal Stephan Siegrist, tedy cesta „Via dei Ragni“. Slovíčko „téměř“ asi Stephana hlodalo dlouhých 13 let, jinak si nedovedu vysvětlit, proč se vydal znovu na Cerro Torre v zimních podmínkách, a navíc stejnou cestou. Naštěstí pro něj a celý tým letos panovaly ideální podmínky i pro výstup na absolutní vrchol: „Minule jsme výstup provedli bez překonání závěrečné pasáže, kterou tvoří ledový hřib z nestabilního ledu. Hlavním důvodem byla blížící se bouřka, která nás tlačila dolů. Letos to bylo jiné. Na vrcholu nefoukal téměř žádný vítr a bylo slunečné počasí. Byl to pro mě další nezapomenutelný zážitek v Patagonii,“ vzpomíná Stephan.

Vrcholu dosáhli 30. července v odpoledních hodinách. Sestupovat začali v 17:30 a bivaku dosáhli kolem 23:00. Pro další den už předpověď nebyla tak ideální a slibovala velmi silný vítr. Proto se rozhodli sestupovat přes sedlo Marconi a stejnojmenný ledovec. Sestup jim zabral devět hodin a museli se potýkat s velkým množstvím hlubokého sněhu, který je doslova ždímal. Další noc strávili na západním břehu jezera Lago Elétrico, aby následující den ráno začali závěrečný sestup zpět do vesnice El Chaltén.

Ledový hřib je tvořen nestabilním ledem

(foto visualimpact.ch | Thomas Huber)

i KDO JE THOMAS HUBER?

Thomas Huber je spolu se svým bratrem Alexandrem hlavní tváří firmy adidas ve světě hor, a to už od roku 2008. Věřte, že to není jen díky jejich zálesáckému vzhledu. Šestačtyřicetiletý rodák z Bavorska rozesel své prvovýstupy a obtížné přelezy snad po celém světě. Zmínit se můžeme například o rychlostních rekordech na El Capitanovi, prvovýstupy v Pákistánu na Trango Tower (6239 m), Baintha Brakk III a I (6800 m a 7285 m), Shivering (6543 m, za tento výstup získal ocenění Zlatý cepín pro rok 2000) nebo zimní sólovýstup na Eiger severní stěnou (3970 m).

Pro Thomase i jeho bratra je typické extrémně těžké lezení ve vysokém tempu. Zkrátka lézt, jak nejrychleji to jde, „protože čím delší čas ve stěně strávíte, tím déle se vystavujete objektivnímu nebezpečí a své vlastní slabosti“.

Lezte bezpečně!

Kurzy bezpečného lezení na umělých stěnách po celé ČR zdarma.

V průběhu října proběhne na více než dvaceti umělých lezeckých stěnách série kurzů bezpečného lezení Lezte bezpečně a naváže na kurzy, které se v průběhu léta konaly v českých i moravských skalních oblastech.

V rámci kurzu se od zkušených lezců a lektorů dozvíte, jak se správně chovat na umělé stěně, správně jistit spoluzece, jakých častých chyb, které mohou být velmi nebezpečné, se na umělých stěnách vyvarovat a jak nabyté znalosti využít i při lezení na skále. Po celý měsíc si můžete zdarma vyzkoušet jistítko Click Up a lano Hatrick.

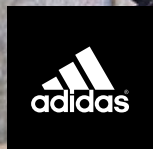
 Lezte bezpečně

Na www.LezteBezpecne.cz najdete seznam zúčastněných stěn, kontakty na ně a také znalostní test, na nějž po absolvování kurzu snadno odpovíte a můžete vyhrát jedno ze tří lan Tendon Hatrick nebo jistítko Climbing Technology Click Up.

Hatrick je novinka z produkce Tendonu, jehož vlastnosti jsou vyladěny především pro použití právě na umělých stěnách. Jeho předností je snadné vázání a rozvazování uzlů. Významným benefitem lana je silný oplet s výbornou odolností proti oděru. Click Up je revoluční poloautomatické jistítko pro sportovní lezení z dílny Climbing Technology. Velice snadné použití, intuitivní, lehké a bezpečné v kombinaci s efektivním zastavením pádu.

Kurzy bezpečného lezení na umělých stěnách probíhají za podpory výrobce sportovního oblečení a obuvi adidas, firmy Climbing Technology, která vyrábí lezecké pomůcky výhradně v Itálii, a českého výrobce lan značky Tendon.

Podporují:

penguin
OUTDOOR EQUIPMENT

 Attack 45

Fotografy: M. Šimovík, A. Kadlecík

První po 35 letech

Mnozí se o to pokusili, avšak nikomu se to až do letošního roku zopakovat nepodařilo. Pětatřicet let po Pavlu Pochylém se kompletní zimní přechod hřebenu Tater bez podpory podařil v březnu 2013 slovenským horolezcům Michalu Sabovčíkovi a Adamu Kadlečíkovi.

Zajímalo nás, co bylo pro dvoučlennou expedici na patnáctidenním přechodu napříč Západními, Vysokými a Belianskými Tatrami nejtěžší a jaké vybavení se horolezcům nejvíce osvědčilo.

Slováci přelezli hlavní hřeben Tater

Domluvit se na termínu a místě rozhovoru s Michalem a Adamem nebylo vůbec jednoduché. Stále jsou někde v trapu. Nezbylo mi proto než vyrazit přímo na místo činu, do Vysokých Tater. Když jsem začátkem září dorazil na Slezský dům, stačil jeden pohled do okolních stěn a hned mi bylo jasné, kde „Mišo“ a Adam ten den lezou. V Granátové stěně. Ta je totiž nejvyšší a nejstrmější široko daleko.

Hodinové povídání nad sklenicí piva bylo velmi příjemné. Na obou partáchích je ihned poznat, že lezení nedělají pro slávu nebo peníze, ale proto, že je to tolik baví a naplňuje. Chvillemi bylo trochu obtížné z nich vůbec dostat odpověď. Neustále se smějí a skákají si do řeči. Nic naplat, jsou to kluci z hor a nějaký ten pátek už se znají.

Jak dlouho jste partáci na jednom laně?

Společně lezeme od roku 2010, teď jsou to tedy tři roky. Poznali jsme se v zimě na Brnčálce (Chata u Zeleného plesa, pozn. red.). Oba jsme tam byli se svou partou a večer u piva jsme se dohodli, že spolu další víkend pojedeme do Tater.

Lezli jsme Kežmarák, na kterém jsme hned absolvovali náš první společný bivak.

Proč vás napadl zrovna kompletní přechod celého hřebene Tater? Je to pro vás to nejhodnotnější, co lze ve slovenských nejvyšších horách podniknout?

Michal: Několik let mi ten nápad leží v hlavě. Je to totiž taková krásná čitelná linie, a navíc ji dodnes nepřelezlo příliš mnoho lidí.

Byl to tvůj první pokus o tento přechod, Michale?

Zkoušel jsem v minulosti letní přechod Západních a Vysokých Tater, ale po osmi dnech jsme to museli vzdát kvůli bouřkám. V momentě ukončení přechodu jsme měli zvládnutých 90 % vytyčené trasy. Po tomto pokusu jsem ještě víc musel myslet na to, o kolik je zimní varianta odvážnější, a chtěl jsem to zkusit.

„Samonafukovacím karimatkám nevěřím, proto jsme používali pěnové.“

Před dvěma lety jsme se v pětičlenném družstvu pokusili přejít zimní Vysoké Tatry z východu na západ, ale nepustilo nás to ani pod Ladový štít. Nebylo to dobře naplánované. Měli jsme těžké batohy, špatně zvolené jídlo, a navíc byly velmi zlé podmínky. Byl konec sezony, hrozné teplo a sníh byl příliš měkký.

Proč se nikomu nepodařilo po celých 35 let dosáhnout úspěchu Pavla Pochylého?

Ono se o to ani tolik horolezců zatím nepokoušelo, především proto, že je to skutečně náročné. Jedním z dalších důvodů je fakt, že se na to v podstatě kdykoli můžete velmi snadno vykašlat. Mrzneš na hřebeni a dole pod sebou vidíš vytopenou chatu. Tak na ni sestoupíš. Kdyby to bylo v Karákóramu, musel bys to dolézt.

Jedná se o obrovský úspěch slovenského horolezectví. Máte pocit, že byl horolezeckou komunitou doceněn? A co ohlasy z České republiky?

Mezinárodně to příliš doceněné nebylo, a to hlavně proto, že naše Vysoké Tatry ve světě nejsou moc známé. Myslím si, že na Slovensku je to doceněné velmi dobře. Navíc na konci října se setká komise alpinismu JAMES (slovenský horolezecký svaz) a rozhodne o výstupu roku. My máme šanci na umístění v kategorii Vysoké Tatry, a možná i celkově v kategorii Výstup roku.

Jak je těžké sehnat na tuzemskou expedici sponzory?

Byli to vesměs náhodní sponzoři. Měsíc před startem přechodu mi volali z Vertical Trade (distributor Petzl, Mountain House a Therm A Rest, pozn. red.), že hledají někoho do týmu. Poslal jsem jim náš projekt a my od nich dostali nějaký materiál.

Nebylo to ale tak, že bychom chodili a hledali. Pomohl nám také Pavol Barabáš, který o přechodu točil film v rámci projektu Příběhy tatranských štítů.

Během přechodu jste několikrát hlavní hřeben opustili. Kde vlastně leží pomyslná linie čistého přechodu hlavního hřebene?

Na to je hrozně těžké odpovědět. Touto otázkou se zabýval už tenkrát Pavel Pochylý. Zjišťoval to u Poláků, kteří se o přechod

pokoušeli před ním. Jsou v zásadě dvě teorie: buď během přechodu dáš každý vrchol. Druhý extrémní názor je, že se po celou dobu přechodu alespoň jednou rukou musíš držet hřebene. Tak si vyber. My jsme se, stejně jako Pochylý, drželi té první varianty.

Co by se během těch 15 dnů muselo stát, abyste přechod ukončili? Připouštěli jste si vůbec takovou variantu?

My jsme neměli ani naplánované, kde budeme spát! Měli jsme noclehy orientačně naplánované a dohoda byla asi taková: „Když se tam nedostanem, tak to bude špatný, když se tam dostanem, bude to fajn, a když se dostaneme ještě dál, bude to ještě lepší.“ Tedy plán na případné ukončení jsme skutečně neměli.

„ráno trvalo tři hodiny, než jsme nohy v botách poprvé ucítili“

Hodně krušno nám bylo v mlze. Bylo vidět na dva metry, slanit nešlo, protože jsme neviděli pod sebe, a tak nezbývalo než lézt dál po hřebeni. Hřeben je taková směrodatná linie. Máš jistotu, že se dostaneš do lepšího terénu a nakonec možná i dolů. Pak vyjde slunce a na myšlenky o sestupu rychle zapomeňš.

Co bylo na celém přechodu nejtěžší?

Samotné lezení, boj s počasím, nebo něco jiného?

Nejhorší byly noci, během kterých jsme se neustále budili zimou. Přesto jsme se ale vždy těšili na večer. Protože jsme si udělali večeri!

O vybavení

Dočetl jsem se, že vaše batohy na začátku přechodu vážily 25 kg. Dá se s takovou zátěží zvládnout seriózní lezení, kterého je na hřebeni Vysokých Tater poměrně hodně?

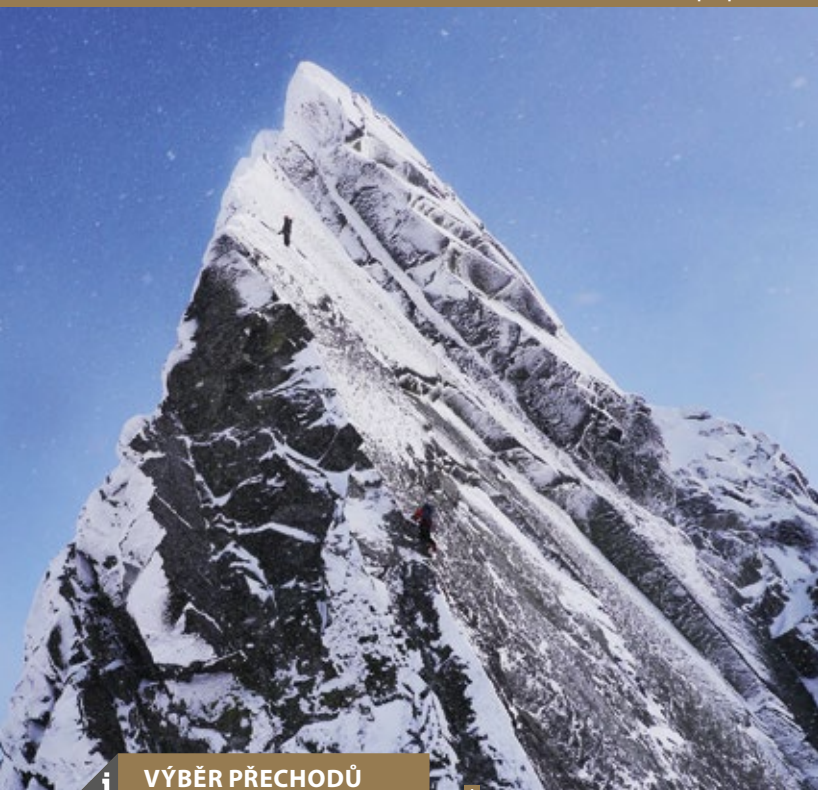
První čtyři dny jsme šli přes Západní Tatry, takže s pětadvaceti kily na zádech jsme nelezli. Nejvíce hmotnosti představovalo jídlo. Na začátku Vysokých Tater už byla část jídla snědená, odložili jsme sněžnice a veškerý lezecký materiál měli na sobě. Tím se batohy výrazně odlehčily, asi na 15 kilo.

TIKKA® RXP

Koncentrovaný výkon
a univerzálnost,
se 100% technologií
Reactive Lighting.

www.petzl.cz

i VÝBĚR PŘECHODŮ HLAVNÍHO HŘEBENE TATER

• **3. – 13. 9. 1955 (letní)** – Pětičlenný polský tým postupoval od východu na západ. Poláci nepřešli šest štítů, proto se jako první regulérní počítá až o pět let mladší přechod, taktéž od Poláků. Opět ve směru východ – západ.

• **27. 3. – 14. 4. 1959 (zimní)** – Šestičlenný polský tým dokončil přechod, opět od východu.

• **V roce 1975** proběhl nejrychlejší přechod Poláka Krzysztofa Żurka, trval mu 70 hodin. Jeho batoh vážil pouhé 3 kg a měl podporu zásobovací údolní skupiny.

• **23. 2. – 10. 3. 1978 (zimní sólo)** – Pavel Pochylý přechod absolvoval ve směru západ – východ sám a **bez jakékoli podpory**.

• O podobný přechod se **v roce 2007** několikrát neúspěšně pokoušel Čech Libor Hroza.

S využitím k2studio.sk

Nejtěžší délky jsme lezli nalehko.

Nejtěžší místa na hřebeni jsme lezli bez batohů a pak je tahali za sebou na laně.

Za poslední dekádu outdoorový průmysl zaznamenal řadu velkých novinek. Je nějaká část výbavy, která podle vás skutečně posouvá hranice možností?

To nedokážeme tak úplně posoudit, protože v horách lezeme jen posledních pět let. Nejvíce se však pokrok podle nás projevuje na oblečení. Tam to nejvíce pociťuješ, protože ho máš přímo na sobě. Hodně se také změnila cepíny. Měli jsme Nomicy od Petzlu, které nám opravdu hodně pomohly.

Na hřebeni jste byli přesně 15 dnů, chvílemi nahoře panovaly ty nejhorší podmínky, které si vůbec horolezec dokáže představit. Déšť, vichřice, pak zase mráz a sníh. Jak jste bojovali s vlhkostí?

To, že jsme s sebou měli péřové spacáky, byla největší chyba, kterou jsme udělali. Po několika dnech pochodu byly večer plné zmrzlých kuliček a ráno úplně promočené. Co se týká bund, měli jsme coreloftové od

Arc'teryxu. Výhoda umělých vláken obecně je, že hřejí i vlhká, což se velmi osvědčilo.

A nohy? Ty byly pořád v mokru. Snažili jsme se přes noc vysušit vždy jeden pár ponožek, ale moc to nešlo. Ráno to trvalo vždy tak tři hodiny, než jsme nohy v botách poprvé ucítili.

Co se týká první vrstvy oblečení, dáváte přednost vlně, syntetice, nebo čím dál víc populární kombinaci obojího?

Co se týká mých lezeckých zkušeností, merino ani jiné vlny se mi vůbec neosvědčily. Velmi dlouho schnou, a proto jsme všichni tři (na přechod Michal s Adamem vyráželi ve třech, jejich parták Gabo Čmárik musel po pěti dnech ze zdravotních důvodů sestoupit, pozn. red.) měli syntetiku. Legrační situace nastala u Adama. Ten si těsně před odjezdem pořídil nové triko, které si před prvním použitím nestačil vyprat. To pak tak strašně smrdělo!

Jídlo vám na 15 dnů na hřebeni vyšlo, dalo by se říct „tak akorát“. Jak se vám povedlo dopředu odhadnout množství a čím konkrétně jste se stravovali? Máte, co se týká stravy, nějaký fígl, jak dva týdny lezení zůstat při síle?

Měli jsme s sebou výborné dehydratované jídlo od Mountain House. To je praktické třeba z toho pohledu, že se snadno plánuje, kolik je ho třeba – je balené po porcích. Dále jsme měli nějaké sladkosti, oříšky, sušené ryby, klobásky a energetické tyčinky. Denní menu vypadalo následovně: ke snídani kaše nebo klobásky, na každý den tři sušenky a večer zmíněná výšková strava.

*„vzít si péřové spacáky
byla největší chyba,
kterou jsme udělali“*

Na vašich fotkách jsem si všimnul, že používáte pěnové karimatky. Samonafukovací nevěříte?

Na takovýto přechod jsou stoprocentně lepší pěnové. Se samonafukovacími nemám dobré zkušenosti, snadno se proděraví. Abych u relativně tenké karimatky měl dostatečný tepelný komfort, dávám pod sebe oblečení a používám navíc pás okolo kříže.

Měli jste s sebou nějaký materiál na případné opravy během přechodu? Na nejtěžších částech Tileho hrany už jsme například měli hodně tupé cepíny i mačky, na broušení jsme však bohužel s sebou nic neměli. Měli jsme s sebou gafa pásku. Ta se hodila, především na opravu bund, kalhot a rukavic, které byly po dvou týdnech pořádně potrháné. Nechyběly samozřejmě drobnosti jako zavírací špendlík nebo švýcarský nožik. Nehty jsme si nestříhali (smích).

Měli jste s sebou nějakou část vybavení, která pro podobný přechod není úplně typické?

Myslíš třeba něco jako časopis Playboy? (smích) Později ale, když se nám zdály batohy příliš těžké, jsme z časopisu vytrhali ty nejdůležitější stránky.

Na začátku přechodu v Západních Tatrách vážily batohy 25 kg.

VYHRAJ

VYHRAJ VÝLET S BEAREM !

ZAPOJ SE DO SOUTĚŽE. VÍCE INFORMACÍ U OUTDOOROVÝCH SPECIALISTŮ:

Načundr Shop * Veloservis Pešek * Václav Modrý TOPSPORT * K3 sport * Safety Agency *
VIPceny * Matum Alpine * Vinohradské nožířství * Victory nožířství - ČČM

Ledolezecký trénink

Horský vůdce radí s přípravou na lezení ledů a drytooling

Kdysi jsem se jednoho výrazně staršího kamaráda zeptal, jak trénuje. Podotýkám, že se tak stalo poté, co mi opět zcela bez problémů v šestistisícové výšce utekl a přes mou tehdejší „nabušenost“ jsem si oproti němu ani neškrtl. Odpověď byla jednoduchá: „Jak trénuju? Myslíš jako, že si zajedu na kolo, na skalpy, jezdím lézt a na trénování nemám čas?“

A tak nějak je to i s ledolezením a drytoolingem. Chce to především tyto aktivity provozovat. Přeci jen ale nabízím pár tipů, jak se na nadcházející sezonu připravit.

Faktory výkonu

Ačkoli se to někomu nezdá, tak i když v případech ledů i drytoolingu lezete za pomoci cepínů v rukou, požadavky na výkonnost organismu jsou společné pouze částečně. Než se tedy pustíte do konkrétního tréninkového plánu, je třeba si uvědomit rozdíl v těchto dvou aktivitách.

Technika je u obou dvou disciplín velmi důležitá, ale zatímco ve sportovním

drytoolingu doženete technické nedostatky převahou síly a precizní přípravou zbraní, v ledu potřebujete naopak zcela perfektní zvládnutí techniky záseku a velký soulad s lezeckou taktikou i psychikou.

Síla je základním předpokladem k možnosti využití nabyté techniky. Co je tím myšleno? Abyste mohli plně využít svou technickou dovednost, musíte na cepínech ve visu vydržet dostatečně dlouhou dobu.

Pohyblivost v širokém rozsahu oceníte zejména u drytoolingu. Přeci jen namotat se dobře do „čtyřky“, rozmotat a dosáhnout na vzdálený stup, případně zvládnout dobrý rozpor na no hand rest, to se hodí.

Psychika je jedním z klíčových faktorů ovlivňujících výkon. Zcela odlišnou psychickou odolnost a připravenost má lezec, který se koncentruje na extrémně těžkou, ale krátkou závodní, nebo velmi dobře zajištěnou sportovní drytoolovku a zcela jiné požadavky klade extrémní a nebezpečný

ledopád po vlastním jištění a s vysokým procentem objektivního nebezpečí.

Taktika je u sportovního drytoolingu poměrně snadná záležitost. U ledových více- délek a mixových cest „po vlastním“ je však klíčovým faktorem výkonu. Přeci jen, k čemu je vám odvaha lva, síla tygra a schopnosti gibona, když se nedokážete zajistit nebo s vámi nedej bože celý rampouch spadne!

Tím jsme stručně shrnuli, jaké faktory ovlivňují výsledný výkon. Je patrné, že nejdůležitějšími faktory alpinistů jsou psychika a taktika, tedy faktory, jejichž úroveň narůstá dlouhodobě a trénovat je jinak, než samotnou konkrétní aktivitou je téměř nemožné. Především při sportovním drytoolingu, ale také v ledolezení se však dá velmi dobře rozvíjet jak maximální síla, vytrvalost v síle, tak pohyblivost a technika. Tedy jak na to, aby vám to ještě letos v zimě dobře lezlo?

ODBORNÁ LITERATURA

Pokud vás náměty v tomto článku zaujaly, rozhodně doporučuji přečtení knih zaměřených na trénink lezení, např. R. Tefelner – „Trénink sportovního lezce“ nebo také W. Gadd – „Ice and Mixed climbing: Modern technique“.

BEAL UNICORE®

NOVÁ GENERACE DYNAMICKÝCH LAN

SPOJENÍ JÁDRA A OPLETU

PROCESS UNICORE®

LEPENÉ JÁDRO A OPLET

Technologie UNICORE® představuje jedinečný způsob spojení jádra a opletu lana bez ztráty poddajnosti, při zachování veškerých dynamických vlastností lana. Výsledkem je pak vyšší bezpečnost a životnost horolezeckých lan BEAL.

Nově jsou lana BEAL vyrobená s použitím technologie UNICORE® dostupná i v úpravě Dry Cover (impregnace opletu) či Golden Dry (impregnace opletu i jádra)

Jak funguje UNICORE®?

Oplet lana může být přeseknutý nebo prodřený, ale stále zůstává pevně spojen s jádrem, což umožňuje lezci bezpečně slanit či stoupat. Když dojde k přeseknutí opletu přes hranu u běžného lana, což je častý případ v horách, oplet se shrne a jádro se odkryje v rozsahu až několika metrů. Pak není možné přes tento úsek lana stoupat či slaňovat. Technologie UNICORE® zcela zabraňuje posuvu opletu a je výjimečně užitečná při alpském lezení v mokřím sněhu a ledu, kde se riziko posuvu opletu značně zvyšuje.

12 ICE LINE 8.1 mm

12 COBRA 8.6 mm

1 12 30 JOKER 9.1 mm

1 TIGER 10 mm

1 TOP GUN 10.5 mm

POUŽÍVÁ
ADAM ONDRA

Tréninkový plán

½ října – ½ listopadu

Věnujte se svému tělu, odstraňte svalové disbalance, protáhněte zkrácené svaly a navykněte tělo na pravidelnou zátěž. Zaměřte se na posilování spíše objemové, zaměřené na obnovení svalové hmoty tam, kde přes léto atrofovala. Nezbytnou součástí je pak protažení zkrácených svalů. Neváhejte protahovat i břicho nebo hýždě svaly. Výsledkem této fáze by mělo být tělo připravené na tréninkovou zátěž.

½ listopadu – ½ prosince

Ideální čas na silovou přípravu. Normální rekreačně výkonnostní lezec musí také občas chodit do práce a žije také jinými zájmy, než pouze lezením, takže optimální tréninková skladba týdenní tréninkové jednotky je 2x trénink maximální síly, 1x až 2x trénink vytrvalosti, případně stále ještě skalní lezení venku o víkendech. Jak na to?

Pondělí: Bouldrovka (větší chyty, dlouhé tahy a náročné fixy celého těla) + posilovna (shyby nejlépe metodou „Vonderčik“, dále břicho – přímé i šikmé svaly, triceps – nejlépe vzpory, případně kliky). Po konci tréninku nezapomenout na dobré protažení!

Úterý: Vytrvalost na velké stěně, je možné vkládat i rozvoj vytrvalosti v maximální síle

paží – tedy maximálně dlouhé kroky po středních a větších chyttech. Vždy těsně před chycením dalšího chytu zafixujete a napočítáte do pěti. Opět nezapomenout protáhnout.

Středa je určena pro odpočinek, ale i ten může být aktivní. Zkuste plavání, běh, in-line nebo kolo.

Čtvrtek: Opět bouldrovka + posilovna.

Pátek, sobota, neděle: V pátek odpočinek a sobota, neděle lezení venku, tak, aby si tělo a ruce zvykaly na chlad. Pokud lezení venku není možné, je ideální v pátek opět vytrvalostní trénink a pak v sobotu i v neděli odpočinek.

½ prosince – ½ ledna

Je možné podržet listopadový model tréninku se zvyšováním objemů i intenzity

v tréninkových jednotkách, nebo se zaměřit na rozvoj vnitrosvalové koordinace.

Možností je u pondělní i úterní jednotky podržet model minulého měsíce. Ve čtvrtku pak minimalizovat objem (počet opakování) a zaměřit se na intenzitu (výši zátěže). Tedy např. cvičení shybů s dodatečnou zátěží, případně spouštěné shyby se zátěží nebo fixy. Pokud je vaše tělo velmi dobře připraveno, je v tuto chvíli možno zařadit i jednoruční shyby.

Soboty a neděle je třeba trávit venku v mixových oblastech a rozlézat se s cepíny. Klíčovým bodem k úspěchu tréninku je pak během vánočních svátků nepřibrat.

Začátkem ledna byste už měli být slušně připraveni na začátek ledolezecké sezony. Stačí už jen doufat, že letos natečou pěkné rampouchy!

Radek Lienert

má v Českém horolezeckém svazu na starosti závodní lezení ledu a závodní drytooling. Jako horský vůdce UIAGM provozuje svou vlastní horolezeckou školu a vedle toho působí jako externí vyučující horolezectví a skialpinismu na MU v Brně.

SVĚT OUTDOORU: CESTOVÁNÍ V PRAXI

	DOPRAVA	UBYTOVÁNÍ	LYŽOVÁNÍ A SKIALPINISMUS	JÍDLA
ÍRÁN	 12 000 Kč	Ubytování v pohodlných hotelích seženete bez problémů za 10 USD. Nejkrásnější jsou bývalé karavanseráje a hany, z kterých na vás dýchne Orient. Vzhledem k iránské pohostinnosti budete často ubytování zdarma v soukromí.	Málokoho by napadlo, že v této pouštní zemi je možné také lyžovat. Lyžařských středisek v blízkosti hlavního města najdete hned několik. Přímo na okraji Teheránu leží resort Tochal, ve kterém se lyžuje ve výšce téměř 4 000 m. Vyskousejte také Dizin a Shemshak.	V restauracích seženete jídlo za 1–2 USD. Běžné jsou pouliční jídelničky i restaurace.
TURECKO	 5 000 až 7 000 Kč 4 000 Kč	Ubytování lehce dostupné, v turistických destinacích převyšuje nabídku poptávku, cena za dvoulůžák 150 Kč.	Turecké pohoří Kačkar je rájem pro skialpové přechody, freeride a heliski. Běžné sjezdovky najdete nad Marmarským mořem, u jezera Van a na spoustě dalších míst. Až do pozdního jara se můžete s lyžemi vydat na tureckou nejvyšší horu Ararat.	Jídelny pro místní jsou na každém kroku, potraviny seženete v bazarech i v obchodech, sortiment velmi podobný evropskému. Běžný kebab seženete za 30 Kč.
KAZACHSTÁN	 10 000 Kč	Ubytovat se můžete například v turbázích – turistických základnách. Za několik USD tu získáte skromné ubytování a plnou penzi denně.	Pěťadvacet kilometrů za bývalým hlavním městem Almaty se nachází lyžařské středisko Šymbulak, které v roce 2011 hostilo „Asian winter games“. Dokonce se v minulosti uvažovalo o pořádání zimní olympiády v roce 2018. Celý Ťan-šan nabízí možnosti pro skialpinismus na několik životů.	Téměř na všech místech (od velkých měst až po malé vesnice) je vždy dostatek šašličků, stejně jako menších jídel s dalším sortimentem.
KYRGYZSTÁN	 12 000 Kč	Ubytování seženete kolem 10 USD za dvoulůžkový pokoj. Za 20 USD už máte pokoj s příslušenstvím.	Na upravené sjezdové trati nebo vleky zapomeňte. Ale vzhledem k faktu, že 80 % plochy státu zaujímají hory, se Kyrgyzstán v posledních letech stále častěji stává cílem skialpinistů a milovníků heliskiingu. Lyžařský pobyt můžete s výhodou spojit s návštěvou sousedního Kazachstánu.	V Biškeku najdete lepší restaurace, ceny srovnatelné s našimi. Většina jídel je ale asijského stánkového typu a jídlo je za polovic než u nás.
RUMUNSKO	 6 000 až 7 000 Kč 3 000 Kč	Ve městech dostatek poměrně levných hotelů i hostelů. V horách je možné využívat turistických chat nebo stanovat.	V posledních letech jsou v Rumunsku stále oblíbenější zimní přechody na sněžnicích a skialpech. Dokonce je možné využít služeb české cestovní kanceláře, která zajišťuje kompletní servis. Hory jsou krásné a dostupné.	Rumunská kuchyně je směsicí kulinářských vlivů okolních států. Je silně ovlivněná tureckou, jihoslovanskou a bulharskou kuchyní.
RUSKO	 Moskva 5 000 Kč Minerální Vody 15 000 Kč	Ve velkých městech se na nádraží doptáte na levné ubytování v soukromí, hotely jsou předražené (20 USD), na nezávislé cestovatele nejsou v Rusku zařízení.	Rusko nabízí zajímavé lyžování na Kavkaze. Stav lanovek je úsměvný (neplatí o Krásné Poljaně, kde se v roce 2014 budou konat ZOH), ceny nijak levné. Za úžasnými scenériemi zasněžených sopek skialpinisté vyrazí do oblasti Kamčatky.	Jednoduchá jídla jako pelmeně nebo boršč jsou v dostání v bistru (30–50 Kč), na tržišti je možno pořídit rybu a kaviár.
GRUZIE	 8 000 Kč	V Tbilisi seženete slušné hostely od 200 Kč. V resortu pak není problém najít hotel se saunou i bazénem.	Pouhou hodinu jízdy od letiště se nachází poměrně rozsáhlé středisko Gudauri, které v posledních letech prochází masivní rekonstrukcí. Lanovky, na které jste zvyklí z Alp, nejsou výjimkou. Navíc je stále dost prostoru pro freeride.	V Gudauri najdete jak mezinárodní, tak i místní kuchyni. Určitě vyzkousejte různé druhy chačapuri nebo masové knedlíčky chinkali.
ARMÉNIE	 7 000 Kč	Velmi často se spí v Bed and Breakfast a v soukromí, v hlavním městě jsou rozšířené cenově dostupné hostely.	I když lanovka pro Arménce není pojem zcela neznámý, na klasické lyžování raději zapomeňte. Arménie je poměrně hornatá, žádné extrémní svahy však nehledejte. Vydejte se třeba na několikadenní „polární“ přechod do oblasti u gruzínské hranice.	Arméni mají velmi chutnou kuchyni. Hodně se jí šašlik či jiná grilovaná masa a zelenina. Pravděpodobně budete pozváni na hostinu do rodiny, což je skutečný zážitek.
SLOVENSKO	 700 Kč	Ubytování je nejlevnější v soukromí nebo na horských chatách (250 Kč), stejnou cenu dáte kupodivu i za kemp.	Lyžovat se dá na Slovensku mnohem levněji než u nás, a přitom s krásnými štíty v zádech. Vydejte se na skialpový či sněžnicový přechod Nízkých Tater s možností ubytování na chatách a v útulnách.	Ve vesnicích seženete jídlo a pivo levněji než u nás, ve městech a turistických oblastech se najíte o něco draž.
RAKOUSKO	nejlevněji vyjde doprava autem	Nejlevnějším ubytováním jsou vesnické domy pro 15–20 lidí se společenskou místností. Perfektně se hodí pro partu kamarádů. Ceny se pohybují okolo 10 eur.	Z alpských zemí nejdostupnější, včetně freeride. Za prašanem se můžete vydat na úpatí Dachsteinu do střediska Krippenstein, řada středisek s lyžováním na ledovci je v blízkosti Innsbrucku.	Jídlo v restauracích si dopřejete spíše výjimečně, nejlevnější je vařit si sami.

DOPRAVA NA MÍSTĚ	BEZPEČNOST	ZDRAVÍ	
Autobusová doprava je levná. Pro transport do hor ideálně vyrazte (někdy placeným) stopem nebo si najměte taxi.	V Íránu je naprosto bezpečno a lidé velmi milí. Přivolat pomoc však může být v odlehlých koutech závažný technický problém. Pro extrémní lyžařky stojí za zvažení satelitní telefon, lavinová výbava je pro freeride samozřejmostí.	Je třeba zvážit očkování proti vzteklině, vodu je i v horách třeba čistit.	ÍRÁN
Busy i minibusy levné (cca 1 Kč na km), spolehlivé, a hlavně jezdí často a všude. Pro usnadnění přístupu do hor je výhodné letět až do měst na východě Turecka.	Nekrade se, lidé velmi pohostinní, čím více na východ, tím více si váží hostů. Dávejte pozor při zimních sportech, přece jen je dost složité přivolat pomoc a dojet do nemocnice.	Určitě si zařídte očkování proti žloutence a dobrou pojistku.	TURECKO
Autobusy a minibusy (maršrutky) spojují významná centra. Almaty-Biškek: maršrutky cca 1 000 KZT (cca 8 USD, podle aktuální ceny benzínu).	Kriminalita, především pouliční trestné činy a kapesní krádeže, je relativně častá. Loupeže se stávají ve veřejné dopravě, v parcích a nákupních oblastech, kolem hotelů a restaurací pro cizince.	Zdravotnická péče je v Kazachstánu na nižší úrovni, než na jakou jsou cestovatelé zvyklí ze své vlasti.	KAZACHSTÁN
Nejběžnějším dopravním prostředkem je autobus (40 Kč na 200 km), na kratší vzdálenost jezdí maršrutky, které se dají stopnout kdekoli. Cena je velmi nízká.	Kyrgyzstán je bezpečná země, větší pozor dávejte jen ve městech po setmění.	Doporučuje se očkování proti žloutence a vzteklině. Vodu nepijte ani v horách, stáda se pasou velmi vysoko.	KYRGYZSTÁN
Autobusová doprava levná, ale nespolehlivá, vlaky fungují jako u nás. Pro transport do hor je ideální (někdy placený) stop. Vzhledem k družnosti místních nebudete nikdy čekat příliš dlouho.	Třeba opatrnosti před kapsáři, někdy vyžadovány úplatky, nejčastěji cigarety. V horách jsou lidé velmi pohostinní, ale pro jistotu chodte minimálně ve dvou.	Doporučujeme očkování proti vzteklině, v horách narazíte na agresivní ovčácké psy.	RUMUNSKO
Nejlevnější a nejpohodlnější je cestovat vlakem. Na kratší vzdálenosti jezdí normální osobní vlaky. Na delší trasy je nejoblíbenější třída plackartnyj (levné, vlastní lůžko).	V asijské části Ruska jsou lidé pohostinní a jako hosta si vás budou hýčkat. Pozor na konfliktní situace a podnapilé muže. Svě věci si hlidejte. V lese hrozí zejména medvědi. Ženy by se neměly chovat vyzývavě.	Doporučené očkování proti žloutence, meningitidě a břišnímu tyfu.	RUSKO
Na krátké vzdálenosti se dá za slušné peníze využít služeb taxi, kdo chce ušetřit, zaplatí si maršrutku. Stopování je snadné, zábavné a místní pro ně mají pochopení.	Co se týká bezpečnosti, Gruzie nevybočuje z průměru zemí v tomto regionu. Výjimku tvoří území Abcházie a Jižní Osetie. <i>TIP: Severně od Gudauri je pětitisícovka Kazbek, která ke sjezdu na lyžích přímo svádí. Mapu oblasti pořídíte na www.MapyKiwi.cz.</i>	Úroveň gruzínského zdravotnictví je nízká, obzvláště ve venkovských oblastech. Ve Tbilisi je několik soukromých nemocnic na dobré úrovni.	GRUZIE
Doprava maršrutkami je velmi levná, autobusy ještě levnější. Velmi dobře funguje autostop, Arméni si vás budou doslova sami odchytávat u cesty a všude převážet.	Jedná se o jednu z nejbezpečnějších zemí, kterou může nezávislý cestovatel navštívit. <i>TIP: Před vycestováním do Arménie si poříďte průvodce pro individuálního cestovatele z edice Bradt na www.MapyKiwi.cz.</i>	Vyplatí se dávat pozor na čistotu konzumovaných potravin a při pohybu v horách pozor na zmije, kterých je v Arménii opravdu velké množství, ne však v zimě.	ARMÉNIE
Kromě hlavních železničních tahů se dají velmi dobře využívat místní autobusy. Ceny nepochybně nižší než u nás. Stopování je běžné a batůžkářům stává Slovinci rádi.	Bezpečno, ale neměli byste nechávat věci zcela bez dozoru. Pokud jezdíte mimo sjezdovky nebo podnikáte skialpové túry, měli byste být dobře pojištěni.	Zdravotní rizika jsou stejná jako u nás. <i>TIP: Při plánování letní dovolené můžete využít průvodce Najkrajsie hrebeňovky po Slovensku, který zakoupíte na www.MapyKiwi.cz.</i>	SLOVENSKO
Všechna střediska jsou propojena skibusy, které jezdí zdarma i na vzdálenost několika vesnic. Některá střediska mají i tzv. skivlaky.	Ve střední Evropě nejbezpečnější země. Přesto si uvědomte, že nelyžujete na sjezdovkách jen s Rakušaný!	V celé západní Evropě nehrozí vážnější zdravotní komplikace. Nezapomeňte se pojištit, především pokud chcete jezdit mimo sjezdovky.	RAKOUSKO

V plavkách z Ruska do USA

Jacku, jak se v Česku v půlce léta zimní plavec připravuje na takovouto expedici?
Z tohoto pohledu byla pro nás výborná dlouhá zima. V dubnu byla ještě velmi studená voda a až do konce května byla její teplota kolem 8 °C. Tělo si od pravidelného tréninku ve studené vodě potřebuje občas odpočinout a v té chvíli přišly povodně, které všechnu vodu ohřály. V průběhu července začala finální fáze přípravy. Pлавал jsem v malých studených tůňích v českých horách i v pěstistupňovém horském plese na Slovensku.

BERINGŮV PRŮLIV

Průliv mezi Asií a Severní Amerikou objevil v roce 1728 dánský mořeplavec Vitus Jonassen Bering, který touto plavbou dokázal, že oba kontinenty jsou oddělené. Právě tudy zřejmě při snížení mořské hladiny během ledových dob přešli lidé suchou nohou a přibližně před 25 000 lety osídlili Severní Ameriku.

Zdeněk Tlamicha pomáhá unavenému ruskému plavci z ledové vody

Jak probíhal váš den v průběhu přeplovby?

Celý denní program byl nastaven podle vladivostockého času, ačkoli jsme se postupně posouvali na východ, později jsme i překročili datovou hranici. K tomu celý program určovalo střídání při plavecké štafetě. V průběhu přeplovby jsem plaval 11 úseků, Zdeněk o jeden víc. Ve třech jsme nasadili na menší člun, odvezli nás na místo, odplaval jsem si svůj patnáctiminutový úsek, počkal na ostatní, vrátili jsme se na lrtýš a šli na kontrolu k doktorovi, do sauny, obléknout se. Takže před dalším úsekem byl čas na

maximálně dvě hodiny spánku. Takto severně je navíc v létě stále světlo, maximálně pološero. A v 7:30 ráno vladivostockého času se podávala snídaně, nezávisle na tom, která část dne vlastně byla. Celé to ještě narušily bouře. I tento netradiční režim dělal expedici velmi náročnou.

Jak jste se dostali k zimnímu plavání?

Jack: Když jsem se před pěti lety přistěhoval do Česka, už jsem pravidelně plaval a měl jsem zkušenosti i se studenou vodou. V Praze jsem potkal předsedu 1. plaveckého klubu otužilců, a ten mě vybědl, ať se přidám. Dva měsíce jsem sám trénoval a v listopadu jsem poprvé přišel do klubovny a zimní plavání mě hodně chytlo.

Zdeněk: O zdravotní otužování nás přesvědčoval reprezentační doktor při veslování. Prý ideálním

měsícem pro začátek je červen. Vždycky jsem začal, onemocněl a čekal na další červen.

Dalším impulzem byl před šesti lety kolega z práce, který si, jak říkal, našel na stará kolena koníček v zimním plavání, a když jsem zjistil, že soused na chatě chodí v zimě plavat do Labe i s manželkou, zvítězila chlapecká ješitnost a přišel jsem do klubu otužilců.

Jack Bright pracuje v Praze pro jazykovou školu James Cook, která podpořila jeho účast na tomto projektu v Beringově úžině. Mořeplavec James Cook se podílel na objevech v této části světa – založil Anchorage a pojmenoval mys Prince z Walesu.

autor

HYDRO

VODÁCKÝ MAGAZÍN

předplatné K VÁNOCŮM

Využijete speciální vánoční HYDRONabídky a nadělujte s HYDROMagazínem praktické vodácké vánoční dárky za akční ceny.

Veselé Vánoce!

Všechny uvedené balíčky obsahují osobní dárkový certifikát s Vaším věnováním.

Vánoční HYDROdárky objednávejte rychle a jednoduše na www.HYDROmagazin.cz/predplatne nebo na telefonu 222 560 133.

Vánoční dárky 2013 s HYDROpředplatným:

- HYDROpředplatné s **trikem DEVOLD® EXPEDITION** cena 1900 Kč
- HYDROpředplatné s **šátkem HYDRO-Buff** cena 590 Kč
- HYDROpředplatné s magazínem **Kayak Session a Paddle World** cena 1260 Kč
- HYDROpředplatné s **věnováním** cena 380 Kč

Češi opět na Noshagu

O české expedici v severovýchodním Afghánistánu

Dvaapadesátá nejvyšší hora světa, druhý nejvyšší bod Hindúkuše a nejvyšší kóta Afghánistánu. To je bezmála sedm a půl kilometrů vysoký Noshag, na který se letos podařilo vystoupit české dvoučlenné expedici ve složení Jan Haráč a Martin Ksandr. Expedice vzbudila ohlas, protože jde o významný vrchol ve významném pohoří, a přitom českou stopu nepamatuje už víc než pětatřicet let. O zážitky z expedice se s námi podělil Honza Haráč.

Výběr cíle expedice pro nás nebyl vůbec jednoduchý. Bylo nutné, aby naše potenciální „sedmička“ splňovala několik kritérií: levný permit, nízkou technickou obtížnost a minimum lidí. Po dlouhém hledání jsme objevili Noshag (7492 m), který leží na pákistánско-afghánské hranici, ale z Pákistánu je to strašný „prásk“. O to více je s podivem, že prvovýstup v roce 1960 se podařil právě z této jihovýchodní strany. Po úporném hledání jsme zjistili, že výstup západním hřebem z afghánské strany je schůdný a levný. Takže bylo třeba zjistit ještě nějaké informace o bezpečnosti, a hurá do Dušanbe! To sice leží v Tádžikistánu, ale z bezpečnostních důvodů je tato cesta pro přístup do oblasti výhodnější.

Nečekaná společnost

Ještě před samotným výstupem na Noshag jsme měli v plánu aklimatizační výstup na Pik Moskevské Olympiády (5883 m). Po příchodu do BC (4300 m) mě bohužel skolila vysoká horečka a zánět průdušek, takže mi nezbylo, než tři dny ležet v BC na antibiotikách. Spolezci Martinovi se podařilo dosáhnout

vrcholu sólo výstupem a ihned jsme pokračovali v přesunu do Afghánistánu.

Ve vesnici Qazi Deh jsme si najali nosiče a za dva dny vystoupali do základního tábora Noshagu v překvapivě vysoké nadmořské výšce 4650 metrů. V base campu nám dělali pár dní společnost Poláci v čele s ostříleným borcem Marcinem Hennigem (první Polák, který získal ocenění Sněžný leopard a byl také prvním náhradníkem v polské zimní expedici na Nanga Parbat v roce 2006). Všichni to byli skvělí chlapi, kteří nám v leccem pomohli. Nechali nám nějaké jídlo, zapůjčili skoby, materiály o cestě apod. Když horu později opustili, zůstala jen pro nás.

Změna plánů

Výstup jsme si předem rozdělili do tří etap. Hned v té první jsme postavili C1 ve výšce 5550 metrů a C2 ještě o 650 metrů výš. Už v této fázi se nám zdálo, že jsme na tom až podezřele dobře se snášením výšky. Pochopitelně se nám šlo ztěžka a vydychávat bylo nutné ostošest. Ale bolest hlavy,

C1 s výhledem na Noshag

pocit na zvracení nebo nechuť k jídlu, to nás nepotkalo. S jídlem to bylo naopak, jedli bychom jako prokopnutí, hlavně večer!

Takže jsme sešli do BC, dali si dva dny odpočinku a po delší úvaze padlo rozhodnutí vynechat další etapu a zkusit rovnou vrchol. S těžkými batohy jsme vyrazili do C1, kde jsme potkali Poláky po neúspěšném pokusu o vrchol a třech nocích v C3. Vypadali dost unaveně! Tam jsme je viděli naposled, protože hned další den opouštěli BC. Za dva dny jsme byli v C3 (6900 m) a cítili jsme se opět až nečekaně dobře, předpověď na příští čtyři dny však hlásila silný vítr. I přesto jsme se rozhodli, že to zkusíme.

Náš vrcholový pokus skončil ve výšce 7250 metrů, a to kvůli tomu, že mi v důsledku silného větru omrzaly prsty a Martin dostal zimnici, kterou nemohl zastavit. Nezbylo nám, než zavelet k sestupu. Bylo lákavé po 11 dnech od příchodu do BC vylézt na vrchol, ale hora asi chtěla, abychom si výstup více vyfrelí a lépe si ho pamatovali. Pokus měl i svá pozitivita: zjistili jsme skalní bariéru ve výšce 7000 metrů, omrkli, jak to vypadá nad ní a ještě lépe se aklimatizovali.

První Češi po 35 letech

Za tři dny se vítr uklidnil a my opět začali stoupat směrem C3. Startovní výstřel pro útok na vrchol zazněl 30. 7. okolo sedmé ráno, kdy už hrálo sluníčko. Počasí nám přálo a my mohli bez větších problémů překonat skalní bariéru. Pak nás čekal přechod vysoko položeného ledovcového plata a ještě zlezení jedné techničtější pasáže, která nás přes mix a skály dovedla na vrcholový hřeben ve výšce něco přes 7200 metrů.

Na hřebeni se začala stahovat mračna a tak trochu jsme dostali pocit, že musíme spěchat. Posledních 80 výškových metrů už bylo všude kolem „mlíko“, ale orientace byla jednoduchá, stejně jako okolní terén. Těsně pod vrcholem mě už vyhlížel Martin, se kterým jsem absolvoval poslední kroky na absolutní vrchol a kolem dvanácti jsme si mohli sáhnout na nejvyšší afghánský bod. Požitek z vrcholu nám znepríjemňovala bouřka, která byla nepříjemně blízko. Naštěstí se stočila od nás a my si i přes

i VELKÁ HRA

Noshaq se nachází na pomezí pákistánského území zvaného NWFP (North West Frontier Province) a afghánského Váchánského koridoru. Ten vznikl koncem 19. století, kdy se v rámci takzvané Velké hry střetávala britská a sovětská sféra vlivu právě v oblasti Hindúkuše. Vznikem 220 kilometrů dlouhého a 65 kilometrů širokého koridoru bylo zaručeno, že mezi tehdejšími Turkestánem a Britskou Indií nebude docházet ke zbytečným konfliktům.

nulový výhled mohli vychutnat půl hodinky na vrcholu. Místy se mraky trochu protrhaly a my jsme zahlédli aspoň část Tirich Miru (nejvyšší vrchol Hindúkuše, 7708 m, Pákistán). Sestup už probíhal za sněžení a hodně špatné viditelnosti, ale nakonec jsme se bez větších problémů dostali do C3, následující den do základního tábora a o dva dny později až do vesnice Qazi Deh.

NOCTUS JR

Dětská zimní bunda, která je opatřena zátěrem Drypeak 6000 proti sněhu a dešti. Zajímavé barevné kombinace určitě osloví kluky i holky. Bunda je vybavena sněhovým límecem, rukávovými manžetami, kapsičkou na skipas a odvětráním v podpaží. Reflexní prvky zaručeně napomáhají bezpečnosti Vašeho dítěte. Bunda je určena jak na lyžovačku tak na běžné nošení do školy, či do města.

Cena: 1690.-Kč

Nabízíme ve velikostech 116, 128, 140, 152

Střípky z outdooru

DÍCE | OSOBNOSTI | VYBAVENÍ | CESTY | EXPEDICE | OSO

Výstupy roku Českého horolezeckého svazu 2013

V rámci Mezinárodního horolezeckého filmového festivalu v Teplicích nad Metují byly na konci srpna vyhlášeny výsledky soutěže Výstupy roku 2013. Ty ČHS vyhláší s cílem ocenit v osmi horolezeckých a lezeckých kategoriích včetně skialpinismu nejlepší výkony, které uskutečnili členové ČHS za uplynulý rok. Ocenění v podobě titulu Výstup roku 2013 byla letos udělena ve čtyřech kategoriích. Kategorie Hory pod 6000 m – mixový a ledovcový charakter, Hory pod

6000 m – skalní lezení a big wall, Bouldering a Mixy a ledy sportovního charakteru byly oceněny pouze čestným uznáním, protože se nejednalo o úspěchy na mezinárodní úrovni.

V kategorii Hory nad 6000 m byl Výstup roku udělen Marku Holečkovi a Zdeňkovi Hrubému za prvovýstup severozápadním pilířem Talungu (7349 m) ve východním Himálaji, který uskutečnili letos v květnu. Jednalo se o výstup alpským stylem obtížnosti M6+, WI6. Zdeňku Hrubému bylo ocenění uděleno in memoriam, neboť v srpnu zahynul při pokusu o prvovýstup na Gasherbrum I. Držitelem ocenění Výstup roku v kategorii Skalní terény – ostatní

oblasti se stal podle očekávání Adam Ondra. Cenu obdržel za autorství a první přežení cesty Change v Norsku. Ondra se tak stal prvním na světě, komu se podařilo přelést cestu obtížnosti 9b+. V kategorii Mixy a ledy sportovního charakteru získala ocenění Lucie Hrozová za cestu Ironman s klasifikací M14, kterou přelezla letos v únoru jako první žena na světě. V kategorii skialpinismu byli oceněni Jiří Švihálek a Jakub Macek za sjezd severovýchodní stěnou Ranrapalcy (6162 m) v oblasti Cordillera Blanca v Peru, který uskutečnili v červnu 2013. Jakubovi Mackovi bylo ocenění uděleno in memoriam, neboť při jednom z dalších sjezdů v Peru zahynul.

Nová ferata u Semil nad řekou Jizera

PRVOTŘÍDNÍ TURISTIKA ZA SKVĚLOU CENU

Materiál: BlocVent 2L
Nepromokavost: 20 000 mm H₂O
Prodyšnost: 25 000 g/m²/24h
Doporučená MOC: 4690,-

www.highpoint.cz

VICTORIA LADY JACKET

SUPERIOR JACKET

Nová česká via ferrata

Čestí turisté se dočkali další feraty na našem území. Byla zpřístupněna v polovině léta na Semilsku v údolí Jizery přímo naproti oblíbené turistické trase, zvané Riegrova stezka. Výstupová trasa měří 110 metrů, překonává převýšení 75 metrů a obtížnost autoři z libereckého horolezeckého oddílu Lokomotiva uvádějí jako C+. Začátečníci by měli mít na paměti, že ferata není obtížná jen technicky, ale i pocitově. Výstup je totiž vedený exponovaným terénem a pohled do hlubiny na protékající řeku může leckomu přivodit potíže. Zajištěná cesta dostala jméno Vodní brána. Sestoupit ze stejnojmenného vrcholu je možné lehčí trasou obtížnosti B.

Zavřená chata pod Zugspitze

Horská chata Höllentalanger má velmi výhodnou polohu při výstupu na nejvyšší vrchol Německa. Už 120 let slouží vysokohorským turistům jako opěrný bod pro výstup na Zugspitze krásnou zajištěnou cestou Höllental Klettersteig. Z hlediska lavin však poloha bohužel tak výhodná není a nejen z toho důvodu od poloviny září 2013 probíhá její demolice. Nová chata v moderním švýcarském alpském stylu by měla být otevřena v létě 2014 za účelem obcezení kolemjdoucích turistů a později v květnu 2015 proběhne úplné obnovení provozu včetně možnosti přenocování. Celkové náklady na výstavbu nové chaty, zapuštěné do přilehlého svahu, se odhadují na 4,5 milionu eur.

Lezecká metodika

Singing Rock vždy dbal na bezpečnost lezců, a proto vydal novou metodickou příručku určenou zejména pro začátečníky a mírně pokročilé horolezce. „Tech-Info“ obsahuje základní lezecké techniky a dovednosti, které by měl ovládat každý, kdo se chystá na lezení ať už na skály, do hor či na ledy. Součástí této příručky jsou i uzlovací techniky, základy první pomoci a desatero bezpečného lezení. Publikace je od října volně dostupná ve firemní prodejně Mountainshop v Poniklě nebo ke stažení na webových stránkách www.singingrock.cz.

Nové lezecké stěny ve středních Čechách

Během září byla otevřena hned dvě zcela nová lezecká centra v Praze a Kladně. Obyvatelé hlavního města se navíc dočkali podstatného rozšíření lezecké stěny SmíchOFF. To už bylo téměř nezbytné, ve vytižených hodinách v posledních letech lezci často stáli na volnou cestu frontu. Nově otevřená hala zvětšila prostor centra téměř o dvě třetiny. Lezci se mohou těšit na 63 nových linií, převážně v kolmé a mírně převísle stěně.

Zcela nová Hudy stěna Big Wall byla otevřena 2. září v pražských Vysočanech. Leze se na celkové ploše více než 3000 m², na kterých najdete 115 linií jištění a více než 200 cest. V komplexu pochopitelně nechybí ani bouldrovka, půjčovna a příjemné zázemí s barem.

Nové lezecké stěny se dočkalo také největší středočeské město. Když vezmeme v potaz počet obyvatel Kladna, parametry Outdoorcentra (www.stenakladno.cz, 1000 m², 33 linií) jsou velmi slušné. Slavnostní otevření 26. září bylo radostnou zprávou i pro lezce z hlavního města, neboť se lezecká stěna nachází v jeho dojezdové vzdálenosti.

Scott míří mezi skialpinisty

Značku Scott mnozí mají zafixovanou výhradně jako speciálku na bicykly, někteří ji znají i jako výrobce sjezdových lyží. Po letošní akvizici skialpinistické sekce italského výrobce bot Garmont se u Scottu dočkáme i široké nabídky vybavení zaměřeného na pohyb ve volném terénu. Těšit se můžete na skialpové batohy, lyže, vázání, helmu, a především boty. Věříme, že nová značka na trhu skialpinistického vybavení přinese zajímavé nápady a technická řešení.

TIP: Více najdete na www.scottssport.cz

TIP: Aktuální informace z dění v českých, evropských i světových horách můžete sledovat na www.Pohora.cz.

(na snímku rozesvatěný Big Wall)

(foto archiv Big Wall)

Elektrické vytápění v outdoorových oděvech a doplňcích

V poslední době doznaly značného rozvoje technologie aplikující elektronické a elektrické prvky do sportovního a pracovního oblečení. Zaměříme se na outdoorovou problematiku elektricky vyhřívaného oblečení a oděvních doplňků jako rukavic, vložek do bot, ponožek apod.

Elektronika v textilní a oděvní výrobě

Na počátku se řešilo jak vložit do oděvu komunikační techniku a audiopřehrávače a zajistit jejich ovládání a užívání bez potřeby brát je do ruky. Šlo tedy o průchodky pro kabely, dálkové ovládání apod. V další fázi přišla na řadu integrace vodičů a konektorů přímo do oděvu za využití textilních a oděvních technologií (například využitím vodivých vláken přímo vetkaných do látky apod.). Pro armádní účely byly vyvíjeny ploché ovládací prvky (dotykové senzory, ohebné či těsněné klávesnice). Mnohá řešení jsou v současnosti využívána v komerčních výrobcích.

Samostatnou kapitolou jsou oděvy s čidly, která monitorují důležité životní funkce. Z pohledu outdooru je však aktuálně nejdále problematika vytápění pro zlepšení tepelné pohody uživatele.

Elektrické vytápění

Abychom pochopili meze použití elektrického vytápění v oděvech a co nám jeho použití může skutečně poskytnout, je vhodné si uvědomit, jaké množství energie jsme schopni elektrickým vytápěním dodat.

Na jedné straně jsou případy, kdy oděv můžeme připojit k externímu zdroji elektrické energie, jako je tomu v případě dopravních prostředků (motocykly, sněžné skútry, automobily) a pracovních strojů (bagry, jeřáby, roly apod.). To je oblast, kde nejsme limitováni

přenosnými zdroji, protože elektrickou energii v těchto případech můžeme získávat z generátorů a baterií napojených na spalovací motory. Pro náš účel se soustředíme na případy, kdy externí zdroj energie nemáme a musíme využít pouze energii z přenosných zdrojů.

 Brunton Hydrogen Reactor

Parametry přenosných zdrojů elektrické energie

Solární články pro potřeby vytápění nepřicházejí v úvahu. Pokud budou mít akceptovatelné rozměry, nebudou mít pro vytápění dostatečný příkon. Také nejsou schopny poskytovat energii za šera a v noci.

Akumulátory v současnosti nejčastěji tvoří články lithium-iontové (Li-Ion) a lithium-polymerové (Li-Poly), které dosahují měrné kapacity podle robustnosti provedení v rozsahu 12–16 Wh/100 g.

Palivové články typu PEM (Proton Exchange Membrane) jsou v miniaturním provedení jedním ze dvou možných technologických řešení. Představitelem je například palivový článek Brunton Hydrogen Reactor, o kterém

Palivový článek Nectar

píše Jan Hotmar v elektronické verzi Světa Outdooru v článku o oceněných výrobcích Outdoor Industry Award 2013 na letošním veletrhu ve Friedrichshafenu. Jedná se o palivový článek typu PEM, kde se jako palivo používá vodík v kovové tlakové nádobce. Dosahovaná měrná kapacita je přibližně 19 Wh/100 g.

Palivové články typu SOFC (Solid Oxide Fuel Cell) jsou druhým řešením. Jako palivo používají uhlovodíky, např. butan. Představitelem této technologie je palivový článek Nectar firmy Lilliputian Systems. Tento palivový článek má měrnou kapacitu až 22 Wh/100 g.

Z hlediska výkonové kapacity v závislosti na rozměru vycházejí akumulátory o trochu lépe než palivové články. Palivový článek navíc nemůžeme provozovat v kapse, protože nesmíme zakrýt ventilační otvory. Pro využití v outdoorovém vybavení jsou proto zatím jako zdroj nejjvhodnější akumulátory.

Vytápění versus izolace

Rozhodné si nemůžeme myslet, že místo dobré tepelné izolace budeme používat tenké a lehké oblečení s elektrickým topením. Tepelná izolace v oblečení přináší při hmotnosti izolačního materiálu srovnatelné s hmotností elektrického zdroje určitě větší efekt. Pokud se bavíme o čase delším než 1 h, je neúčinné kompenzovat tepelné ztráty elektrickým topením místo tepelnou izolací.

Jiná situace však nastává, pokud tepelnou izolaci nemůžeme použít. Je to v případech, kdy jsme omezeni maximální tloušťkou tepelné izolační vrstvy. Oblečení, obuv i rukavice mají pro daný účel vždy určitý maximální rozměr a při jeho překročení se stávají neohrabanými a omezují pohyb. Při takovém maximálním rozměru máme přesně omezen rozsah tepelné izolace, a pokud chceme rozšířit oblast

Pracovní vytápěná vesta

komfortu do nižších teplot, musíme zahrnout i řešení, která poskytují některé způsoby vytápění. Jen několik příkladů: krátkodobé záchranné akce v extrémních podmínkách, extrémní okamžiky vysokohorských výstupů, noční starty výstupů za extrémní zimy či vytápění lyžařských bot. To je jedna oblast efektivního použití elektrického vytápění.

Vytápěné lyžařské rukavice

Dalším prostorem pro použití elektrického vytápění jsou aktivity, při kterých se střídají okamžiky velkého výkonu, kdy tělo vyzařuje velké množství energie, s okamžiky nečinnosti, kdy vyzařování energie je malé. Tepelná izolace může tyto výkonové výkyvy vyrovnávat jen v rámci své tepelné kapacity, což jsou řádově minuty. Pokud jsou okamžiky nečinnosti delší, může elektrické vytápění výrazně zvýšit uživatelský komfort. Jedná se například o záchranné akce v extrémních podmínkách, občerstvovací zastávky při rekreačním běhu na lyžích, chvíle klidu při zimním táboření, dlouhé lyžařské vleky či sedačkové lanovky, zejména při neočekávaných zastaveních, či množství outdoorových, sportovních a pracovních činností v terénu s přerušovanou aktivitou. To je tedy druhá oblast efektivního využití elektrických topných prvků, kdy od elektrického topení budeme vyžadovat pulsní režim.

K dispozici je 80 Wh

V současné době jsou oděvní a textilní technologie schopné zajistit ekonomicky dostupné elektricky vyhřívané oděvy a oděvní prvky, které umožňují výrazně zlepšit uživatelský komfort ve dvou případech:

- 1) Pokud se v chladném prostředí střídají okamžiky vysokého výkonu s okamžiky nečinnosti s časovou periodou v desítkách minut.
- 2) Při krátkodobých aktivitách (1–3 hodiny), kdy z nejrůznějších příčin nemůžeme mít v oděvu, obuvi či rukavicích dostatečnou tepelnou izolaci.

Elektricky vytápěné vložky do bot

Dnešní elektrické vytápění je schopné krátkodobě doplnit tepelné ztráty, pokud je izolační vrstva limitovaná. Jestliže shrneme možnosti dostupné technologie a akceptujeme jako rozumnou hmotnost elektrického zdroje asi 500 g, máme k dispozici energii 80 Wh, což odpovídá teplu vyzářenému dospělou osobou za jednu hodinu, pokud je tato osoba zcela v klidu. Je to moc, nebo málo? V případě akutních problémů je to jistě zajímavá možnost, byť zatím z pohledu outdooru spíše doplňková. Využití elektrického vyhřívání se do budoucna dále rozšíří, jak se bude kapacita zdrojů zvyšovat a jejich hmotnost naopak snižovat.

autor

Jan Čermák pravidelně publikuje ve Světě outdooru texty z oblasti outdoorového oblečení a obuvi, je předsedou Asociace výrobců a obchodníků sportovního zboží ČR a jednatelem firmy Prosporit.

WWW.ZAJO.NET

Péče o kouzelné koberece

Dělat pravidelný servis lyží si už možná zvykli dělat i ti méně pořádní z nás. Ale jaký servis dopřát stoupacím pásům, tuší možná jen někdo. Přitom pásy jsou základním kamenem výbavy každého skialpinisty, telemarkera, freeridera či příznivce lyží typu backcountry, který se více či méně často chce pomocí lyží vydrápat někam nahoru.

v traverzech na tvrdším povrchu budou užší pásy natolik limitovat, abyste se rozhodli pro nové. Jsou-li pásy naopak širší než lyže (nebo pokud profil lyže nebude zcela přesně odpovídat vykrojení pásů), je třeba vhodným nástrojem (např. Black Diamond Trim Tool) šírku a tvar pásů oříznout do odpovídajících rozměrů. Platí, že na stranách by měla být vzdálenost pásu od hrany lyže cca 2–4 mm.

Lepí, tedy stoupáme

Tím hlavním, o co je třeba na pásech pečovat, je lepicí vrstva (pokud tedy nemáte pásy bezlepidlové, např. Colltex CT40). Jestliže se vám doma při pokojové teplotě zdá funkce lepicí vrstvy zcela perfektní, třetí den túry a po několikrát opakovaném nasazení pásů ve vlhkém těžkém sněhu to už platit nemusí.

O různých typech pásů a jejich vhodném výběru před koupí se toho napsalo už hodně. Ale jak o ně co nejlépe pečovat, aby nám spolehlivě sloužily co nejdéle? Investice 2500 až 4000 korun za nové pásy není zrovna zanedbatelná. Byla by proto škoda údržbu pásů opomíjet. Koneckonců nejde o žádnou vědu.

Délka a tvar

Může se stát, že se rozhodnete pořídit si nové lyže, ale původní pásy by ještě mohly pár sezon posloužit. Pokud si nepořídíte lyže zásadně delší než ty původní (což je málo pravděpodobné), s délkou pásu si velkou hlavu dělat

neumíte. Záleží na systému uchycení na špičce a patce. Ten mívá každý výrobce mírně odlišný, ale obvykle je jeden konec zanýťovaný a druhý jen volně provlečený a zalepený k sobě. Právě tam je možné provést potřebnou korekci délky. Po nalezení ideální délky pásu se vyplatí délku trvale slepených částí zkrátit na nezbytné minimum (asi 4 cm). Čím je slepená část delší, tím se pod ni dostává více sněhu a hrozí odlepování pásů. Tady platí více než trefně známé pravidlo: dvakrát měř a jednou řež. Použit můžete ulamovací nůž, silnější žiletku nebo ostré nůžky.

U vykrojených pásů mohou být nové lyže širší a pak je na vašem uvážení, jestli vás

Původní vrstva lepidla většinou vydrží dvě sezony. U starších pásů už bývá potřeba obnovit lepicí vrstvu při běžném používání jednou za sezonu, ideálně po jejím skončení. Pro nanesení kompletně nové vrstvy lepidla se prodávají speciální fólie. Ta se zažehluje na odmaštěný pás, zbavený starého lepidla. Toho docílíte speciální horkovzdušnou pistolí a špachtlí nebo hranou staré žehličky a značnou dávkou trpělivosti. Na očistěný pás pak nalepíte fólii jako lepicí pásku a přezehlíte. Tím dojde k přenesení lepidla z fólie na pás. Při zažehlování je třeba dodržet předepsanou teplotu (asi 250 °C), jinak hrozí riziko, že lepidlo nebude držet tak, jak má. Fólii nestrhávejte hned, ale

LOVE NATURE

love performance

Nevis 25

„GREEN SHAPE“ představuje VAUDE značku kvality pro produkty, které jsou vyrobeny v souladu s ekologicky šetrnou výrobou. VAUDE kritéria pro eko-výrobu jsou nejpřísnější v outdoorovém průmyslu. 1% ze všech příjmů z ekologických produktů, proudí přímo na podporu WWF projektů na ochranu přírody. vaude.com

VAUDE

The Spirit of Mountain Sports

nechte pásy důkladně vychladnout (několik hodin nebo klidně i dnů) a až pak ji odstraňte.

Údržba lepicí vrstvy

První známkou, že lepicí vrstva už dosluhuje, je cukrování lepidla a tvoření žmolků na přilnavé straně pásu. To má za následek tvorbu hluchých míst, na kterých se začíná zachycovat sníh a dochází k prvním problémům s přilnavostí pásu na lyži.

Základním způsobem obnovy lepicí vrstvy vhodným pro lokální opravy takových míst je nanesení lepidla prodáváného v tubě. Nanáší se plastovou stěrkou v rovnoměrné tenké vrstvě na původní lepidlo nebo na očištěný povrch. Takové opravy je možné provádět třeba i na horské chatě, ale je třeba dodržet podmínku schnutí rozložených pásů při pokojové teplotě tak 20 °C po dobu alespoň 8 hodin a je třeba počítat s pachem ředidla, které lepidlo obsahuje.

Pro nouzové opravy přímo v terénu se používá lepidlo ve spreji, které se dá aplikovat i v mrazu a může ledasco zachránit. Po nanesení je třeba nechat pás minimálně 20 minut v závětrí, chráněný před sněhem a deštěm. Výsledek takové opravy však nedosahuje úrovně opravy pomocí lepidla z tuby nebo fólie.

Největším nepřitelem lepidla jsou zachycené drobné nečistoty v podobě prachu, jehličí, hlíny nebo drobků z batohu, které jdou po nalepení velmi obtížně sundat a lepidlo časem úplně znehodnotí. Vyplatí se proto dbát na vhodnou manipulaci s pásy jak během vlastní túry, tak při přepravě do hor i na jejich vhodné skladování doma. Po odlepení z lyže je vhodné pásy přeložit napůl lepicí stranou k sobě, uložit do pytlíku (ideálně odvětraného) a uschovat do batohu nebo pod bundu. Pozor na neopatrnou manipulaci s pásy např. na prašném parkovišti!

Nevýhodou vykrojených pásů je, že po přeložení nemusí přesně přiléhat k sobě. Pak bude vhodnější použít ochrannou sítku, která se nalepí na pás. Výhodou je, že pás se sítkou vysychá lépe než pás přeložený a slepený. Sítko je vhodné i pro dlouhodobé skladování, protože prodlužuje životnost lepidla. Mimo sezonu je dobré skladovat řádně vysušené a impregnované pásy na tmavém místě a v igelitovém pytlí (zabrání vysychání lepidla).

Údržba lepicí vrstvy.

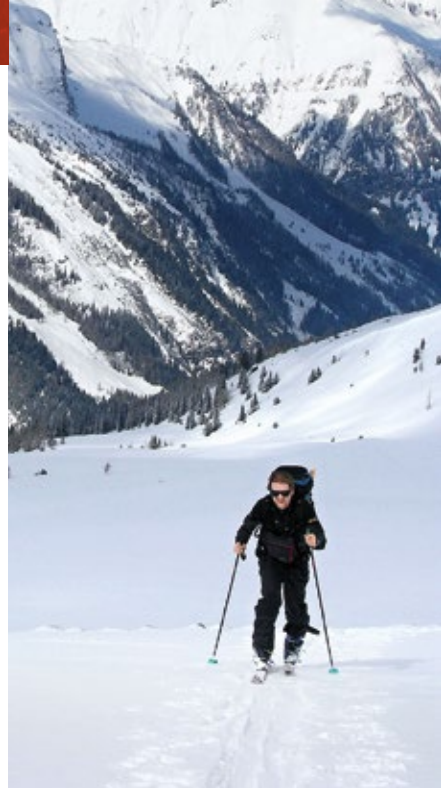
Péče o chlupatou stranu

Není od věci skluzovou plochu stoupacích pásů před každou túrou impregnovat. Impregnace odpuzuje vodu a zabraňuje namrzání a lepení sněhu na pásy. Měla by být účinná i při nechtěném namočení pásu v mrazu, např. při traverzu zasněženého potoka. Namrzání bývá nejčastější při teplotách kolem 0 °C a výše. Po nanesení bychom měli nechat impregnaci pár hodin zaschnout.

Pro zlepšení skluzu můžeme pásy ještě po směru vrstvení tkaniny navoskovat. Vosk nejen zlepšuje skluz pásů (hlavně v rovinatých úsecích poznáte rozdíl po prvním kroku), ale omezuje i nalepování sněhu na pásy. Kromě speciálního vosku na stoupací pásy můžeme použít i běžný sjezdový. Pásy můžeme voskovat i po aplikaci impregnace.

Když dojde k nejhoršímu

Ani při vší opatrnosti se někdy nevyvarujete toho, že pásem přejedete kamenem. Pásy, zvláště ty ze syntetiky, toho vydrží poměrně hodně, ale ne všechno. Pokud dojde k natržení pásu, není nezbytně nutné hned kupovat nové. Je třeba pořádná rezná nit, dobrý šicí stroj nebo šikovné ruce. Roztržené místo se dá podlepit izolačkou a i s ní pevně prošíst. Na šev na lepicí

straně pásu nanese z tuby vrstvu lepidla. Vyplatí se překrýt šití nějakým běžným lepidlem i na spodní straně pásu. Lepidlo po vytrnutí zlepší mírně skluz. Ten už nikdy nebude takový jako před roztržením, ale je to lepší než pás rovnou hodit do popelnice. Minimálně jako záložní v batohu může ještě sloužit léta.

Před každou túrou i po ní je dobré vizuálně zkontrolovat uchycení pásů na patě a špičce, jestli nejsou porušené plastové pásky nebo zpuchřelé gumové špičky či uvolněné nebo vytržené nýty. Jednotlivé součástky jako gumičky, očka a háčky většina výrobců dodává a je možné je dokoupit a vyměnit.

Pokud nemáte trpělivost, potřebné vybavení ani vhodné prostory, světe údržbu pásů specializovaným prodejnám. Pak jste ale četli tento článek zbytečně. . .

Jakub Havel je zkušený outdoorový publicista se širokým záběrem včetně řady článků o outdoorovém vybavení. Mimo jiné patří mezi průkopníky telemarkského lyžování u nás.

autor

Technika má své limity

Boom komunikační a navigační techniky je vykoupěn jistou nespolehlivostí dodávané služby. Nespolehlivost pramení ze dvou skutečností:

Inteligentní mobilní telefony zatím nejsou konstruovány do venkovních podmínek a nízkých teplot. K ovládání většinou slouží dotykový displej. Ne vždy funguje, když se v zimě snažíme jej vlhkými prsty ovládat. To platí i za deště. Displej je kapacitní, to znamená, že ostrůvek vody od vlhkých prstů či deště znemožní správnou lokalizaci polohy prstu na displeji, a tím ovládání mobilu.

„problém nastává v okamžiku, kdy je civilizace daleko“

Co nám civilizace dala a vzala

Jednoduchá odpověď: „Civilizace nám toho více dala než vzala“.¹⁾ Pobyt v přírodě je obvykle chápán jako plánovaný útěk, kdy si jdeme oddechnout od každodenního shonu do lesů, k vodě či do skal. Paradoxně si však s sebou přinášíme stále více věcí, na které jsme z civilizace z každodenního života zvyklí.

Stále dokonalejší vybavení

Nabídka vybavení pro zimu a extrémní podmínky roste neuvěřitelnou rychlostí. Žijeme ve světě internetu s okamžitým přísunem informací. Jako samozřejmost bereme GPS, komunikační techniku, datové přenosy či nouzovou signalizaci. Schopnosti a možnosti GPS přístrojů byly od pouhého určení zeměpisných souřadnic postupně vylepšeny o displeje se zobrazením podrobné mapy. Objevily se přístroje určené do terénu s robustní konstrukcí a téměř dokonalým určením polohy.

Nejde jen o polohu, chytré mobilní telefony přestávají být telefony, ale jsou spíše počítačovými systémy, kdy telefonování je jen jedna z úloh, které přístroj zvládá. Informace můžeme posílat oběma směry včetně fotografií a videí. Čelovky využívající LED diody mají větší účinnost než žárovky a jejich světelný paprsek se lépe optikou zpracovává. Dá se tak docílit lepší osvětlení předmětů ve větší vzdálenosti. Není problém dosvitit na sto metrů i více²⁾. Nanotechnologie dovolují konstruovat látky, které se nešpiní a nesmáčejí. Filtry na čištění vody jsou tak jemné, že jsou schopny zachycovat bakterie, které jejich póry neprojdou.

Druhým problémem je energetická náročnost. Současné mobily disponují větším výpočetním výkonem, než je výkon počítače, na kterém je psán tento článek. Důsledkem je, že baterie takového mobilu požaduje dobít každý den. To představuje skryté nebezpečí. V okamžiku, kdy potřebujeme nad rámem (potom, co jsme zabloudili v mlze na horách) zjistit svou polohu a zavolat horskou službu, mobil ani nenaběhne.

Obecně nás na cestách doprovází řada elektronických zařízení, která vyžadují zdroje energie. Je to další zátěž a nechtěná závislost navíc. Je známou skutečností, že elektrické baterie ztrácejí s nízkou teplotou svou kapacitu. Přesto např. u čelových svítilen jsou baterie většinou přímo u LED reflektoru na hlavě. Už se stále méně často používá externí zdroj, který by byl v bundě na těle, aby byl v teple. Technická řešení jsou poplatná spíše módním trendům než bezpečnosti řešení. Na obranu nových technologií se

Poznámky: 1) Lidé mají často tendenci nekriticky hanět civilizaci a technický pokrok s poukazováním na to, jak civilizace ničí zdroje a macešky se chová k přírodě. Na druhou stranu pokrok civilizace prodloužil průměrnou délku života (roku 1900 byla okolo 35 let) u 1 miliardy obyvatel západního světa (Evropa a Severní Amerika) na současných více než 77 let. Umírání na civilizační choroby (infarkt, rakovina) je pochybné privilegium, kterého se dožíváme. Ostatně rakovina byla podle nových výzkumů příčinou smrti už v době železné a ve starém Egyptě, takže není správné ji spojovat s civilizačními vlivy či se znečištěním životního prostředí.

2) Přesnější je, že oko rozezná předměty osvětlené čelovkou na onech 100 metrů. Každá čelovka (světelný zdroj) dosvítí až do nekonečna (jinak bychom nemohli vidět světlo hvězd). Ve tmě akomodované oko rozezná světlo svíčky na vzdálenost okolo 8 km. Je to ale jiná situace, tady rozeznáváme pouze světlo, které ze svíčky dorazí do oka.

dá říci, že výrobky obtoží v 90 % případů, protože stejně většina z nás svůj pobyt venku (na sjezdovce či na treku) tráví ve společnosti ostatních, a nejsme tedy sami. V případě potřeby alespoň jeden ze skupiny nebude mít mobil vybitý a zavolá pomoc. Z tohoto pohledu je Evropa globální vesnicí, odkud je kamkoliv blízko. Problém nastává v okamžiku, kdy tyto zkušenosti přeneseme do míst, kde potřebujeme zařízení, které je spolehlivé a pomoc civilizace daleko.

Co vše může nemile překvapit

Elektronická zařízení

- Nejsou konstruována do náročných podmínek³. Displeje z tekutých krystalů při nízkých teplotách nezobrazují, kapacitní ovládání při vlhkém displeji nefunguje a komunikační obvody ztrácejí při nízkých teplotách citlivost (elektronika se dostane mimo rozsah svých pracovních bodů). Například GPS se sice může

tvářit, že hledá družice, navazuje spojení apod., ale nakonec nenajde nic. U fotoaparátů může dojít vlivem posunu pracovních bodů k rozvážení bílé barvy a nepřírodným snímkům. Tady sice nejde o život, ale je třeba s tím také počítat. Nejde jen o mráz, ale i o přílišnou vlhkost⁴. I tady technika zničehonic přestane fungovat.

- Kapacita baterií s klesající teplotou rovněž klesá (přesněji, roste její vnitřní odpor, baterie není schopna dodat potřebný proud a tváří

Autorizovaný dovozce
a distributor pro ČR

ESEE KNIVES

www.vintagewear.cz

se pak jako vybitá). Čelovka, foťák, mobil či GPS vypoví službu. Stačí přitom mít alespoň baterie pod bundou na těle a vkládat je do přístroje až v okamžiku použití. Ještě lepší varianta je rezervní svítilna na kličku, u které nejsou potřeba baterky. Funguje vždy, i když ji máte léta na horské chatě či na dně lodi.

• Mobily do „civilizace“ jsou konstruovány s ohledem na požadavky designérů a sledují módní trendy. Důsledkem toho je, že antény jsou integrovány pod kryty mobilů⁵⁾ a mohou mít problém s příjmem horšího signálu.

Nedostupnost zdrojů energie

• Je běžné, že v turisticky navštěvovaných místech najdeme kromě Wi-Fi signálu i možnost dobít naše miláčky.

• Mimo civilizaci se dobíjení řeší pomocí náhradních zdrojů, solárních článků či po novu článků palivových. Vždy to ale znamená brát s sebou další technické zařízení a kilogramy navíc.

Úprava vody

• Při chemické úpravě vody (obvykle přípravky na bázi chloru) je třeba pamatovat na to, že doby působení jsou počítány pro vodu teplou typicky 20 °C. Při nižších teplotách se musí prodloužit doba působení přípravku.

„obklopení technikou přestáváme hlídat bezpečné návraty“

• U keramických filtrů na vodu je třeba pamatovat na dvě úskalí. Jestliže jsme po sezoně řádně filtr nevymyli, mohly se namnožit choroboplodné zárodky, které se další sezonu po namočení filtru mohou dostat do vody.

• Další úskalí je v možnosti nárazu, kdy může dojít k mikroskopické poruše celistvosti filtru. Ten ztratí své filtrační schopnosti pro bakterie (viry filtr nezachytí), aniž by to bylo na první pohled patrné⁶⁾.

Co nám civilizace dala a vzala?

Dala nám pohodlí a v případě, že vše funguje, i vyšší bezpečnost v možnosti přivolat si pomoc. Problémem však je ztráta schopnosti vyhodnotit reálné limity vlastních sil. Jsme obklopeni technikou a vše je možné dosáhnout dotykem příslušné ikony na displeji. Nesledujeme mapu, netušíme, kolik sil nám zbývá, a nehlídáme si bezpečné návraty. Stačí málo a lidé beznadějně zabloudí, dojdou jim síly a jestliže jsou podmínky špatné, může vše skončit tragicky. Podvědomě nepočítáme s tím, že by mohlo jít o život, a očekáváme, že v případě potřeby máme civilizaci na dosah⁷⁾.

Civilizace nám vzala schopnost postarat se o sebe v případě, že něco přestane fungovat. Nenutí nás přemýšlet, jak bychom řešili situace v případě, že bychom o všechno přišli a měli týden vystačit jen s tím, co máme na sobě a po kapsách.

www.warmpeace.cz

Pánská primaloft bunda

Zephyr

Dámská primaloft bunda

Breeze

Pánská péřová bunda

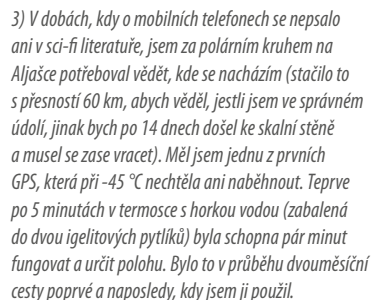
Nordvik

Dámská péřová bunda

Vikina

7) Historie dává mnoho příkladů, jak vypadá
restování bez podpory civilizace. V roce 1901 odplul
Otto Nordenskjöld (čti Nordenfeld) na ostrov Snow
Hill v Antarktidě. Za půl roku jej měla vyvezdou
velrybářská loď. To se nepodařilo a zůstal tam 2,5
roku. Živil se tulením masem, tulením tukem, tulení
krví a tulení kůží. Dnes je nepřestavitelné, že bychom
nevěděli, kdy se z našich cest vrátíme.

Recenze

Světa outdooru

V magazínu Svět outdooru pravidelně přinášíme krátké recenze outdoorového vybavení. Najdete tu informace o horkých novinkách i o zajímavém vybavení, které jsme měli možnost osobně krátce vyzkoušet, a které míří do prodejen. Je třeba podotknout, že v případě recenzí se jedná o krátké a spíše popisné představení produktu, které autor subjektivně hodnotí s ohledem na jeho doporučené použití. Podrobnější recenze s detailními fotografiemi, a u části výrobků také důkladné testy, najdete v brzké době na www.SvetOutdooru.cz.

Bunda Adidas TX Active Shell

Že jsou výrobky se třemi pruhy jako doma mezi atlety a dalšími sportovci, je všem známá věc. Adidas to však myslí vážně i s kolekcí pro outdoor, a to včetně technicky náročnějších výrobků a při použití špičkových materiálů. Bunda Terrex Active Shell je tak jedním z příkladů, protože jde o odlehčenou bundu z materiálu Gore-Tex Active Shell.

Gore-Tex Active Shell je firmou Gore nastavený koncept lehkých bund pro aktivnější pohyb. Nepromokavost je samozřejmostí a zaměření na komfort používání při aerobních aktivitách se projevuje ve velmi dobré prodyšnosti. Díky použití kombinace lehčích materiálů, menšího množství laminace a upravené samotné membrány dosahuje látka prodyšnosti Ret méně než 3, což je vynikající hodnota, které dosahuje málokterý materiál.

Na první pohled bunda Terrex nepoutá příliš pozornosti. Své vlastnosti skrývá do jednoduchého hávu, který odpovídá pojetí Active Shell konceptu: Jednoduchý střih s pevnou kapucí a dvěma vlamínovanými náprsními kapsami. Potěší také anatomicky tvarované rukávy pro volnější pohyb s asymetrickým ukončením se stahováním na suchý zip. Naopak překvapí absence stahování

na spodním okraji bundy, které supluje pouze dvě pružné části na bocích. Kapuce má vyztužený štítek a je stahovatelná kolem obličje a šikmo přes temeno. Chybí jí samostatné předozadní stahování, ale s trochou trpělivosti se dá i s tímto drobným neduhem velice dobře nastavit kolem hlavy, aby kopírovala pohyby a zároveň dobře kryla obličej i pokud nosíte brýle.

Praktické použití potvrdilo předpoklad velmi dobré prodyšnosti. Pořád jde samozřejmě o membránovou bundu, takže při plné aktivitě nezvládá odvést všechny pot. Nízkou a střední aktivitu však zvládá velice dobře, stejně jako změnu režimů vysokého a nízkého výkonu, kdy je v bundě v krátké době zase příjemně a přebytečná vlhkost se z ní dostane ven.

Bunda je díky svému střízlivému provedení dobře skladná a váš batoh příliš nezátíží. Ve velikost XL (58) má skutečnou hmotnost 398 g. Bunda Terrex Active Shell je v nabídce ve čtyřech barvách – černé, modré, červené a zelené, vždy doplněné nezbytnými třemi proužky firmy adidas v jiném odstínu hlavní barvy. Celkový design podtrhují reflexní detaily a linky pro zvýšení bezpečnosti. (JH)

Adidas Terrex Gore-Tex Active Shell Jacket

Pánská bunda z materiálu Active Shell

Infocena: 7 599 Kč

Dodává: Adidas

Více na www.adidas.cz/outdoor

Recenze a dlouhodobé testy najdete na www.SvetOutdooru.cz v záložce Vybavení

Bunda **Zajo Volcano Tech** a kalhoty **Argon**

Bunda **Volcano Tech**, až na výraznou oranžovou barvu, už od pohledu působí jednoduchým dojmem. Jak uvádí výrobce Polartec, softshellový materiál Power Shield by měl být zárukou kvality při náročnějším použití napříč mnoha outdoorovými aktivitami. Tento materiál je také částečně pružný pro větší volnost pohybu. Z vlastností je třeba vyzdvihnout především dobrou větrudolnost v kombinaci s nadprůměrnou prodyšností.

Bunda je k dostání v pánské i dámské variantě v různých barvách. Stříhově je v dané velikosti spíše pro štíhlejší postavy. Zvlášť u krku, díky užšímu stříhu, poskytuje dobrou ochranu proti větru. Rukávy jsou podle mě možná až příliš dlouhé, ale ani při zvednutí rukou nedochází k jejich vyhrnování. Zakončeny jsou suchými zipy nové generace. Největší výtku mám ke kapuci. Ačkoli je bunda určena mimo jiné pro horolezectví a skialpinismus, nošení kapuce s nasazenou helmou je dost nepohodlné, záleží ovšem i na velikosti helmy.

Co se týká kapes, líbily se mi především ty vnější. Jsou dostatečně prostorné, s komfortní flísovou podšívkou, do které je radost vklouznout se ztuhlými prsty.

Kalhoty **Argon II** působí jednoduchým funkčním dojmem. Jejich užití vidím jak pro běžnou turistiku, tak například pro VHT a horolezectví. Nejvíce se mi na nich líbí vzhledová jednoduchost a použití řady technických prvků. Materiál je dostatečně prověřený – jde o švýcarský Schoeller, který je pro mě osobně stejný pojem, jako pro hodináře švýcarské hodinky. Tento materiál je pružný, a přesto na omak působí spíše tvrdším dojmem. To má za následek šustivé zvuky, pokud při chůzi šoupáte nohama o sebe.

Kromě dvou klasických bočních kapes na zip je na pravém stehně ještě jedna plochá, vhodná např. na telefon, doklady apod.

U bočních kapes si však dovolím malou poznámku: kvůli možnosti použití se sedacím úvazkem bych zvolil opačné zapínání – zespoda nahoru. Turistům však použité zapínání vyhoví. Délka nohavic jde takřka jako ruce v ruce s bundou, takže stejně jako délka rukávů i délka nohavic je dost velkorysá. Velmi chválím zpevnění kevlarovými vlákny na spodním okraji nohavic z vnitřní strany. Ze stejného materiálu jsou i vnitřní spodní manžety nohavic, což je prvek, který se jen tak běžně nevidí. (KV)

Zajo Volcano Tech JKT a Argon II

Softshellová bunda a kalhoty

Infocena:	kalhoty – 1 999 Kč bunda – 2 499 Kč
-----------	--

Dodává:	Zajo
---------	------

Více najdete na: www.zajo.net/cz

AKTIVNÍ DOVOLENÁ DO HOTELU I POD ŠTAN S POLOPENZÍ I BEZ

- **Poznávací zájezdy s turistikou**
- **Pohodové týdny v Alpách**
- **Horská turistika**
- **Přechody hor**
- **Dovolená na kole na Balkáně a Ukrajině**
- **Cyklo v Evropě i pod Alpami**

Centrála → **CK POZNÁNÍ, PARDUBICE,**
Palackého třída 2744,
tel.: 466 535 401, 466 510 074

Pobočky → **PRAHA 1**
Krakovská 18, tel.: 222 211 756, fax: 222 211 762
BRNO
Nám. Svobody 10, tel.: 542 213 676
HRADEC KRÁLOVÉ
Tomkova 911, tel.: 495 513 816, 605 538 365
LIBEREC
Adrenalin Centrum, Na Bidě 657/8a, tel.: 486 112 250

Prodejní místo na Slovensku
→ **ATLAS Adria, cest. kancelária s.r.o., BRATISLAVA**
Račianská 3, tel.: 00421 2 446 33 561

Có sẽ nắm lấy?

Zajímavá kombinace materiálů

Přiléhavý atletický střih

Marmot Variant Jacket

Hybridní bunda druhé vrstvy

Infocena:	3 690 Kč
-----------	----------

Dodávateľ:	Martin Rak
------------	------------

Více najdete na www.marmot.eu

Bunda **Marmot** **Variant**

Hybridní konstrukce jsou v módě napříč obory. V případě bundy Variant nejde o žádně složité technologie. Základem je celorozeptinací mikina z dobře známého materiálu Polartec Power Stretch, který najdeme na bocích, zádech a rukávech. V přední části je panel z ripstop nylonu a polyesterové izolace Thermal R, vyráběné pro vlastní potřebu přímo firmou Marmot. Stejný izolační materiál se používá i do spacích pytlů, rukavic apod. Větrudolný nylon je vytvázen jako vnější vrstva i na krátký stojatý límeček.

Po oblečení zjistíte, že střih je hodně sportovní, tedy přiléhavý a v pase spíše kratší délky (velikost M padne pánské postavě 184 cm/80 kg). Výborně střižené rukávy s otvory pro palec jsou dostatečně dlouhé a umožňují bezproblémový rozsah pohybu paží. Na zádech, která se jako první část těla začínou ochlazovat pocením, je prodyšný powerstretch dostatečnou izolací, a navíc jsou částečně chráněna batohem.

Naopak teplotně citlivější oblast břicha a hrudníku, která je více vystavena větru, je jako v perince díky tenké izolační vrstvě se středním loftem a větruodolnému nylonu.

Při chladném zimním počasí bych si ji
neváhal vzít ani pro lehký výběh nebo
jogging. Díky přilehavosti a nízkému objemu
se mi Variant osvědčil i jako zateplovací
vrstva pod svrchní nepropo bundu. Kladně
hodnotím také izolační vlastnosti vzhledem
k hmotnosti a transportním rozměrům po
sbalení. V batohu mi bunda nezabrala o moc
více místa než mikina z mikrofísisu. Kombinace
materiálu a lehké izolace nabízí přitom
o hodně více a v podobě bundy Marmot Va-
riant velmi dobře poslouží jako vnější vrstva
při nejružnějších aerobních aktivitách za
chladnějšího počasí. Díky vysoké prodyšnosti
a přilehavému střihu si ji dokážu představit
jako ideální od podzimů do jara při jaké-
koli turistice s menším či větším batohem.
Představuje skutečně široce využitelný
kousek outdoorového šatníku. (KH)

Pěřový svetr

The North Face Imbabura

Tak jako v produkci většiny firem, i v nabídce The North Face se objevil v současnosti velice populární typ „péřového svetry“. Pro tuto kategorii oblečení je charakteristická nízká hmotnost, snadná sbalitelnost, konstrukce mnoha malých horizontálních komor s izolační náplní, a především solidní teplená izolace. Běžně se používá jako vnitřní, nebo chcete-li střední vrstva oblečení, ovšem v případě Imbabury to není úplně nutné. Napevno připojená kapuce naznačuje širší oblast použití a také vnější materiál je houževnatější, než je u péřových svetrů obvyklé.

Oba tyto parametry – vnější materiál (100% nylon) a přítomnost kapuce jsou neklamnými ukazateli, že za určitých podmínek může být Imbabura i s vrchní vrstvou. Ostatně tento názor podporuje i rafinované barevné provedení a střih: růžová barva na vnitřní straně bundy s růžovými

doplňky na vnější straně a vypasovaný střih
zdůrazňující tvary ženské postavy.

Pokud má být Imbabura použita jako svrchní vrstva, rozhodně si nešetřím výtku ke konstrukci komor, tvořených tzv. studenými švy, kdy jsou komory s izolační náplní prošity skrz s většími tepelnými ztrátami. Nutno dodat, že i u jiných výrobců je toto řešení běžné, protože za normálních okolností je bunda primárně určena ještě pod další krycí vrstvu a je také výrobně výrazně jednodušší než komorová konstrukce. Podle sdělení výrobce se jedná o „čís-totekrovnu“ péřovku. Izolační náplň tvoří kachní peří 75/25, tj. s podílem 75 % prachového peří.

Imbatura je ľibivá, atraktívni, kachnou naplnená bunda se dvěma vnějšími a dvěma vnitřními kapsami, kapucí, dolním obvodovým stahováním a je pečlivě do detailů zpracována. Škoda jen těch studených švů. (JŠ)

The North Face W Imbabura Hoodie

Dámská péřová svetrobunda

Infocena:	4 990 Kč
-----------	----------

Dodávateľ:	The North Face
------------	----------------

Více najdete na www.thenorthface.cz

Co se nám líbí

Prodyšné strečové panely

Volnost pohybu

Zapínání a tvar kapuce

Bunda Adidas TX Ndosphere

Bunda s hravým názvem Ndosphere je určena pro zimní pohybové a sportovní aktivity, při kterých sice potřebujete dobrou izolační vrstvu, ale současně volnost pro pohyb, a především značnou prodyšnost pro odvod vlhkosti a potu. Pro každou z těchto podmínek má Ndosphere své řešení.

První, co zaujme, když si bundu obléknete, je zónové rozdělení použitých materiálů, které jsou, alespoň v případě recenzované hráškové zelené bundy, ve sladěných odstínech, připomínajících barevné kreace módních návrhářů. Ještě důležitější pro praktické použití je sladění odlišných vlastností materiálů. Na zádech a na vnitřní straně rukávů jsou použity prodyšné strečové panely, kterým odpovídá i vnitřní členění podšívky s prodyšným úpletem s vláknů Cocona pod vnějšími strečovými díly. Tepelnou izolaci zajišťují dvě varianty izolační vrstvy (PrimaLoft Sport a PrimaLoft Synergy). Celkovou volnost pohybu nabízejí už zmíněné strečové panely spolu se stříhovým řešením, které je pojmenované Formotion. Kapuce je bez štítku, kolem obličeje je stažena pružným olemováním a má stahování pruženkou přes týl hlavy. Hlavní zip je podložený légou a dvě klasické kapsy na zip doplňuje designově využitá náprsní kapsa „napoleonka“. Žádnou vnitřní kapsu bunda nemá, takže neumožňuje uložit např. mobil nebo mp3 přehrávač v teple pod izolační vrstvou. Jako uživatel jsem naopak ocenil nízkou hmotnost (584 g pro vel. XL), příjemný počesaný materiál pružných manžet, který je protažený asi 10 cm dovnitř rukávů a zajišťuje měkkou ochranu zápěstí, nebo dobře střížené zapínání a tvarování kapuce.

Bunda Terrex Ndosphere není řešena jako drtič mrazu pro obdivování zimní přírody, ale jako lehký a výkonný pomocník pro zimní akce s menší až střední pohybovou aktivitou. Vzhledově se nebrání ani městskému využití. (JČ)

Terrex Ndosphere Jacket

Pánská zimní bunda s kapucí

Infocena: 4 999 Kč

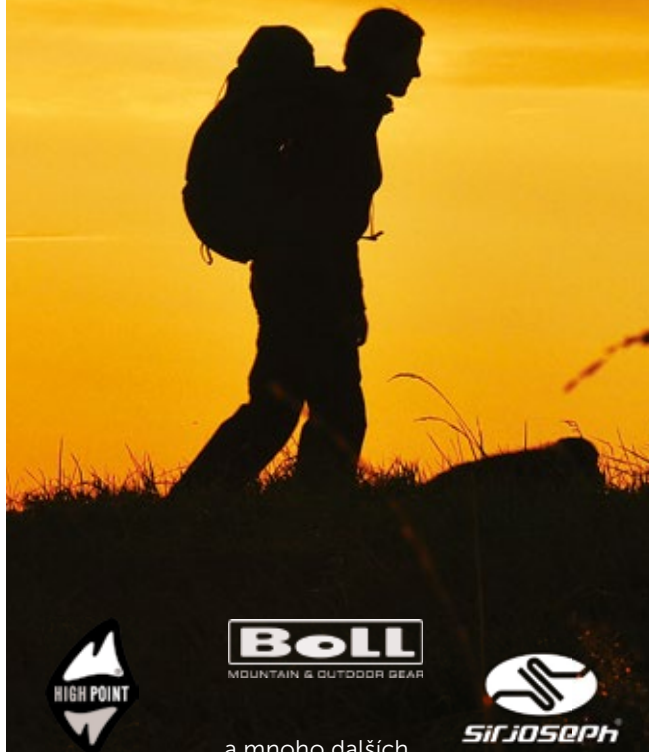
Dodává: adidas

Více na www.adidas.cz/outdoor

Hanibal®

TO NEJLEPŠÍ
Z ČESKÉHO OUTDOORU.

A MNOHEM VÍC NA
www.hanibal.cz

a mnoho dalších...

Hanibal je místo, kde najdeš to nejlepší outdoorové vybavení nejen od českých značek. Najdeš nás na **hanibal.cz**, nebo osobně v Praze na **Korunní 16 a Senovážném nám. 20.**

DEVOLD®

VLNĚNÉ TERMOPRÁDLO
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

1853

další recenze a testy na www.SvetOutdooru.cz

Dětská lyžařská výbava Reima

Děti jsou při zimních sportech daleko náchylnější k prochlazení než dospělí, a tak je třeba výběr výbavy nezanedbat. Proto jsme se rozhodli pro vás otestovat lyžařské kalhoty a bundu finského výrobce Reima, specializujícího se na dětské oblečení.

Čeho si u bundy **Tania** obzvláště cením, je fakt, že je dostatečně dlouhá, a navíc disponuje praktickým protisněhovým pásem zapínaným na jeden druk. To mladý uživatel ocení především při častých pádech, ať už při lyžování nebo při jiných zimních aktivitách. Hlavu za větru chrání velká kapuce, která je navíc doplněna štítkem kryjícím obličej. Stahování konců rukávů zvenku je vyřešeno páskem na suchý zip se snadným ovládáním rukavicemi a u vnitřních manžet rukávů je použito zachycení na palec. To hodnotím velmi kladně, testerce se rukávy nijak nevytahovaly a seděly tam, kde mají. Bunda je dostatečně zateplená podšívkou a límeček je z vnitřní strany opatřen flísem. Ten v kombinaci s tunýlkem na konci hlavního zipu zaručuje ochranu brady, která se jinak v mrazivém počasí snadno poškrabe. Jako praktické se dále ukázaly také jezdce zipů, které jsou prodloužené tak, aby je i dítě zvládlo obsloužit v rukavicích. Kontrastní prvky na různých místech bundy jen podtrhují fakt, že se jedná o dětskou kolekci se vším všudy.

Bill jsou lyžařské kalhoty s odepínatelnými černými šlemi a se zvýšeným zadním zateplením zad. Šle jdou odepnout a nahradit stažením nebo širším páskem. To jsme ocenili především v tom směru, že bylo možné (vzhledem k nastavení délky) kalhoty používat po dvě sezóny. Uvnitř přes zadek je podšívkou jemný flís, jinak je všude hladká pro snadné oblékání. Stejně jako bunda, i kalhoty jsou z nepropor materiálu Reimatec. Zejména u kalhot je velmi důležitým parametrem jejich odolnost. Spodní část nohavic je černá a při bližším ohledání zjistíte, že se jedná o odolný materiál Duraplus. Ten po první části testování na konci zimy 2013 nenesl žádné známky opotřebení. Uvnitř nohavic se dále nachází vnitřní rozepínatelná a nepromokavá nohavička na krytí lyžařských bot. Reflexní kontrastní šev je v případě kalhot jen po straně pravé dolní části nohavic. (PK)

Reima Tania a Bill

Dětská lyžařská bunda a kalhoty

Infocena:	3 400 Kč bunda 2 336 Kč kalhoty
Dodává:	Ski a Bike Centrum Radotín
Více najdete na	www.skiservis.cz

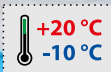
Nejstarší vlněné norské oděvy na světě

VÁCLAV ŠŮRA

na všech svých expedicích používá výrobky značky DEVOLD®. DEVOLD® obléká expedice po celém světě již od roku 1853. Na svých expedicích používali DEVOLD® takoví dobrodruzi jako Nansen, Amundsen, Ellsworth. Ze současných dobrodruhů můžeme jmenovat například Norku Cecilii Skog nebo Nora Aleksandra Gammeho, který jako první došel sám na jižní pól a zpět. Našeho předního horolezce Máru Holečka a Zdeňka Hrubého. Musherku Janu Henychovou. Horskou službu v České republice a na Slovensku. A mnoho dalších bláznů po celém světě.

Devold® Sport

100% merino vlna

Nový model Sport má perfektní nový střih se zpevněnými zády. Díky tomu výborně sedí a nevytahuje se. Vhodné pro sportovní aktivity i všední dny. Ideální do teplejších dnů, ale výborně poslouží i v zimě jako první vrstva. Výborně nahradí umělé tkaniny či bavlnu. I při dlouhodobém nošení bez praní je prádlo stále příjemné a nezapáchá. **Komfort a pohoda vždy a všude za každého počasí.**

Novou širokou kolekci produktů DEVOLD® můžete zakoupit v těchto prodejnách:

- Hanibal sport - Praha
- Alpsport - Praha, Brno, Ostrava
- Sport Kamzík - České Budějovice
- HUDY sport - Hradec Králové, Praha (Havlíčkova)
- Sport Rysy - Bratislava, Poprad
- Trekland - Bratislava
- Norway shop - Tatranská Lomnica
- a v našich značkových prodejnách Scandinavia - Praha, Litoměřice, Poprad, Bratislava

Kompletní seznam prodejen najdete na našich stránkách www.norskamoda.cz/prodejny

Oficiální distributor pro ČR a SR:
North Trappers s.r.o.
Jarošova 2, 412 01 Litoměřice
www.norskamoda.cz

Bunda **Alpine Pro** Alpe di Siusi

Měli jsme příležitost vyzkoušet pánskou nepropro bundu, vyrobenou z třívrstvého materiálu s membránou PTX Nanomax. Technické parametry uváděné výrobcem jsou opravdu zajímavé, proto jsme byli zvědaví, jak bunda vypadá.

Bunda Alpe di Siusi je módně pojatá klasická nepropro bunda s prodlouženým zadním dílem, jejíž hlavní devizou je nový nanoporézní materiál. Významnou předností membrány PTX Nanomax by měla být výborná voděodolnost (70 m v. s.), a především vysoká prodyšnost, výrobce uvádí Ret 3,5 m².Pa.W⁻¹. Zjednodušeně řečeno, u hodnoty Ret jde o odpor materiálu vůči pronikání vodních par, takže čím menší hodnoty, tím je prodyšnost lepší a hodnoty Ret < 6 se uvádějí jako velmi dobré.

Na bundě najdeme řadu kapes, technických detailů a designových prvků, počínaje stahováním rukávů a spodního okraje přes voděodolné zipy

a nalaminovaný mikroflís za krkem a u brady, až k odepínatelnému sněhovému límcí. Také kapuce s miniaturním štítkem je dostatečně nastavitelná. Materiál bundy je na omak bytelný a celkově robustní, nejde tedy o odlehčenou bundu, podobně jsou bohužel tužší i pásky přelepující švy pro zajištění nepromokavosti. Zajímavý je protiskluzový a ochranný potisk na rameni a uživatel ocení velké větrací zipy v podpaží. Technických detailů a drobností je na bundě skutečně hodně, i když funkčnost některých by prokázal až delší test. Pánská bunda Alpe di Siusi se vyrábí v modré a černé variantě, dámský protějšek Falzarego se liší několika detaily a je k dispozici v růžové a v černé barvě.

Při praktickém zkoušení v dešti a při fyzické námaze byla prodyšnost bundy pocitově skutečně dobrá. Jako každá technická novinka, i PTX Nanomax se musí prosadit především funkcími v delším časovém horizontu. (JČ)

Co se nám líbí

Prodyšnost

Technické detaily

Alpine Pro Alpe di Siusi

Bunda s membránou PTX Nanomax

Infocena: 5 999 Kč

Dodává: Alpine Pro

Více najdete na www.ptxnanomax.cz

Kalhoty **Penguin Flow** a **Quantum Technical**

Pro letošní rok nachystal český výrobce outdoorového vybavení Penguin novou řadu softshellových kalhot, členěnou podle předpokládaného použití a lišící se množstvím použitých technických detailů. Základní model lehkých cestovních a volnočasových kalhot Flow doplňují na náročnější turistiku určené Quantum Technical.

Lehkost a pohodlí jsou u kalhot **Flow** na prvním místě. Mají šest kapes, absence zipů u většiny z nich, kromě jedné na stehně, je spíše výhodou. Kalhoty si díky tomu zachovávají minimální váhu i sbalitelnost. Použitý materiál je měkký, vzdušný a pružný všemi směry. Přes svou poddajnost ale budí důvěru v otázce pevnosti a odolnosti, ostatně během testování jsem nezaznamenal sebemenší poškození materiálu, zato se však velmi snadno zašpiní.

U obou testovaných modelů mě během testování překvapila také slušná odolnost vůči vodě. Promokát na mírném dešti

začaly až po více než hodině a bez problémů zvládaly chůzi skrz mokrou kleč.

Kalhoty Quantum Technical mají užší techničtější střih a jsou sešity z několika různě tvarovaných panelů, díky čemuž dobře padnou. Vyzdvihl bych zejména povedené anatomické tvarování kolen, které v kombinaci s použitým strečovým materiálem umožňuje velký rozsah pohybu nohou, aniž by kalhoty někde táhly.

Užší střih bohužel prakticky nedovoluje využití předních kapes k nošení předmětů větších než klíče. Už předmět velikosti mobilu nebo nože v kapse omezuje při chůzi. Tento nedostatek je částečně řešen bočními kapsami, které se dají zároveň využívat k větrání. Vynikajícím detailem je možnost stahovat spodní lem kalhot jak tenkou gumou, tak sepnutím suchým zipem. Lem je tedy možné přizpůsobit různým typům obuvi.

Díky tomu se mi v praxi kalhoty velmi dobře nosily i se sandály, aniž by někde plandaly.

Penguin Flow a Quantum Technical

Pánské softshellové kalhoty

Infocena: Flow 1 590 Kč

Quantum Technical 1 990 Kč

Dodává: Penguin

Více najdete na www.penguin.cz

Za zmínku také stojí možnost rozepnutí kalhot zipem s dvěma jezdcí od spodního lemu až ke kolenu. Při současném otevření bočních kapes jsou pak kalhoty dobře odvětrány. (MŠ)

UNIKÁTNÍ BUNDA, KTERÁ DÝCHÁ!

Společnost Alpine Pro vyvinula revoluční membránovou nanotechnologii PTX NANOMAX™. Membrána má **supervysokou propustnost** vlhka a zároveň chrání před silným větrem i deštěm. Prodyšnost bundy s membránou PTX NANOMAX™ je až **4x vyšší** oproti běžným membránám.

Více informací na:
www.ptxnanomax.cz

Batoh **Osprey Kestrel 38**

Kestrel je v nabídce Osprey stálíci v řadě turistických batohů klasické komínové konstrukce v rozsahu velikostí od 28 do 68 litrů. Objem 38 l poskytuje dostatek prostoru na věci nezbytné pro menší výlet či denní horskou túru, minimalisté nebudou mít problém přibalit i věci na přenocování.

Už při prvním pohledu zaujme jednoduchostí při velmi dobrém komfortu a členění. Batoh je rozdělen na dvě komory přepážkou nastavitelnou popruhy (dá se i odepnout), s horním hlavním a spodním vstupem. Dvě síťované kapsy na bocích, dostatečně velké pro láhev, doplňuje větší kapsa, umístěná na čelní straně, ideální pro usušení mokré větrovky nebo jiných věcí. Chlopeň je kromě klasické kapsy vybavena i menší síťovanou kapsou našitou zespodu. Praktické jsou i prostorově šité kapsy na obou stranách bederního pásu, schopné pojmout mobil, navigaci nebo další drobnosti, které potřebujete mít po ruce.

Z batohu však nikde nic zbytečně nevisí. Zvenčí jsou připevněny pouze poutka na cepíny s podařenými horními úchyty, jež jdou snadno uchopit i v rukavicích, a poutka určená k horizontálnímu upevnění karimatky, která je však možné odstranit. Příjemně prostorná je kapsa na integrovanou pláštěnku, kterou po použití nebudete mít problém sbalit zpět.

Co mě na tomto batohu oslovilo nejvíce, je kapsa na vodní vak, umístěná za zádočný systém, a hlavně je přístupná zvenčí, což umožňuje doplnit vodu kdykoliv bez nutnosti otvírat celý batoh. Samotný zádočný systém je nastavitelný a vhodně tvarovaný dvěma výztuhami po stranách, s dobrým odvětráváním, což je u batohů Osprey v podstatě standardem.

Osprey Kestrel 38

Batoh na jednodenní horské túry

Infocena: 3 390 Kč

Dodává: Outdoor Concept

Více najdete na www.rockpoint.cz

Co se nám líbí

Možnost snadného doplnění vodního vaku
Celková jednoduchost konstrukce

Jak jsem napsal v úvodu, Kestrel 38 je batoh spíše turistický než horolezecký. I když působí robustním dojmem, rozhodně není dělaný na pravidelný kontakt se skálou, při němž hrozí prodření kapes z jemnějších materiálů. Určitě však může být alternativou pro ty, kterým nevyhovují měkká záda většiny horolezeckých batohů. A pak samozřejmě pro všechny, kteří hledají dobrý univerzální batoh na cestování nebo pro většinu outdoorových aktivit. (MŠ)

Bunda **Warmpeace Sneaker**

Bunda Warmpeace Sneaker TL je nástupcem především ve Skandinávii velmi oblíbeného modelu Sneaker. Pro ty, kteří Sneaker neznají, jde o fleecovou bundu technického přiléhavého střihu z materiálu Thermolite. U nového modelu se změnil především použitý materiál, a tím pádem cena, která klesla téměř na polovinu.

Bunda je velmi pružná, s prodlouženým zadním dílem, zakončeným pružnou lycrou, rukávy jsou zakončené rovněž lycrou s otvorem pro palec, která chrání zápěstí a dlaň před prochlazením. Stejně jako u rukávů a vlastně u celé bundy, i u kapuce je kladen důraz

Čelovka Fenix HP25

Čelovka Fenix HP25 patří k posledním přírůstkům mezi výrobky značky Fenix. Klasická konstrukce sestává z třicetného pásu s bateriovým pouzdem na zátylku a světelným modulem vpředu. Kombinuje jeden reflektor s širokou světelnou stopou a kratším dosvitem s druhým reflektorem s mnohem úžeji zaostřeným světelným paprskem. Takové řešení nabízí spolu s nastavením výkonu v podstatě vyčerpávající přizpůsobení intenzity světla momentálním potřebám a prostředí (je možné použití obou reflektorů zároveň).

Dvě LED nabízejí celkový výkon 360 lm a dosvit až 153 m. Světelný kužel širokého reflektoru svítí zhruba v úhlu 90°, v praxi jsem úhel vnímal dokonce mnohem širší. Široký reflektor nabízí čtyři stupně výkonu (4, 45, 90 a 180 lm), zatímco dálkový reflektor pouze tři (45, 90 a 180 lm) a režim SOS. Jednotlivé režimy je možné kombinovat a doba svitu se pohybuje od necelých 5 až po zhruba 200 hodin. Každý z reflektorů se dá ovládat samostatně ovládacími tlačítky na horní hraně vlastního světelného modulu,

který je možné naklápět v rozsahu 0–70°. Během testu jsem ocenil, že fixace naklopení drží v nastavené poloze i při dynamičtějšímu pohybu v terénu. Napájení zajišťují čtyři kusy baterií nebo akumulátorů velikosti AA. Můžete použít alkalické či lithiové baterie nebo dobíjecí NiMH akumulátory. Čelovka disponuje elektronickou regulací konstantního proudu pro konstantní světelný výkon. Skutečná hmotnost čelovky včetně 4 ks alkalických baterií je 280 g. Svitilna odolá nárazu, resp. pádu z výšky až 1 m a voděodolnost vyhovuje standardu IPX-6.

Fenix HP25 cílí bezesporu na univerzálnost použití, konzervativní uživatele, požadující spolehlivou, bytelnou a odolnou čelovku klasické konstrukce s delší výdrží i v případě častějšího využití plného výkonu. Univerzálnost je tu daná možností kombinovat charakter i výkon světla a možností použití klasických a všude dostupných tužkových baterií a akumulátorů.

Fenix HP25

Infocena:	1 799 Kč
Dodává:	Ariga s.r.o.
Více najdete na www.kronium.cz	

Vyzdvihl bych určitě tradičně kvalitní „fenixácké“ zpracování a světelnou optiku podporující jak daleké, tak zejména přirozené periferní vidění bez nutnosti zbytečně pootáčet hlavou. (PM)

Co se nám líbí

Svícení na blízko i do dálky, včetně kombinace

Rozložení světla podporuje periferní vidění

na její perfektní přiléhavost. Kapuce, nebo v tomto případě spíše integrovaná kukla, je velmi pružná a těsně lemují oči, nos a ústa. Pokud si ji člověk nasadí, vypadá doslova jako Spiderman či jiný elastický hrdina.

Sneaker disponuje dvěma předními kapsami na zip a odvětráním v podpaží dokonce se dvěma jezdcí. Přední zip je podložen širokou légo a u krku je zakončen tunýlkem, takže nijak neškrábe do brady. Se všemi zipy jde pohodlně manipulovat.

Zajímavým a nepříliš často používaným prvkem je odnímatelný pružný popruh

Co se nám líbí

Pružný popruh v rozkroku

Přesně padnoucí střih a funkční detaily

na spodním lemu bundy, kterým je možné pomocí druků sepnout přední a zadní díl v rozkroku. Tak je zabráněno vyhrnutí bundy. Za účelem zvýšení odolnosti v nejméně namáhaných místech jsou ramena, lokty a dlaně rukaviček vyztuženy pevnějším materiálem černé barvy. Výrobce bundu nabízí ve třech barvách: šmoulově modré, zelené a černé.

Původní model Sneaker byl vyráběn z materiálu Polartec Power Stretch a jeho rozsáhlejší recenzi z roku 2008 najdete na www.svetoutdooru.cz, nejsnadněji pomocí okénka pro vyhledávání. (ZH)

Warmpeace Sneaker TL

Propracovaná fleecová bunda	
Infocena:	3 400 Kč
Dodává:	Warmpeace
Více najdete na www.warmpeace.cz	

Série čelovek Led Lenser SEO

Německý výrobce odolných ručních svítilen a čelovek značky Led Lenser se v polovině letošního roku pustil do prodeje zcela nové řady čelovek SEO. Pojďme se společně seznámit se všemi třemi modely SEO 3, SEO 5 a SEO 7R.

Aby měl kupující jistotu, že za své peníze nekupuje asijskou napodobeninu, má každá čelovka vlastní registrační číslo. Zákazník si je on-line zaregistruje

Led Lenser SEO 3, SEO 5, SEO 7R

Outdoorové čelové svítilny

Infocena: 790 Kč/1 309 Kč/2 357 Kč

Dodává: Moris Design

Více najdete na www.ledlenser.cz

a dostane zpět e-mail potvrzující pravost výrobku. Výrobce si dokonce natolik věří, že na čelovky dává pětiletou záruku.

Všechny tři čelovky umožňují stisky tlačítka přepínat mezi nejvyšším a tlumeným výkonem a „blikačkou“. Otáčením prstence kolem čočky jde navíc korigovat kužel světla. Všechny tři typy mají též červenou LED diodu, jejíž světlo využijeme vždy, když nebudeme chtít narušit přizpůsobení oka na tmou (krátké podívání se do mapy, dohledání věcí ve stanu apod.).

Typ SEO 7R, který má nejvyšší svítivost (podle výrobce dosáhne světelný paprsek do vzdálenosti až 130 metrů; u SEO 3 je to 40 metrů, u SEO 5 120 metrů), má ještě jedno vylepšení navíc: přepínáním se dá volit hned mezi třemi intenzitami svícení (plus blikačkou). Tento typ má oproti čelovkám SEO 3 a SEO 5 další plus: kromě trojice alkalických AAA baterií, které jsou přiloženy u všech tří typů, obsahuje set i malý Li-Ion akumulátor s výrobcem udávanou výdrží až 20 hodin. Akumulátor jde pomocí dodané nabíječky nabít jak ze zástrčky, tak přes konektor USB.

Všechny typy SEO jsou také vybaveny funkcí automatické regulace výkonu na základě vyhodnocení množství odraženého světla. Podíváme-li se např. při plném výkonu čelovky do mapy, kterou máme v rukou, čelovka sama sníží výkon a zabrání nadměrnému oslnění.

Devět nožů Esee Knives

Esee je na českém trhu značka spíše neznámá, ale každý milovník nožů tohoto výrobce jistě zná. Jedná se o nože americké výroby s doživotní zárukou, která z vlastní zkušenosti není jen marketingovým tahem, ale nůž vám skutečně bez zdlouhavých debat o správném užívání výrobku vymění. Výrobci Randall's Adventure & Training je dokonce jedno, jestli nůž zničíte úmyslně či neúmyslně, prostě jen pošlete např. zlomený nůž (ne, že by se to stávalo) a dostanete nový. Natolik si výrobce za svým zbožím stojí.

Pro všech devět recenzovaných nožů je společným materiálem velmi dobře zpracovaná uhlíková ocel 1095, výrobce uvádí tvrdost 55 – 57 HRC. Uhlíkovka

Jisté negativum se dá spatřovat jen ve velikosti ovládacího tlačítka na horní straně čelovky. Použitím rukavic jsme vyzkoušeli ovládání v zimě a zpočátku bylo trochu těžší tlačítko nahmatat.

Čelovku SEO 7R budeme nadále několik měsíců testovat. Konečný výsledek testu zveřejníme na www.svetoutdooru.cz. (PB)

WOMEN'S CATALYST
MICRO JACKET

MEN'S CATALYST
MICRO JACKET

THE
NORTH
FACE

EXKLUZIVNÍ BUNDY S VODĚODOLNÝM PEŘÍM CHTĚJTE TO NEJLEPŠÍ

www.thenorthface.cz
www.facebook.com/TheNorthFaceCzSk

samozeřejmě snadno chytá „lišku“, a proto výrobce tyto nože povlakuje velmi odolnou vrstvou v několika barevných provedeních.

Výbrusy jsou ploché, s fasetkou, a až na některé výjimky je výbros proveden až ke hřbetu čepele. Nespornou výhodou oceli 1095 je velká houževnatost a snadná brousitelnost. Střenky jsou k dispozici ve dvou materiálech podle preferencí uživatele, a to v micartě nebo v oranžové G10.

Nejmenším a nejnovějším záložním nožikem v rodině Esee je „prcek“ Candiru (celková délka 13 cm). Většími následovníky jsou neckknife Izula a Izula II. Z řady nožů, v jejichž názvu je pouze číslice, jsou to nože Esee 3, 4, 5 a 6.

Nože Esee Knives

Infocena: 1 689 Kč – 6 468 Kč

Dodává: Eseeinoze.cz

Více najdete na www.vintagegear.cz

Esee 3 je nejmenším z řady těchto outdoorových nožů, velikost dalších se směrem k Esee 6 (celková délka 29,8 cm) postupně více méně plynule zvětšuje. Výjimkou je Esee 5, který kromě délky přibírá i na síle čepele. Poněkud mimo tuto řadu stojí nůž Laser Strike, jehož tvar byl inspirován klasickými bushcraftovými noži. Sekacím speciálem a těžkým outdoorovým nožem je Junglas.

Se všemi devíti noži Esee se můžete podrobněji seznámit v rámci rozšířené recenze na www.SvetOutdooru.cz. Na téže webu později také najdete dlouhodobý test Esee 3 v kombinaci s „prckem“ Candiru. Test nože Izula je už na stránkách Světa outdooru delší dobu. (ZH)

Co se nám líbí

Velký výběr dle potřeb uživatele
Široká škála doplňků

Nůž Gerber Ultimate

Gerber přichází na trh s novou verzí nože Gerber Bear Grylls Ultimate, jehož starší verzi jsme pro vás testovali už na konci roku 2011. Na první pohled je u nové verze vidět odlišné pouzdro. Je pořádkem kombinace plastu a textilu, ale odlišné koncepce. K plastové části pouzdra je připevněna destička s průvlekem na opasek, která umožňuje pouze vertikální možnost nošení. Nůž v pouzdře drží samosvorně poměrně pevně, navíc je jistěn i poutkem na suchý zip. Krokem vpřed u tohoto nového modelu jsou dva drobné V brousky na zadní straně pouzdra. Nůž je tedy možno přímo v terénu lehce dobrousit bez dalšího náčiní.

Nůž samotný doznal praktičtějšího drop-point tvaru čepele z materiálu 9Cr19MoV bez méně praktického polooubkovaní s ochrannou povrchovou vrstvou černé barvy. Výrobce udává celkovou délku nože 10" (25,4 cm), z toho 4,8" činí čepel. Hmotnost i s pouzdem je 488 g. Na hřbetu čepele opět nechybí ploška bez povrchovky, určená ke škrtání. U špičky je pak hřbet čepele designově

zbrúšen do falešného ostří. Choil v tomto případě podle mého názoru zbytečně zkracuje funkční délku čepele a u takto „malého“ nože postrádá význam, ale také další výrobci je dělají i na kratších nožích.

Asi největší změnou je sama konstrukce nože, která se zdá být plnokrevně fulltangová, se stěnkami připevněnými dvěma torxy. Patka ruky, která má plnit úlohu jakéhosi kladívka (rozbíječe), je tentokrát pevně spojena s konstrukcí nože. Drobné nedodělky v podobě nepřesného zpracování (řezy do patky) jsou pak zbytečnou vadou na kráse. Naopak ruka je oproti první verzi lépe tvarovaná a v ruce mi sedí dobře, což hodnotím velmi pozitivně.

Gerber Bear Grylls Ultimate

Infocena: 3 450 Kč

Dodává: Vavrys

Více najdete na www.vavrys.cz

Gerber si nectnosti první verze nože Bear Grylls Ultimate vzal k srdci a poměrně dobře se s nimi vypořádal. Z mého pohledu se jedná o nůž použitelný na běžné práce v přírodě, od přípravy jídla, dřeva na oheň až po stavbu přístřešku. (ZH)

Co se nám líbí

Odstranění nedostatků první verze
V brousek na nouzové broušení

**tradice
legenda
dokonalost
celku i detailů**

90 YEARS
1923 - 2013
LOWA
simply more...

LOWA letos slaví **90 LET** od svého založení. K výročí uvádíme trekingovou obuv nejmodernější koncepce. Jednou z nejvýznamnějších novinek je

CATALAN GTX®

Vibram®

GORE-TEX®

Asymetrická ohybová oblast, dvouzónové šněrování, stabilizace jazyka, podrážka Gore-Tex®, podešev Vibram® Apptail. Bota bez kompromisů za velmi rozumnou cenu!

LOWA, simply more ...

Boty LOWA prodávají všechny významné outdoorové prodejny, více na www.prosport.cz

další recenze a testy oblečení na www.SvetOutdooru.cz/obleceni-boty

Bunda The North Face Point Five

Bunda North Face Point Five jako by v sobě snoubila všechny trendy současnosti: je lehká, stříhově jednoduchá, kvalitně zpracovaná a barevně výrazná. Ne nadarmo patří i v samotné produkci The North Face do prestižní řady toho nejlepšího – tzv. Summit Series.

Lehkost (444 g ve vel. M) přitom nemyslím jen význam hmotnostní, ale také z hlediska materiálu a subjektivního vnímání. Přestože je to poctivá bunda z třívrstvého laminátu, vrchní materiál je lehký, snadno sbalitelný a ohebný. Na tom by nebylo nic výjimečného, kdyby tu nebyla použita nová generace membrány Gore-Tex Pro. Podle informací výrobce má nový laminát odlišné vrstvení: mezi dvě vrstvy s řidší strukturou je vložena další vrstva „teflonu“ se strukturou hustší. Na to celé je nalaminován vnější materiál a nová podrážka z ripstop technologií. Díky tomu bylo dosaženo vyšší mechanické odolnosti, a především větší prodyšnosti. Podle údajů výrobce by nová membrána měla být prodyšnější až o 28 %.

Stříhová jednoduchost je patrná na první pohled. Kapsy jsou jen dvě, obě na vnější straně a obě na zip. Podle prvních dojmů mi připadají posazené snad až příliš vzadu. Pod pažemi nechybí zipem uzavíratelné větrání, v souladu se současným trendem spíše delší. Jednoduchá a přitom dobře zpracovaná kapuce je neoddelitelnou součástí bundy. Obličej chrání velký zpevněný kšilt a komfortu je dosaženo trojím stahováním.

Výtku si naopak zaslouží hlavní zip, byť opatřený šňůrkou pro lepší manipulaci. Protože není nahoře u brady překrytý žádnou légou ani tunýlkem, obávám se, že ve větru bude bolestivě mlátit do obličeje – simulace už naznačily, že tomu tak skutečně bude.

Všechny zipy jsou silonové, kroucené, kryté dnes už klasickými nepromokavými chlopničkami, a všechny jezdecké jsou osazené šňůrkou.

The North Face M Point Five NG JKT

Pánská nepropo bunda

Infocena: 8 590 Kč

Dodává: The North Face

Více najdete na www.thenorthface.cz

Kvalita zpracování a materiálů se pozná nejenom na precizních švech, ale i na suchých zipech na koncích rukávů, které vyhoví snad všem typům a velikostem zápěstí. Líbí se mi také minimum švů i detaily ve zpracování – např. malá léga, kryjící pruženku od kapuce vzadu na hlavě nebo pruh jemné kůže, přiléhající na zadní část krku. (JŠ)

Bunda Klättermusen Ask

Nepropo bundu z 2,5vrstvého strečového materiálu výrobce řadí mezi lehké modely, podle naší zkušenosti však najde místo i mezi plnohodnotnými hardshelly. Zaujala nás především řada zajímavých a unikátních technických detailů, jak je u švédského Klättermusenu zvykem.

První, co mě na bundě zaujalo, je asymetrický hlavní zip, který ovlivňuje řadu dalších prvků. Zakončení pod bradou je elegantně uložené na straně a nijak se neplete. Zip je obousměrný, robustní, kostěný a krytý légou. Šikmé uložení zároveň určuje, že levá kapsa je menší a uložena výše na prsou, zatímco pravá je trochu níž

Bunda Montane Further Faster

Lehká pánská nepropr bunda Montane Further Faster Neo je určena pro trekking, trailrunning či horské maratony. Je vyrobena, jak už název napovídá, z nového materiálu Polartec NeoShell, který se vyznačuje hlavně velmi vysokou prodyšností při zachování nepromokavosti.

Vzhledem k jejímu určení je hlavním účelem bundy poskytnout dobrou ochranu před nepřízní počasí, ale nezátížit příliš batoh uživatele v případě, že zrovna nebude využita. Tomu také odpovídá zvolený střih a minimalistická technická řešení: kapuce pro použití bez přilby (tedy malých rozměrů), chybějící odvětrání, pouze dvě kapsy či stahování spodního lemu jen na jednom místě. I přes to však svou funkci plní nepochybně velmi dobře.

Kapuce je velmi dobře nastavitelná ve dvou směrech, bohužel však stahování kolem obličeje není jednodotkové. Z mého pohledu zajímavým řešením je tvarovatelný drátek, kterým je vyztužen menší štítek na kapuci, díky kterému drží zvolený tvar a při vytvarování lépe chrání obličej. Chybějící

odvětrání patrně nebude na závalu díky udávané vysoké prodyšnosti samotného materiálu, podpořené úzkými 13mm páskami, použitými k podlepení švů.

Dvě kapsy nabízejí dostatek prostoru pro čepici nebo většinu rukavic a jsou snadno přístupné dlouhými voděodolnými zipy. Rukávy neomezují v pohybu a dají se snadno stáhnout pomocí suchých zipů, dále nechybí krytí zipu před obličejem přehrnutou légou s fleecem, vnější poutko na zavěšení a několik reflexních prvků. I přes to se hmotnost bundy užšího techničtějšího střihu zastavila na příjemných 480 g. Jistě existují lehčí bundy, ale u téhle není nižší hmotnost na úkor mechanické odolnosti. Třívrstvý materiál působí pevným dojmem a během recenze jsme nezaznamenali žádné známky opotřebení. (OF)

Co se nám líbí

Prodyšný materiál

Zajímavé řešení štítek na kapuci

a nabízí spoustu místa včetně možnosti vstupu z obou stran. Standardně je v ní uložený malý kompas a píšťalka. Schované jsou ještě dvě malé kapsičky na vnitřní straně bundy. Váhou 570 g (vel. M) spadá Ask stále do kategorie lightweight, což v případě Klättermusenu znamená poctivou bundu, žádnou šustákovku.

Bunda je elegantně projmutá a sympaticky dlouhá. V podpaží najdete odvětrání s kostěnými zipy, na konci rukávů je lemovka a stahování řešené sponou a elastickou šňůrkou. Velmi se mi líbila kombinace lehké strečového 2,5vrstvého PA materiálu Cutan Stretch (111 g/m²) a vrstvy Duracoat na namáhaných částech bundy (ramena a lokty). Díky tomu se při minimálním nárůstu váhy zvyšuje mechanická odolnost. Za krkem najdete příjemné polstrování, které zvyšuje uživatelský komfort a ještě chrání vnitřní stěnu bundy před nečistotami a například také před brzkou delaminací pásek kryjících švy.

Samostatný odstavec si zaslouží nastavitelná 3D kapuce. Nabízí dostatek místa pro přilbu (nejen že jsem se do ní vešel s lezeckou, ale také s motopřilbou) a je vybavená Klättermusen Windvisorem. To je delší kšilt, který uživatele ochrání nejen z vrchu, ale i ze stran. Vypadáte tak trochu jako z komiksu, ale ochrana je to velmi dobrá. Pokud bundu používáte bez přilby, není problém si kapuci postahovat.

Bundu Ask pro vás již rok intenzivně testujeme a na konečný výsledek testu se můžete těšit na přelomu roku 2013/2014 na www.svetoutdooru.cz. (MK)

Klättermusen Ask Jacket

Univerzální voděodolná bunda

Infocena: 13 130 Kč

Dodává: North Trappers

Více najdete na www.norskamoda.cz

Montane Further Faster Neo Jacket

Pánská nepromokavá bunda

Infocena: 7 490 Kč

Dodává: Vertical Trade

Více najdete na www.montane.cz

Co se nám líbí

Lehká, a přitom odolná

Dobře řešená kapuce

Nová zimní kolekce LOAP právě dorazila.

Navštivte co nejdřív svůj oblíbený obchod se sportovním zbožím*.

Batoh Vaude Flaine

Už při prvním pohledu na batoh, alespoň tedy po jeho rozeptutí, mi bylo jasné jeho poslání. Množstvím propracovaných detailů tento speciál nezapře, že je určen především pro lyžování a snowboarding ve volném terénu. Pokud však pominu bederní pás bez možnosti odepnutí, umím si batoh představit i jako stylové zavazadlo do města, případně jako partáka na zimní sporty.

Svým objemem 15 litrů pojme veškerou nutnou výbavu pro jedno-denní výlety mimo sjezdovku.

Tedy především lopatu a sondu, na které je batoh vybaven vnitřními přihrádkami na zádové straně. Největší kapsa na list lopaty pak najde uplatnění i pro umístění hydratačního vaku, pověšeného na přišitém plastovém háčku. K lepší organizaci nezbytného obsahu pomůže i další vnitřní kapsa na čelním víku se zipem, které tvoří hlavní vstup do batohu.

Tím však arsenál kapes a vychytávek zdaleka nekončí. Správný freerider potřebuje při svém sportu dobře vidět, na což je důsledně pamatováno. Čelní kapsa na zip s vyměkčenou vnitřní stranou je přímo stvořená pro lyžařské brýle. Další vypolstrovaná kapsa na sluneční brýle je našita na levém ramenním popruhu. Oba tyto popruhy jsou spolu se zádovým systémem podšity celistvým materiálem z polotuhé pěny. Protože jde o batoh především na sjezd a do zimních podmínek, zádový systém není odvětráný.

Ostatně domnívám se, že to není nijak na škodu. Naopak. Díky poměrně tuhé konstrukci zádového pěnového panelu může batoh plnit i pomocnou ochrannou funkci pro případ pádu na záda. Právě materiál použitý

na ramenní popruhy, záda i bederní pás na mě působí dojmem solidnosti a robustnosti, ostatně jako celý batoh. Je zkrátka vidět, že při jeho konstrukci se někdo opravdu zamyslel, a nevyrobil tak jen barevný stylový doplněk, podtrhující freeride styl.

Samostatnou kapitolou jsou doplňky pro přenašení vybavení. K batohu je dodávána odepínací síťka na helmu, kterou lze snadno připnout k čelu batohu pomocí karabinek. Pro diagonální uchycení lyží slouží dolní nastavitelné poutko. Horní poutko je pak vtipně schované v našité kapsičce u ramenního popruhu a je doplněno snadno nastavitelnou přezkou. Bonusem celého kompletu je pak pevná stahovací páska na lyže.

Pokud brázdíte svahy na fošně nebo na dvou prkýnkách, můžu tento černožlutý bonbónek jen doporučit. Díky použitému materiálu obstojí i při nějakém tom poletu do prašanu hlavou napřed. A ještě dobrá zpráva na závěr: Pokud by se někomu barevně nehodil k jeho „free“ hadříkům, je k mání i v purpurové a modrošedé barvě. (KV)

Vaude Flaine 15

Batoh pro freeride lyžování

Infocena: 1 890 Kč

Dodává: Vaude Sport zastoupení pro ČR

Více najdete na: www.vaudecz.cz

Co se nám líbí

Provedení detailů

Propracovaná konstrukce

Bunda Bergans Stryn

Nezateplená membránová bunda Bergans Stryn je primárně určena k lyžování, její jednoduchý střih z ní však podle mého názoru dělá bundu spíše univerzální. Střih je volnější a obecně delší, než jaký běžně mívají technické bundy, navíc s prodlouženými zády. Tento fakt jsem při lyžování ocenil, stejně tak jako existenci odepínacího sněhového límce. Na robustním materiálu a velkorysém lyžařském střihu se podepsala vyšší hmotnost 733 g, která se dá nepatrně snížit odepnutím sněhového límce (77 g).

Stryn disponuje velkým množstvím vnějších i vnitřních kapes. Zipy na bundě jsou tradiční kostěné, tedy spolehlivé a robustní, přitom ale voděodolné, což je většinou vlastnost zipů spirálových.

Větrací otvory pod pažemi jsou mimořádně velké a právě díky použitým zipům se mi s nimi snadno manipulovalo. V souvislosti

s tím chci pochválit i dostatečně dlouhé suché zipy a skutečně efektivní dotahování kolem zápěstí, které jinak bývá jevem spíše vzácným. Stejně jako střih bundy, i kapuce je nekomplikovaná. Nabízí dostatek prostoru pro lyžařskou i horolezeckou helmu nebo tlustou čepici. Všechny švy, kterých je mimochodem pouze nezbytné minimální množství, jsou šité a podlepené.

Bundu Bergans Stryn považuju za ideální univerzální bundu na léto i zimu – pokud se zrovna nehoníte za chimérou minimální hmotnosti. Každý gram navíc je vyvážen určitým komfortem, ať už je to sněhový límec, dlouhé větrací zipy, přiměřené sucháče na rukávech a hadřík na brýle nebo filsový chránič brady a zapuštěný čip pasivního záchranného lavinového systému RECCO. Co dělá Stryn jedinečným je dále materiál, jehož strečovost je podle výrobce až 200 %.

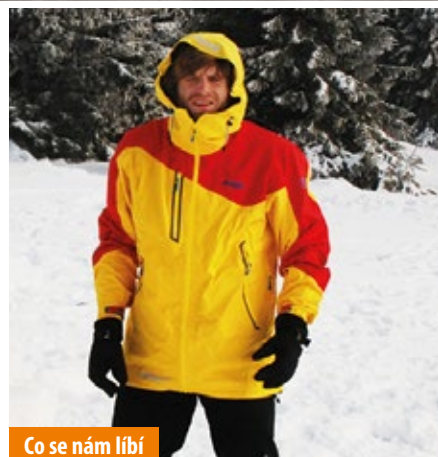
Bunda Bergans Stryn

Pánská hardshellová bunda

Infocena: 17 071 Kč

Dodává: North Trappers

Více najdete na www.norskamoda.cz

Co se nám líbí

Efektivní dotahování kolem zápěstí
Velikost a ovladatelnost větracích otvorů

Není zřejmě náhoda, že předchůdce bundy Stryn teď používají jako pracovní oděv členové Horské služby ČR.

Od konce roku 2012 testujeme model, který se v detailech může lišit od současného provedení téhož jména. Na konečný výsledek testu se můžete těšit během podzimu 2013 na stránkách www.svetoutdooru.cz. (JS)

Bunda High Point Protector

Kromě zcela nových modelů představil český výrobce High Point v letošním roce i vylepšenou verzi hardshellové bundy Protector, nazvanou jednoduše Protector 2.0.

Protector 2.0. je určený pro náročné aktivity v obtížných podmínkách a tomu odpovídají jak zvolené materiály, tak precizní provedení a spousta funkčních detailů. Použitý třívrstvý materiál BlocVent PRO 3L nabízí parametry, které nejenže slibují ochranu před deštěm i sněhem (vodní sloupec 20 000 mm), ale s udávanou prodyšností (přes 40 000 g/m²/24 hod.) by měl „udýchat“ i náročnější aktivity, než na jaké jsme u třívrstvých bund zvyklí. Pro aktivnější pohyb je navíc bunda opatřena opravdu velkorysími větracími otvory v podpaží.

Bunda je anatomicky střihovaná, ale ne příliš vypasovaná. V případě potřeby se pod ní tedy pohodlně vejde i více vrstev oblečení. Rukávy jsou dostatečně dlouhé, a navíc jsou opatřeny asymetricky zakončenými manžetami, které lépe kryjí ruce, což je velmi příjemné. Vítám také dostatečně dlouhé suché zipy pro stahování manžet. Komfort užití navíc zvyšuje použití strečového materiálu a hmotnost bundy, která je u velikosti L 520 gramů.

Na bundě naleznete veškeré technické vychytávky, které u modelu podobného určení očekáváte. Hlavní voděodolný kostěný zip i odvětrávací zipy jsou podloženy vnitřní légou. Kladně hodnotím také prostorné a dobře umístěné kapsy, přístupné i s batohem na zádech a zapnutým bederním pásem. Kapuce je opatřena zesíleným kšiletem a pojme helmu běžných rozměrů. Jako zajímavé řešení také hodnotím laminované výztuhy materiálu v oblasti ramen. Pohodlí uživatele zvyšuje vnitřní kapsička s vývodem na sluchátka,

High Point Protector Jacket 2.0

Pánská nepropu bunda

Infocena: 7 990 Kč

Dodává: High Point

Více info na: www.highpoint.cz

náprsní kapsa a menší kapsa na rukávu levé ruky. Pruženky i vodotěsné zipy jsou ve světlivě zelené barvě, což tvoří zajímavý designový a zároveň i bezpečnostní prvek. (OM)

Ponožky Thorlo Experia

Sebelepší bota nebude plnit funkci tak jak má, pokud ji vhodně nedoplníte funkcemi ponožkami. A nejde jen o příjemný pocit sucha v botách, ale také o pocit únavy po túře a následnou regeneraci. Vyzkoušeli jsme několik párů ponožek americké značky Thorlo, která se po odluce vrací na český trh.

Při horských túrách a trecích jsou často nohy v kotníkových botách zavřené mnoho hodin a je třeba, aby se nohy nezapotily a aby nedošlo k otlačeninám. Proto jsou pro delší zátěžovou chůzi vhodné „odpružené“ ponožky, kde odpružení zajišťuje silnější materiál (obvykle vytvořený froté vazbou) v místech, kde při došlapu vzniká nejvyšší zatížení.

Nejinak je tomu u recenzovaných ponožek Thorlo z řady Experia. Lehce zvýšenou verzi s označením XCMU z materiálu Coolmax jsem používal jak na běžné nošení, tak na lehké túry s nízkými trekovkami a při vyjížděcích na kole. Ponožky jsou příjemné na nošení, následný pocit únavy však nebylo možné pro krátkou dobu zátěže posoudit. Na ponožkách mě zaujala jejich propracovaná konstrukce.

Froté vazba je totiž umístěna pouze na místech, kde je to nejvíce potřeba: na patě s přesahem k achillovce a v oblasti prstů a došlapu na špičce. V oblasti klenby a nártu je naopak použit slabší elastický materiál, který především napomáhá lepší ventilaci,

odvodu vlhkosti a zároveň zabráňuje pohybu ponožky po noze. Výrobce uvádí, že používá technologii, díky které froté klička při používání tak rychle neztratí svůj objem, což je často u podobných ponožek problém. Během měsíce používání se ztráta objemu nijak neprojevila, avšak objektivně zhodnotit životnost ponožek bude možné až po delším používání.

Momentálně jsou k dostání coolmaxové ponožky v nízkém (XCCU) a lehce zvýšeném (XCMU) provedení, vhodné na lehké túry, běh a další aktivity, u kterých postačí nižší obuv. Od února 2014 budou k dostání také ponožky ve zvýšeném nadkotníkovém střihu (XCXU), které se mi při recenzi taktéž osvědčily. Jedinou výtku bych měl k úpletu na holeni, který není nijak zesílený. Při skalním lezení, kdy více času stojím pouze na špičkách a bota tlačí do holeně, by zesílení bylo příjemné. (MS)

Thorlo Experia XCMU, XCXU

Ponožky na třísezonní použití

Infocena:	299 Kč (XCMU) 449 Kč (XCXU)
Dodává:	Prosport Praha

Více na www.prosportshop.cz

Co se nám líbí

Propracovaná konstrukce

Nabídka barev pro sezonu 2014

www.rockpoint.cz

ROCK POINT
OUTDOOR EXPERT

SPIRE JACKET

EXTRÉMNE PRODYŠNÁ A ODOLNÁ BUNDA Z MATERIÁLU GTX ACTIVE SHELL. DISPONUJE TECHNICKÝMI DETAILY JAKO NASTAVITELNOU KAPUCÍ KOMPATIBILNÍ S HELMOU A DVĚMA NÁPRSNÍMI KAPSAMI. BUNDA JE VELMI LEHKÁ A SKLADNÁ. MODEL JE K DOSTÁNÍ V PÁNSKÉ A DÁMSKÉ VARIANTĚ.

CENA: 8.990,-

**CENA PRO ČLENY KLUBU ROCK POINT ZÓNA:
4.990,-**

AKCE PLATÍ DO VYPRODÁNÍ ZÁSOB

OUTSTANDING OUTDOOR EQUIPMENT

Boty Keen Gypsum

Gypsum jsou trekové boty, vhodné na lehčí až středně náročnou horskou turistiku (tvrdość B) a podobné aktivity během celého roku. V recenzi jsme se zaměřili na model „Mid Lady“, tedy na dámskou středně vysokou variantu.

Svršek bot je tvořen kombinací nubukové kůže a pevné tkaniny, pod kterými se nachází voděodolná a prodyšná membrána. V souvislosti s tím bych rád vyzdvihl, že ani během dvanáctihodinové túry náročným terénem se při použití vhodných ponožek testerce noha nadměrně nezapařila. Další příjemnou vlastností těchto bot je jejich nízká hmotnost; pár velikosti 39,5 váží 938 g, a přitom nijak neutrpěla jejich tuhost a stabilita. Tu zajišťuje integrace dvou stabilizátorů do mezipodešve, včetně rozšíření gumové podešve. Díky měkkému materiálu profilované podešve bylo dosaženo výborného odpružení, ale také tření na tvrdém podkladu. Nabízí se tu ale otázka, jak se tento fakt odrazí na opotřebení a celkové životnosti.

Ochrana prstů v přední části je řešena mohutným přetažením podešve přes špičku boty a ponecháním dostatečného prostoru na prsty nohy. Pro usnadnění chůze je podešev prohnutá do obloučku, takže se každý krok dobře odvaluje a snižuje námahu při chůzi. To si testerka velmi pochvalovala.

Testerka s novými botami už první den bez problémů, tedy bez jakýchkoli odřenin či puchýřů, absolvovala 25 km výšlap po korsické GR 20 se středně těžkým batohem a byla velmi spokojena. Nejvíce si po celou dobu používání pochvalovala širší špičku, schopnost tlumení tvrdých došlapů v kamení a dobrý záběr bot v rozmanitém terénu. To vše vede ke snížení únavy nohou na dlouhých trasách. Na závěr už jen dodám, že Gypsumy jsou jedny z nejpovedenějších bot za dlouhou dobu, které se mi dostaly do ruky. (PK)

Co se nám líbí

Nízká váha a konstrukční řešení, s botami se dá bez problémů ihned vydat na cestu

Keen Gypsum Mid Lady

Dámské vyšší turistické boty

Infocena: 3 790 Kč

Dodává: Outdoor Concept

Více info na: www.keenfootwear.cz

Esbit termosky na jídlo a pití

Se začátkem podzimu je vhodné připomenout zajímavou kolekci termosek firmy Esbit. V následující recenzi jsme se zaměřili na termosky jak na pití, tak i na jídlo. Ty na pití jsou k dostání v šesti velikostech od 350 ml po 1,5 litru a v několika barevných variantách: klasická „nerezová“, elegantní bílá, khaki zelená a černá se speciální povrchovou úpravou bránící vyklouznutí z ruky, pokud máte na sobě rukavice. Pokud bychom vybírali termosku pro děti, můžeme sáhnout po bílé barvě s potiskem kreslenými postavkami.

Co mě na termoskách zaujalo? Každá z nich je vybavena dvěma víčky (hrnečky) na pití, zasunutými do sebe. Jdeme-li tedy na výlet v početnější skupině, nevznikne fronta na pití. Velmi jsem také ocenila fakt, že jsou termosky dodávány se dvěma různými uzávěry. Jeden se systémem tlačítka pro nalévání a druhý klasického staršího typu – pootočením uzávěru vznikne prostor mezi hrdlem termosky a uzávěrem, kterým

tekutina vytéká ven. V praxi jsem vyzkoušela největší litrovou variantu. Večer jsem si do ní uvařila čaj a při teplotě okolí cca 10 °C byl ještě druhý den odpoledne příjemný k pití.

Dále jsem vyzkoušela nerezovou termosku na jídlo. Ta se od těch klasických liší především širokým hrdlem pro snadný přístup při konzumaci jídla a pro snadné mytí. To je velmi praktické, avšak přináší to zároveň nevýhodu spojenou se ztrátami tepla skrz víčko. Čím menší termoska je, tím větší je poměr plochy, kterou víčko zabírá, a dochází k o to výraznějším ztrátám. Dále je zapotřebí plnit termosku co nejvíce, aby nedocházelo ke ztrátě tepla volným prostorem (vzduchem) uvnitř termosky. Toho si je však výrobce vědom a v souvislosti s tím bych chtěla pochválit, že si mohu vybrat hned ze tří různých objemů (0,5 l / 0,75 l a 1 l). Velmi kladně také hodnotím tlačítko na víčku termosky, sloužící pro vyrovnání rozdílu tlaku před otevřením. Tím je uživatel chráněn proti opaření. (MH)

Co se nám líbí

Široký výběr druhů termosek i jejich objemů
Dvě víčka a dva různé uzávěry u každé termosky

Esbit termosky na jídlo a pití

Vakuové termosky z nerezové oceli

Infocena: 489 – 649 Kč

Dodává: R-sport

Více najdete na www.jidlonacestu.cz

M17R NOVINKA

LED:
Xtreme Power LED
Délka:
300 mm
Hmotnost:
740 g
Světelný tok:
850 lm
Baterie:
Safety Ytrion Cell
Kapacita:
25.6 Wh
Doba svícení:
5 h - 36 h
Dosah světla:
450 m
Doba dobíjení:
2.5 h

zobrazení nabíje, orientaci světla

360° indikátor výkonu

NOVINKA

SEO 7R

220 LUMENŮ

5 HODIN

130 m

Legendární CHARGE TTi v novém designu

- nůž z ocele S30V
- ručky z Titánie
- v balení sada bitů
- pouzdro
- záruka 25 let

Charge TTi

19 NÁSTROJŮ V JEDNOM
8 BITŮ

LEATHERMAN®

www.leatherman.cz

Nakupujte pouze originální produkty!
Seznam certifikovaných prodejců na:
www.ledlenser.cz | www.leatherman.cz

Staňte se certifikovaným prodejcem:
distribuce@moris.cz | +420 734 204 685

Jak vznikají recenze Světa outdooru

Magazín Svět outdooru přináší stručné recenze outdoorového vybavení s cílem rychle informovat o horkých novinkách a o zajímavém vybavení.

**Více než 700 testů od roku 1997.
14 000 hodin testování.
Početný a zkušený tým testerů.
Nezávislé testy a recenze:
pozitivní hodnocení není možné nijak koupit.**

Krátké recenze vybavení

Recenze obsahují první poznatky o výrobku, krátké představení produktu, se kterým jsme se seznámili a krátce vyzkoušeli. Dodržujeme zásadu, že výrobek musíme mít fyzicky k dispozici. Výrobek hodnotíme z pohledu uživatele a s ohledem na jeho doporučené použití. Naopak nehodnotíme cenu. Recenze jsou subjektivním názorem autora s využitím zkušeností celého testovacího týmu. Pokud výrobek po recenzi dále testujeme, vyjdou výsledky testu na SvetOutdooru.cz.

Nezávislost testování

Recenze a testy Světa outdooru jsou nezávislé v tom smyslu, že testující si stojí za tím, co napíše. Na chyby záhy upozorní čtenáři např. v komentářích pod článkem na webu. Žádným způsobem si nelze koupit kladný výsledek testu či recenze.

Svět outdooru hledá další spolupracovníky do obchodního týmu

Nabízíme perspektivní, zajímavou a tvořivou práci s flexibilní pracovní dobou v přátelském týmu. Hledáme komunikativní, obchodně zdatné a samostatné kolegy. Zkušenosti a orientace v outdoorovém prostředí je výhodou, nikoliv podmínkou. Strukturovaný životopis zašlete na adresu: david.gladis@pohora.cz.

Pojištění horských sportů

Alpenverein

Členové největšího alpského svazu v Rakousku mohou využívat unikátní balíček pojištění, šitých na míru téměř pro všechny horské sporty, a to včetně horolezectví, skialpinismu, freeride, MTB apod. Není to jen celosvětově platné pojištění léčebných výloh, ale také pojištění pátracích a záchranných akcí v horách a pojištění zodpovědnosti za škodu způsobenou třetími osobám.

On-line registraci přes portál www.oav.cz se roční poplatek členům snadno vrátí díky výrazným slevám při nákupu outdoorové výstroje, map, cyklistického vybavení, zájezdů či jazykových kurzů u partnerů Alpenvereinu v České republice i v Rakousku. Neméně atraktivní jsou i 50% slevy na ubytování na horských chatách po celých Alpách. Velmi výhodné je tzv. rodinné členství, v rámci kterého jsou děti registrovány zdarma. Každý člen se může účastnit kurzů a přednášek, zaměřených na prevence rizik při pohybu v zimním i letním horském terénu.

Alpenverein je možné na počkání sjednat v kanceláři V-tour a jejích pobočkách po celé ČR, stejně snadná je registrace přes internet. Veškeré informace o členství v Alpenvereinu v českém jazyce najdete na www.oav.cz.

Nyní akce: až 4 měsíce pojištění zdarma

Registrujete-li se jako nový člen, můžete využívat výhod členství v Alpenvereinu až do 31. 1. 2015 (tedy až 16 měsíců). Akce platí pro všechny, kteří nikdy v OeAV registrováni nebyli.

Staňte se členem Alpenvereinu a získejte předplatné Světa outdooru za 59 Kč. (Platí jen u registrace na www.oav.cz)

Testovací tým

Se Světem outdooru spolupracuje tým zkušených testerů a řada externích spolupracovníků. Mají mnohaleté praktické zkušenosti s outdoorem a stále se v něm aktivně pohybují. Tým je unikátní tým, že většině testerů prošly rukama desítky a stovky výrobků. Máme přehled o trendech a o zajímavých novinkách. Na recenzích pro toto vydání magazínu Svět outdooru se podíleli zejména následující členové testovacího týmu:

Jan Hotmar (JH) je šéfem týmu a lektoruje většinu redakčních testů. Patří k zakládajícím členům Světa outdooru a má rad hory, cesty po světě, motorky a rodné Beskydy.

Pert Macháček (PM) má přehled o vybavení technického charakteru. Jeho testy čelovek, vaříčů, a solárních panelů patří k našim nejpracovanějším. Má v oblíbě hory a náročnější treky.

Zdeněk Hübst (ZH) testuje tábornické vybavení, nože, mačety a cokoliv ostrého. Patří k mladší redakční generaci a preferuje pobyt v přírodě v přítomnosti živého ohně.

Pavel Krupka (PK) má vztah k vaření, mapám, technice, backcountry, sněžnicím a všem příbuzným aktivitám. V týmu je od samého počátku existence Světa outdooru.

Karel Karlos Vidlák (KV) testuje a píše o lezeckém vybavení. Má rád také skialpy, kolo a jako jeden z mála obleče velikost S. Jako Moravák vyvažuje převážně pražský punc redakce.

Jan Štoviček (JŠ) dlouhodobě testuje a pravidelně píše články o vybavení do hor na léto i na zimu, na vodu a na expedice do tepla i na sněžné pláně. Žájitky ze svých cest ukládá do cestopisů.

Jakub Havel (KH) je zkušený publicista, stál u počátků cestovky Adventura i časopisů Dobrodruh či Outdoor magazín. Rád vymýšlí neobvyklé výlety, výpravy a expedice.

Ondra Müller (OM) je kmenový člen redakce, rád pádluje na divoké vodě a i když netestuje příliš často, vytvořil kolem sebe postupem času mýtus pozorného a pečlivého testera.

Hanibal Team. Slibně pokračuje recenzní a testovací spolupráce redakce s členy Hanibal Teamu. Na recenzích pro toto číslo se podíleli **Marek Šírl** (MŠ), **Matouš Kačaba** (MK) a **Ondřej Fliegl** (OF).

Martina Hlaváčková (MH) testuje vybavení pro běh, lyže a také geocaching. Nedávno získala moc pěkné oprávnění začít s velkým nasazením testovat i vybavení pro nejmenší.

Petr Blahuš (PB) je cestovatel, tramp, skaut a nezávislý publicista se zkušenostmi nejen z jeho oblíbených dlouhých treků. Působil také jako válečný zpravodaj například v Afghánistánu.

Jiří Červinka (JČ) zakládal tuzemskou tradici publicistiky o outdoorovém vybavení jak v tištěné tak v internetové podobě. Testuje vše, co souvisí s dálkami, cestami, stromy a tábořením.

Mammut je zpátky!

 HUDY

34 x v České republice
Seznam prodejen na www.hudy.cz

MAMMUT
Absolute alpine.

SWISS TECHNOLOGY +

Climbing party a outdoorové novinky na SPORT Life

Velká sportovní show pro aktivní a rekreační sportovce, nadšence i fanoušky různých sportovních disciplín se chystá v Brně v termínu od 7. do 10. listopadu. Populární veletrh SPORT Life je opět tady, aby návštěvníkům nabídl novinky sportovního vybavení, sportovní zážitky, exhibiční závody a setkání se známými sportovními legendami.

Sportovní veletrh SPORT Life je přehlídkou sportovního oblečení, vybavení a potřeb pro

nejrůznější sporty. Na výstavišti najdete více než stovku vystavatelů, kteří zastupují prestižní světové a české značky. Výběr je opravdu veliký, nechybí nové modely a inovace, na druhou stranu tady můžete pořídit sportovní zboží za akční ceny a také otestovat goretexové vybavení v tzv. laboratoři, která simuluje vliv deště, vlhka a větru. Při výběru sportovní obuvi oceníte diagnostiku chodidel, došlapu a další měření, které na svých stáncích nabídne hned několik firem.

Zábava a exhibiční vystoupení

SPORT Life láká návštěvníky také bohatým sportovním programem, ve kterém nechybí exhibiční závody, vystoupení vrcholových sportovců a autogramiády známých osobností. Na výstavišti vyrostou hřiště, kurty a závodní dráhy, kde si lze zahrát badminton, stolní tenis, streetbal, volejbal a další hry. Živou atmosféru haly ještě více rozproudí oblíbené kmenové lezení, lezecká a boulderingová stěna, barský most nebo tzv. tarzaní skok. Pokročilejším je určen lezecký závod v duchu brněnské tradice „climbing party“ s výstižným názvem SPORT Life Boulder Contest. Turistice a outdooru se bude věnovat cestovatelský festival Kolem světa a Snow Film Fest.

Pokud tedy žijete sportem a máte rádi zábavu, nenechte si ujít návštěvu brněnského výstaviště v termínu 7.–10.11., čeká na vás spousta sportovních zážitků.

Svět outdooru

Svět outdooru je s nákladem 15 000 kusů největším outdoorovým časopisem u nás.

KDE NAJDETE SVĚT OUTDOORU?

- více než 200 outdoorových obchodů
- 44 lezeckých stěn
- 40 vysokých škol a kolejí
- 500 ks odebrá Horská služba pro své spolupracovníky; 150 ks Klub českých turistů
- 1000 ks jde profesionálům v oblasti outdooru přímo poštou
- na outdoorových veletrzích
- členové Alpenvereinu (sekte Edelweis / V-Tour) mají ukázkové číslo magazínu zdarma a možnost zvýhodněného předplatného za 59 Kč ročně

CHCETE DISTRIBUOVAT NEBO DOSTÁVAT SVĚT OUTDOORU?

Napište Dáše Jursově,
jursova@svetoutdooru.cz

Svět outdooru 4/2013

Magazín o vybavení, cestách, expedicích a osobnostech

Vychází 4× ročně, toto číslo vyšlo v říjnu 2013
Vydává Outdoor media, s.r.o., Fričova 3, Praha 2, 120 00
IČ 26194554

Adresa redakce:

Svět outdooru, Fričova 3, Praha 2 120 00
Tel. 222 560 132
info@svetoutdooru.cz, www.svetoutdooru.cz

Šéfredaktor: Jiří Červinka

Redakční tým: Martin Sukhravý, Petra Greifová, Kateřina Smolová, David Gladiš, Petr Macháček, Jan Hotmar, Vojta Lejsek

Spolupracovníci: Honza Novotný, Karel Karlos Vidlák, Honza Haráč, Jan Štoviček, Jakub Havel, Zdeněk Hübšt, Pavel Krupka, Jan Čermák, Ladislav Sieger, Ladislav Vlk, Ondřej Müller, Dáša Jursová, Vladimír Břeh Fořt, Michaela Kofrová, Lenka Klečková

Jazyková úprava: Honza Velišek

Grafická úprava: Veronika Bracková
a David Navrátil, www.opti-mystic.cz

Inzerce: Ondra Müller, muller@svetoutdooru.cz
David Gladiš, david.gladis@hedvabnazestka.cz
Vladimír Břeh Fořt, fort@svetoutdooru.cz
Dáša Jursová, redakce@svetoutdooru.cz

Tisk: Triangl Praha

Distribuce: Dáša Jursová, redakce@svetoutdooru.cz

Značky a produkty, které jsou současně registrovanými ochrannými známkami příslušných společností, jsou v textech použity pouze pro účely identifikace bez označení ochrannou známkou.

Zkratka PR označuje články inzerenta, které nemusí vyjadřovat názor redakce. Neoznačené foto je zpravidla autora textu nebo z archivu redakce. Publikované informace nejsou úplným a uceleným návodem k pobytu a aktivitám v přírodě a redakce nenese odpovědnost za případné úrazy a škody vzniklé jejich nesprávným použitím.

MAGAZÍN SVĚT OUTDOORU JE ZDARMA.

© Outdoor media 2013, všechna práva vyhrazena, registrace MK ČR E 13451, ISSN 1801-2000

SVĚT OUTDOORU POŠTOU DOMŮ JEN ZA 79 Kč ZA ROK!

Nechejte si posílat Svět outdooru domů za symbolickou částku. Čtyři čísla jen za 79 Kč. Vyplňte jednoduchý formulář na www.pohora.cz/svet-outdooru.

MÁŠ NA TO!

Svůj první závod jste přece už vyhráli!

Pamatuješ se? Tvůj první závod proběhl v davu tobě podobných. Bylo to fakt o prsa, ale dopadlo to dobře – nejrychlejší spermie jsi ty!

Ted' je jen na tobě, co s tím dál uděláš. Jasně, podobné řeči slyšíš odmala, takže někdy je chuť od toho všeho zdrhnout.

Když už budeš utíkat, co kdybys u toho zůstal? Nebo můžeš skákat, plavat, tancovat nebo střilet.

Třeba nebudeš nejlepší, no a co. Pořád lepší, než sedět doma na zadku.

Máš na to – jen se pohni.

Petra Vavřichová Plavání

- 3. místo** 50 m kraul Olympiáda dětí a mládeže 2013
 - 3. místo** 50 m kraul Letní mistrovství ČR staršího žactva 2013
 - 3. místo** 100 m kraul Letní mistrovství ČR staršího žactva 2013
 - 1. místo** štafeta Mezinárodní závody Poprad 2013
 - 1. místo** 50 m kraul Zimní mistrovství ČR mladšího žactva 2012
 - 1. místo** 100 m kraul Zimní mistrovství ČR mladšího žactva 2012
 - 1. místo** 50 m kraul Letní mistrovství ČR mladšího žactva 2012
 - 2. místo** 100 m kraul Letní mistrovství ČR mladšího žactva 2012
- členka mladší juniorské reprezentace pro sezónu 2012 – 2013

SKUPINA ČEZ

www.marmot.eu | facebook.com/marmot.mountain.europe
© Christian Weiermann

Marmot[®]
FOR LIFE

900 FILL
down

PERTEX
QUANTUM

Marmot
Wm's
Zermatt
Jacket